

การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

โดย
นางสาวดารณี ดีทวี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ
ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา ๒๕๕๑
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

โดย
นางสาวดารณี ดีทวี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ
ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา ๒๕๕๑
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

TEACHING THAI LANGUAGE WRITING FOR A STUDENT WITH LEARNING
DISABILITY BY THE METHOD OF TEACHING WRITING THROUGH
EASY STORY TALES

By

Daranee Deetavee

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Psychology and Guidance

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2008

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย ” เสนอโดย นางสาวดารณี ดีทวี เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

... . .
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่. เดือน. พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวิรัตน์ บุรณวัฒน์

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

. . . ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลฉวี ประเสริฐสุข)
/ . /

. . . กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์)
/ . /

. . . กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวิรัตน์ บุรณวัฒน์)
/ . /

๔๖๒๖๑๓๓๖ : สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

คำสำคัญ : การสอนเขียนภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย / ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ดาร์ณี ดีทวี : การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : ผศ.สุรรัตน์ บุรณวัฒน์. ๒๕๗ หน้า.

การศึกษาส่วนบุคคลครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย โดยตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และประสบปัญหาด้านความสามารถในการเขียน จำนวน ๑ คน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา ข้อมูลตัวอย่างได้จากการคัดกรองเบื้องต้นโดยครูประจำชั้นและการทดสอบความสามารถในการเขียน ดำเนินการทดลองแบบรายการนี้ในชั้นเรียนพิเศษเป็นระยะเวลา ๙ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๔ คาบ คาบละ ๖๐ นาที รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๓๖ ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย ๑) หนังสือนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ ๒) บัตรคำและบัตรภาพต่างๆ ๓) แบบฝึกทักษะประกอบการเขียน ๔) เกมประกอบนิทาน ๕) แผนการสอน และ ๖) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเปอร์เซ็นต์

ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังได้รับการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายมีค่าสูงกว่า (๘๕%) ก่อนการทดลองสอนเขียน (๒๙%)

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา ๒๕๕๑

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ .....

46261336 : MAJOR : SPECIAL EDUCATION PSYCHOLOGY

KEY WORD : TEACHING THAI WRITING FROM EASY STORY TALES / WRITING
COMPETENCE OF LEARNING DISABILITY STUDENT.

DARANEE DEETAVEE :TEACHEING THAI LANGUAGE WRITING FOR A
STUDENT WITH LEARNING DISABILITY BY THE METHOD OF TEACHING WRITING
THROUGH EASY STORY TALES. AN INDEPENDENT STUDY. ADVISOR : ASST. PROF.
SUREERAT BURANAWANNA. 257 pp.

The purpose of this individual study was to compare writing ability of the learning disability student before and after teaching with tale stories. The subject was a learning disability student, with the writing ability problem, in Mathayom Suksa 1 of the second semester of academic year 2007 in Phattarayan Wittaya Secondary School. The Subject was primary screened by classroom teacher together with writing ability tests. The experimentation was a single – subject design conducted in a special classroom for 9 weeks, 4 periods of 60 minutes each per week. The total sessions of experimentation were 36. Instruments used to collect data were : 1) a set of tale readings of 9 Thai clauses, 2) word cards and pictorial cards, 3) writing exercises, 4) activity games for tales composition, 5) lesson plans and 6) writing ability Test. Data were analyzed for percentage.

The result found that the learning disability student's writing ability after teaching with tale stories was higher (8 %) than that of before (2 %).

Department of Psychology and Guidance Graduate School, Sripakorn University Academic Year 2008

Student's signature .....

An Independent Study Advisor's signature .....

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างสูง ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิด และการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวีรัตน์ บุรณวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลฉวี ประเสริฐสุข ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์ กรรมการสอบ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนภรณ์ และคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ อบรม สั่งสอน และสร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่ได้เปิดโอกาสและสนับสนุนทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร ขอขอบคุณ ผู้บริหารโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม ผู้อำนวยการพะโยม ชินวงศ์ และ ผู้บริหารโรงเรียนภัทรญาณวิทยา ผู้อำนวยการองอาจ ตริซัน ที่เป็นผู้สนับสนุนและส่งเสริมให้ได้เข้ารับการศึกษานี้

ขอขอบพระคุณศึกษานิเทศก์ ยุทธ โตอติเทพย์ นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย อาจารย์สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ อาจารย์เอมอร ตริซัน ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ เพื่อนครู อาจารย์นันทมน ไวยัญญา อาจารย์อภิเชตุ ทีปะपाल อาจารย์สุชาติ ศรีสวัสดิ์ อาจารย์ผ่องพรรณ สังข์พญา อาจารย์จิราภรณ์ ฉัตรทอง และเพื่อนชาวจิตวิทยาการศึกษาพิเศษทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องข้อมูลการดูแลคัดเลือกนักเรียน และให้กำลังใจมาโดยตลอด ขอขอบใจนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการศึกษาทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ อาจารย์ชาติ เอี่ยมสำอางค์ และ ด.ญ.ณัฐธิดา เอี่ยมสำอางค์ ที่เป็นกำลังใจเป็นผู้อำนวยความสะดวกในทุกเรื่อง และช่วยจัดทำรูปเล่มการจัดทำการค้นคว้าอิสระจนเสร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ของการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณคุณพ่อไพฑูรย์ - คุณแม่ช่อนกลิน ดีทีวี น้อง ๆ หลาน ๆ ทุกคน และคณาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่	
๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
ข้อคำถามการวิจัย	๓
สมมติฐานการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย.....	๓
นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔.....	๗
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้.....	๑๑
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน.....	๓๐
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน	๔๔
๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	๕๘
ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา.....	๕๘
ตัวแปรที่ศึกษา	๖๒
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	๖๒
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	๖๔
แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง.....	๖๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๙
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๖๙

บทที่	หน้า
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๗๐
ตอนที่ ๑ การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การเรียนรู้ โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายเปรียบเทียบ คะแนนก่อนและหลังการสอนในภาพรวม.....	๗๐
ตอนที่ ๒ การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การเรียนรู้ โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายเปรียบเทียบ คะแนนก่อนและหลังการสอนเขียนในระหว่างเรียนแต่ละสัปดาห์.....	๗๖
๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	๗๙
สรุปผลการค้นคว้า.....	๗๙
อภิปรายผล.....	๘๑
ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย.....	๘๔
ข้อเสนอแนะ.....	๘๕
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	๘๕
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	๘๕
บรรณานุกรม.....	๘๖
ภาคผนวก.....	๙๒
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ ตารางความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ.....	๙๓
ภาคผนวก ข แบบประเมินความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	๑๐๒
ภาคผนวก ค แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง.....	๑๑๖
ภาคผนวก ง ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	๑๕๔
ประวัติผู้วิจัย.....	๒๕๗

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๑	แบบแผนการทดลอง	๖๗
๒	ชั้นการสอน	๖๘
๓	เปรียบเทียบคะแนนและร้อยละของความสามารถในการเขียนภาษาไทยของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนเขียนจาก นิทานอ่านง่าย	๗๐
๔	เปรียบเทียบคะแนนและร้อยละของความสามารถด้านความเข้าใจ ในการเลือกคำที่เขียนถูกต้องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย	๗๒
๕	เปรียบเทียบผลรวมของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทย และคะแนนความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้อง ของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนเขียน จากนิทานอ่านง่าย	๗๔
๖	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสามารถ ด้านความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้องของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนจากนิทานอ่านง่ายในระหว่างเรียน	๗๗

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมที่ส่งเสริมความเป็นไทย และเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของประเทศชาติ ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างคนไทยทั้งชาติ ภาษานอกจากจะเป็นวัฒนธรรมและแสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทยแล้ว ภาษายังช่วยถ่ายทอดความรู้ ความคิด เสริมสร้างความเข้าใจอันดีของคนในสังคมอีกด้วย ดังนั้นวิชาภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนในชาติ เนื่องจากการเรียนภาษาไทยจะเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ เพราะภาษาไทยจะส่งผลให้การเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นไปได้สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นความสามารถของการใช้ภาษาในการสื่อสารจึงนับว่ามีความสำคัญมากในยุคปัจจุบัน

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาไทยจึงได้กำหนดวิชาภาษาไทยเป็นสาระหนึ่งใน ๘ สาระ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องทั้ง ๔ ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้เกิดความเจริญงอกงามตามวัย และศักยภาพของนักเรียน ตลอดจนให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติ ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดความรู้สึกรู้คิด และความเข้าใจของตนเองออกมา ซึ่งในการเขียนนั้นนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อความให้สละสลวย ให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความได้ถูกต้องรวดเร็ว (อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ ๒๕๓๖ : ๑) ในปัจจุบันการใช้ภาษาไทยของนักเรียนมักจะไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะด้านการเขียนสะกดคำ และคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญต่อการแสดงออกทางการเขียนของเด็กเป็นอย่างยิ่ง

ด้วยเหตุนี้การเขียนจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาไทย กล่าวคือในการเรียนทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อจดบันทึกและเขียนตอบปัญหาต่าง ๆ ในเวลา

ทดสอบเพราะการทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ยังมุ่งที่ความสามารถในการเขียนเพื่อ
ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความคิดเห็นและทัศนคติ (วรรณิ โสภประยูร ๒๕๑๕ : ๑๑)

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องเกี่ยวกับ
กระบวนการทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาพูดหรือ
การเขียน ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๒๓-๒๔) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ด้านการเขียนมักจะแสดงพฤติกรรมในด้านการเขียนออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ไม่สามารถลอก
คำตามที่ครูเขียนบนกระดานลงสมุดได้อย่างถูกต้อง เขียนประโยคตามครูไม่ได้ เขียนคำไม่เป็น
อาจเป็นลายเส้นแต่อ่านไม่ได้ เขียนประโยคไม่ได้ เรียงคำไม่ถูกต้อง รูปของตัวอักษรเขียนได้
ไม่แน่นอน ความบกพร่องในการเขียนนี้ไม่รวมไปถึงปัญหาของเด็กที่เขียนคำยากไม่ได้ อันเนื่องมาจาก
การที่เด็กไม่ตั้งใจเรียน เด็กขาดเรียนบ่อย หรือขี้เกียจอ่านหรือเขียนหนังสือ การไม่ส่งงานตามที่
ครูมอบหมาย ดังนั้นทักษะการสอนเขียนจึงเป็นทักษะขั้นสูงที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่าทักษะ
ในการพูด การอ่าน การเขียนนอกจากเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนแล้ว การเขียนยังต้องอาศัยทักษะ
อันได้แก่ สายตา การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อเล็ก การทำงานประสานกันระหว่างสายตากับ
การบังคับมือ การเรียบเรียงแนวความคิด เป็นต้น ปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
เช่น เด็กเขียนช้า ใช้เวลาเขียนแต่ละคำนานมาก ลายมืออ่านยากเขียนตัวอักษรกลับหลังหรือกลับ
ทิศทาง เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป

การเขียนสะกดคำสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นักเรียนต้องใช้ทักษะ
ย่อย ๆ หลายด้าน เด็กจะต้องอ่านเป็นคำ ๆ ได้ เด็กจะต้องหาความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงที่
ได้ยินกับโครงสร้างทางภาษา นำกฎเกณฑ์ทางภาษาไปใช้ได้ สามารถบังคับกล้ามเนื้อให้
ลากเส้นไปตามที่ต้องการได้ ดังนั้นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่สามารถสะกดคำได้ดี
อาจมีสาเหตุมาจากความจำทางสายตา (มองเห็นตัวอักษรหรือคำแล้วแต่จำคำหรือตัวอักษรไม่ได้)
ความจำจากการฟัง (ได้ยินแล้วแต่จำสิ่งที่ได้ยินไม่ได้) การจำแนกโดยใช้สายตา (เห็นคำแล้วบอก
ไม่ได้ว่าเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร) การจำแนกเสียง (ได้ยินแล้วบอกไม่ได้ว่าครูปูคำใด
โดยเฉพาะสระใกล้เคียงกัน) และการใช้กล้ามเนื้อ ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๘๑)

การสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย เป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้ดี
ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เมื่อผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำจากนิทานอ่าน
ง่ายแล้วผู้เรียนย่อมจะมีการพัฒนาทางการเขียนที่ดีขึ้น เพราะการใช้นิทานมาเป็นส่วนประกอบ
เพื่อฝึกทักษะการเขียนนั้น ย่อมจะทำให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินสนุกสนานและไม่เกิดความ
เบื่อหน่าย ในขณะที่ฝึกเขียนสะกดคำ ด้วยนิทาน เพราะมีภาพประกอบนิทาน เกม และคำศัพท์

ซึ่งจะดึงดูดใจเด็กสนใจเด็กสามารถพัฒนาด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในทักษะทั้ง ๔ ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และเชื่อมโยงไปสู่การเขียนได้ดี โดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยจำภาพและคำยากจากนิทานนำมาใช้เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยให้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายเพื่อเป็นแนวทางในการสอนเขียนให้กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

ข้อคำถามการวิจัย

ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายสูงกว่าก่อนการสอนเขียนด้วยนิทานอ่านง่ายหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายสูงกว่าก่อนการสอนเขียนด้วยนิทานอ่านง่าย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑. ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า (Subject)

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการทดลองรายกรณี (Single Subject Design) ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่มีระดับสติปัญญาปกติ และไม่มีคามพิการอื่นซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการประเมินโดยเครื่องมือต่าง ๆ แล้วว่าเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน ๑ คน

๒. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ใช้เวลาในการทดลอง ๙ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๔ วัน วันละ ๑ ชั่วโมง (หลังเลิกเรียนเวลา ๑๕.๔๕ น. – ๑๖.๔๕ น.) รวม ๓๖ ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

๓. เนื้อหาในการทดลอง

เนื้อหาในการทดลองสอนเด็กเป็นนิทานอ่านง่าย ชุดมาตรฐานไทย ๙ แม่ ได้มาจากคำในมาตราต่าง ๆ ในกาพย์พระไชยสุริยาที่อยู่ในบทเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ส่วนหนึ่ง และคำอื่น ๆ เพิ่มเติมอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นคำในมาตราตัวสะกด ที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนไม่สามารถเขียนได้ จำนวน ๘๐ คำ

๔. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การสอนเขียนภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. การสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย หมายถึง การสอนจากเครื่องมือซึ่งเป็นนิทานอ่านง่ายที่ผู้วิจัยกับ นางวรรณญา เอี่ยมสำอางค์ ร่วมกันพัฒนาขึ้น โดยมีนิทานอ่านง่ายช่วยในการสอนเขียนคำภาษาไทยจำนวน ๙ เล่ม ในแต่ละเล่มประกอบไปด้วย บัตรคำ บัตรภาพ เกม ประกอบนิทาน แบบทดสอบการเขียนภาษาไทยและแบบทดสอบความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

๒. ความสามารถในการเขียนภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการเขียนภาษาไทยจากนิทานอ่านง่ายตามมาตรฐานไทย ๙ แม่ จำนวน ๘๐ คำ โดยเขียนเรียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และตัวการ์นต์ ได้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๔๒ ซึ่งวัดการเขียนจากแบบทดสอบการเขียนและแบบทดสอบความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

๓. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน หมายถึง เด็กนักเรียนที่มีความยุ่งยาก หรือลำบากในการเขียนสะกดคำ กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อนเขียนสะกดคำไม่ได้ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการตรวจประเมินด้วยแบบคัดกรองต่าง ๆ แล้วว่าเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนเป็นนักเรียนชาย จำนวน ๑ คน

๔. **นิทานอ่านง่าย** หมายถึง นิทานชุดมาตราไทย ๙ แม่ ที่ผู้วิจัยและ นางวรรณญา เอี่ยมสำอางค์ ร่วมกันพัฒนาขึ้น โดยใช้คำศัพท์ในมาตราไทย ๙ แม่ จากแบบเรียนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เรื่องกาพย์พระไชยสุริยาซึ่งเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้เขียนไม่ได้ และคำศัพท์อื่น ๆ รวม ๘๐ คำ โดยแบ่งออกเป็น ๙ เล่ม เรียงลำดับจากมาตรา แม่ ก กา แม่ ก ก แม่ ก ด แม่ ก บ แม่ ก ง แม่ ก น แม่ ก ม แม่ เกย แม่ เกอว สร้างบัตรคำ บัตรภาพ แบบฝึก และเกมสำหรับนิทานอ่านง่ายในแต่ละเล่ม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้บทเรียนที่สามารถนำไปใช้พัฒนาความสามารถของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนหรือเด็กปกติทั่วไปที่มีปัญหาด้านการเขียน
๒. เป็นตัวอย่างให้ครูนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบวิธีสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ และเด็กปกติต่อไป

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔
๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - ๒.๑ ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - ๒.๒ สาเหตุของการเกิดภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - ๒.๓ ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - ๒.๔ ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - ๒.๕ การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - ๒.๖ การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
  - ๓.๑ ความหมายของการเขียน
  - ๓.๒ จุดมุ่งหมายและความสำคัญในการสอนเขียน
  - ๓.๓ องค์ประกอบของความสามารถทางการเขียน
  - ๓.๔ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับหลักการสอนเขียน
  - ๓.๕ การวัดความสามารถทางการเขียน
  - ๓.๖ ปัญหาและข้อบกพร่องทางการเขียน
  - ๓.๗ เทคนิคและวิธีสอนเขียน
  - ๓.๘ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
  - ๓.๙ หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการเขียน
๔. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน
  - ๔.๑ ความหมายของนิทาน
  - ๔.๒ จุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน

- ๔.๓ ประเภทของนิทาน
- ๔.๔ คุณค่าและประโยชน์ของนิทาน
- ๔.๕ หลักการเขียนนิทานสำหรับเด็ก
- ๔.๖ วิธีการเล่านิทาน
- ๔.๗ การเลือกนิทาน
- ๔.๘ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔ เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ที่มีจุดประสงค์จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้นสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้บนพื้นฐานของความเป็นไทยและความเป็นสากล รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ ตามความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล หลักสูตรแกนกลางของประเทศเป็นกรอบหรือทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สามารถนำไปใช้จัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย รวมทั้งการจัดการศึกษาทุกกลุ่ม เช่น การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ เป็นต้น โดยกำหนดหลักสูตรแกนกลางตามมาตรา ๒๗ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งรายละเอียดในมาตรานี้มี ๒ วรรค วรรคที่ ๑ ระบุให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนจบเพื่อการศึกษาต่อ วรรคที่ ๒ ระบุให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๘ กลุ่มสาระดังนี้

๑. ภาษาไทย
๒. คณิตศาสตร์
๓. วิทยาศาสตร์
๔. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๕. สุขศึกษาและพลศึกษา

- ๖. ศิลปะ
- ๗. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- ๘. ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท ๔.๒ สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ ๕ วรรณคดี และวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มเติม

มาตรฐานด้านความรู้

มาตรฐานที่ ๑ มีความรู้ความเข้าใจธรรมชาติ

มาตรฐานที่ ๒ มีความรู้ความเข้าใจภาษากับวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลง

มาตรฐานที่ ๓ มีความรู้ความเข้าใจเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาทางภาษา

มาตรฐานที่ ๔ มีความรู้ความเข้าใจและซาบซึ้งวรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานด้านทักษะ/กระบวนการ

มาตรฐานที่ ๕ มีความสามารถในการอ่านและใช้ทักษะกระบวนการอ่าน นำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการคิด ตัดสินใจและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

มาตรฐานที่ ๖ มีความสามารถในการเขียน และใช้ทักษะกระบวนการเขียนไปใช้ใน ชีวิต

มาตรฐานที่ ๗ มีความสามารถในการนำเสนอความรู้ ข้อมูลข่าวสารและนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

มาตรฐานที่ ๘ มีความสามารถในการฟังและดูสื่อต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความคิดอย่าง มีวิจารณญาณ

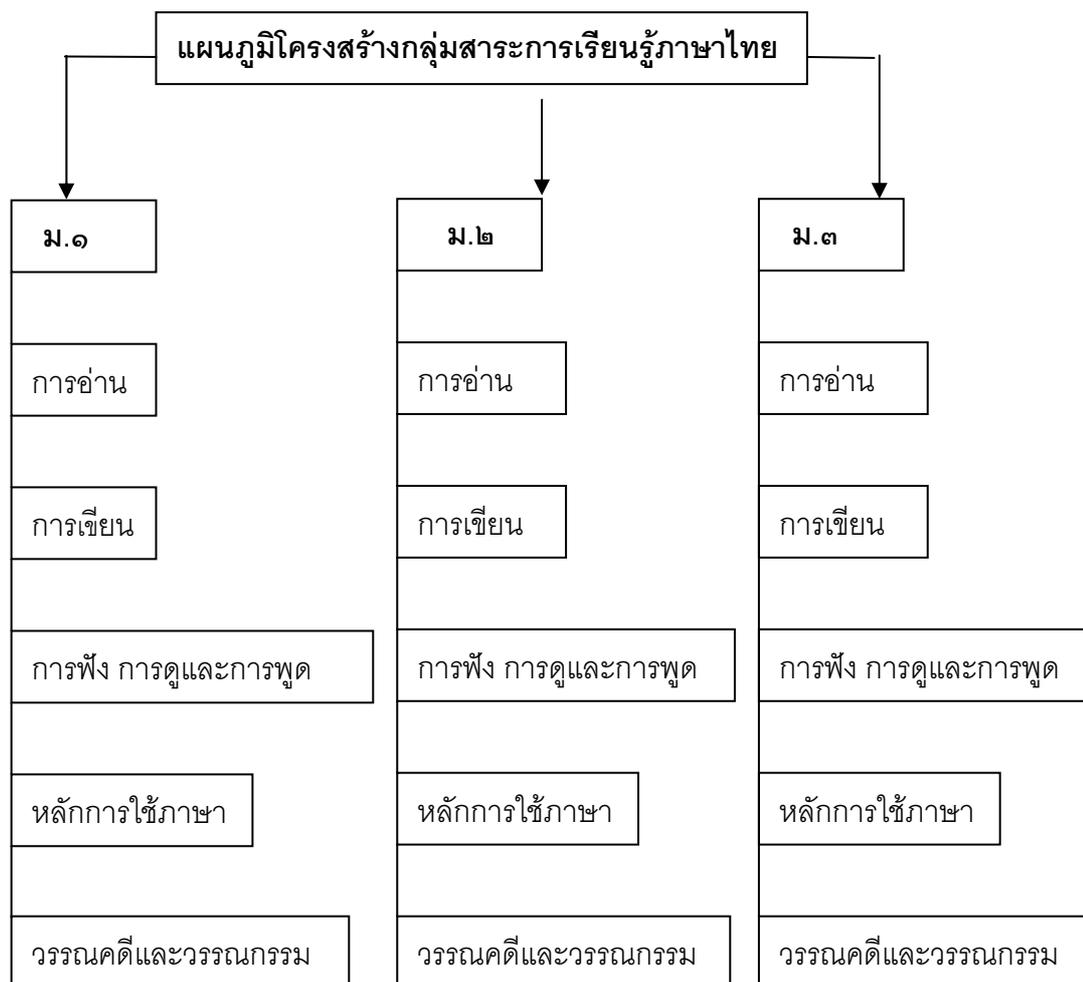
มาตรฐานที่ ๙ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารและนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถใช้ภาษาในการจัดการด้านการเรียน อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

มาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

มาตรฐานที่ ๑๑ มีมารยาทในการใช้ภาษา ใช้ภาษาเสริมสร้างนิสัย บุคลิกภาพที่ดี ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

มาตรฐานที่ ๑๒ ภูมิใจในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ใช้ภาษาอย่างมีคุณธรรม มีวัฒนธรรม และรักษาไว้เป็นมรดกของชาติ

อัตราเวลาเรียน โรงเรียนภัทรกษัตริย์วิทยาลัย ได้กำหนดอัตราเรียนวิชาภาษาไทยช่วงชั้นที่ ๓ ไว้ดังนี้คือ ๓ ชั่วโมง / สัปดาห์/ปี รวม ๑๒๐ ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ ๓ (ม. ๑-ม. ๓)

สาระที่ ๒ : ด้านการเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ม.๑-ม.๓

๑. สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น แสดงการโต้แย้ง เขียนรายงาน และเขียนเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียนและการศึกษาค้นคว้า รู้จักเลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความได้อย่างประณีต สนใจการศึกษาค้นคว้ารวบรวมบันทึกข้อมูล นำวิธีการของแผนภาพ ความคิด จัดลำดับความคิดและพัฒนางานเขียนตามขั้นตอนในการนำเสนอในรูปแบบของงานเขียนประเภทต่าง ๆ

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

๒.๑ ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้คำนิยามของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๓๙ : ๑๑๕) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่บกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางด้านร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

ศรียา นิยมธรรม (๒๕๓๗ : ๓) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้นี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้อันเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อันเนื่องมาจากการมองไม่เห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติเนื่องจากร่างกายพิการมีอารมณ์แปรปรวนหรือเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา

เรโนลด์ และเบริช (Reynoeds and Brich ๑๙๗๗, อ้างถึงใน ผดุง อารยะวิญญู ๒๕๔๔ : ๑๑๕) กล่าวไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยา ความบกพร่องนี้เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาของเด็กทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เด็กมีปัญหาในด้านกรังฟัง การคิดการพูดคุยกับผู้อื่น การอ่าน การสะกดคำ หรือการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมไปถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการรับรู้ การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ดิสเล็กเซีย (Dyslaxia) และอะเฟเซีย (Aphasia) แต่ไม่รวมไปถึงเด็กที่มีปัญหาอันเกิดจากความบกพร่องทางสายตา ทางการได้ยินและทางการเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ความบกพร่องทางอารมณ์และความเสียเปรียบทางสภาพแวดล้อม

สำนักงานการศึกษาของสหรัฐ (ผดุง อารยะวิญญู ๒๕๔๔ : ๒-๓) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษา การพูด การอ่าน การเขียน ทำให้บุคคลที่มีความผิดปกติดังกล่าวด้วยความสามารถในด้านการฟัง การอ่าน การเขียน หรือการคำนวณทางคณิตศาสตร์ คำนี้มีความหมายรวมไปถึงความบกพร่องทางการรับรู้ การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ความบกพร่องในการฟังและการพูด (Aphasia) ความบกพร่องทางการอ่าน (Dyslexia) ด้วยแต่ไม่ครอบคลุมไปถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ อันเนื่องมาจาก ความบกพร่องทางสายตา ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางด้านร่างกาย ความบกพร่องทางสติปัญญา การด้อยโอกาสทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้หรือความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) เป็นความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ ที่แสดงออกมาในรูปของปัญหาการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ เกิดจากการทำงานผิดปกติของสมองทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็น โดยพิจารณาจากผลการเรียนเปรียบเทียบกับระดับเชาวน์ปัญญา

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (๒๕๔๓ : ๓) กล่าวถึงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่อง (Individuals with Disabilities Education Act-IDEA) ซึ่งเป็นกฎหมายสาธารณะที่เรียกว่า Public Law ๑๐๑-๔๖๗ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเดิมคือกฎหมาย Public Law ๙๔-๑๔๒ ได้ให้คำจำกัดความของความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือแอลดี ไว้ว่า เป็นความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือมากกว่านั้น ที่เกี่ยวข้องกับ การทำความเข้าใจภาษา หรือเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งอาจแสดงออกมาทางความสามารถที่ไม่สมบูรณ์ในการฟัง การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ นอกจากนั้นคำจำกัดความยังได้ระบุต่อไปด้วยว่า ความบกพร่องในการเรียนรู้นั้นครอบคลุมสภาพต่าง ๆ เช่น ความบกพร่องในการรับรู้ (Perceptions) ภาวะที่สมองได้รับการกระทบกระเทือนเพียงเล็กน้อย ภาวะความบกพร่องในการอ่านและความบกพร่องในการเข้าใจภาษา

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (๒๕๔๗ : ๒-๓) ได้ให้ความหมายของภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า ภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยาตั้งแต่หนึ่งอย่างขึ้นไป ที่แสดงออกมาโดยบุคคลมีปัญหาในการเข้าใจถ้อยคำ การพูด

การอ่าน การเขียน การให้เหตุผล ตลอดจนการคำนวณ ความผิดปกตินี้เกี่ยวข้องกับความบกพร่องของระบบประสาทในตัวผู้นั้นและจะติดตัวไปตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถจริง ๆ ที่เขามีอยู่ ภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้จะไม่นับรวมถึงผู้ที่มีปัญหาทางการเรียน อันเนื่องมาจากความพิการต่าง ๆ ขาดแรงจูงใจ มีสติปัญญาต่ำกว่าปกติ หรือมีภูมิหลังทางวัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างจากผู้อื่น

เลอร์เนอร์ (Lerner, อ้างถึงใน จุมพล บุญน้า ๒๕๔๘ : ๑๑) กล่าวว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยา ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับความเข้าใจการใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งอาจจะปรากฏความบกพร่องให้เห็นในด้านความสามารถของการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้ยังรวมถึงสภาพความบกพร่องในการรับรู้ การได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองการทำงานของสมองสูญเสียไปเล็กน้อย ความบกพร่องในด้านการอ่าน (Dyslexia) ความบกพร่องในด้านการฟังและการพูด (Aphasia)

จากความหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมา พอจะสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางกระบวนการทางจิตวิทยาซึ่งทำให้นักเรียนมีปัญหาทางด้านภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งความเข้าใจในการใช้ภาษาและความสามารถด้านการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ซึ่งอาจจะมี ความบกพร่องเพียงด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ในความผิดปกติทางสมองนี้ส่งผลต่อการรับรู้ของนักเรียนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถจริงที่มีอยู่ แต่สติปัญญาไม่ได้ด้อยไปกว่านักเรียนคนอื่น เพียงแต่มีการเรียนรู้ที่แตกต่างและยุ่งยากกว่าคนอื่น ซึ่งปัญหาดังกล่าวไม่ได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางการเห็น ความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ ความบกพร่องทางสติปัญญา อารมณ์ ความบกพร่องทางการได้ยิน รวมทั้งไม่ได้เกิดจากสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม หรือเศรษฐกิจต่าง ๆ รอบตัวนักเรียน

๒.๒ สาเหตุของการเกิดภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๘-๙) กล่าวไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจก่อให้เกิดปัญหาในการเรียน เนื่องจากเด็กไม่สามารถเรียนได้ดีเท่ากับเด็กปกติทั่วไป การค้นหาความบกพร่องของ เด็กส่วนมากเป็นหน้าที่ของบุคลากรทางสาธารณสุข บุคลากรทางการศึกษา อาจจำเป็นต้องรับรู้ไว้ เพื่อจะได้หาทางจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับปัญหาของเด็กต่อไป สาเหตุของความบกพร่องอาจจำแนกได้ ดังนี้

๑. การได้รับบาดเจ็บทางสมอง

บุคลากรทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในหลายประเทศ มีความเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีนั้น เนื่องมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง (Brain Damage) อาจเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอดก็ได้ การได้รับบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงมากนัก (Minimal Brain Dysfunction) สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนมาก มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไปบ้าง ทำให้เด็กมีปัญหาในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของเด็ก แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมดเพราะเด็กบางรายอาจเป็นกรณียกเว้นได้

๒. กรรมพันธุ์

งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษารายกรณีพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคน อาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกัน มีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นเดียวกัน หรืออาจมีพ่อแม่ พี่ น้อง หรือญาติใกล้ชิดมีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และการเข้าใจภาษา

มีรายงานการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ว่า เด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (Identical Twin) เมื่อพบว่าฝาแฝดคนหนึ่งมีปัญหาในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งมักมีปัญหาในการอ่านด้วย แต่ปัญหานี้ไม่พบบ่อยนักสำหรับฝาแฝดที่มาจากไข่คนละใบ (Fraternal Twins) จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัญหาในการเรียนรู้อาจสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้

๓. สิ่งแวดล้อม

สาเหตุทางสภาพแวดล้อมในที่นี้หมายถึง สาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมองและกรรมพันธุ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กภายหลังการคลอด เมื่อเด็กเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้า ด้วยสาเหตุบางประการ การที่ร่างกายได้รับสารบางประการอันเนื่องมาจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและวัยเด็ก การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนการขาดโอกาสทางการศึกษา เป็นต้น แต่องค์ประกอบเหล่านี้ อาจส่งผลทำให้สภาพการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องมีปัญหามากขึ้น

เบญจพร บุญญาวย (๒๕๔๓ : ๑๓) กล่าวว่า ให้ความบกพร่องในการเรียนรู้ อาจมีสาเหตุมาจากสมองทำงานผิดปกติ โดยมีรายงานการวิจัยสนับสนุนดังนี้

๑. **พยาธิสภาพทางสมอง** การศึกษาเด็กที่มีบาดแผลทางสมอง เช่น คลอดก่อนกำหนด ตัวเหลืองหลังคลอด ฯลฯ แต่มีสติปัญญาปกติ พบว่ามีปัญหาการอ่านร่วมด้วย

๒. **ความผิดปกติของสมองซีกซ้าย** โดยปกติสมองซีกซ้ายจะควบคุมการแสดงออกทางด้านภาษาและสมองซีกซ้ายจะมีขนาดโตกว่าสมองซีกขวา แต่เด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้สมองซีกซ้ายและซีกขวามีขนาดเท่ากันและมีความผิดปกติอื่น ๆ ที่สมองซีกซ้ายด้วย

๓. **ความผิดปกติของคลื่นสมอง** เด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้จะมีคลื่นอัลฟาที่สมองซีกซ้ายมากกว่าเด็กปกติ

๔. **กรรมพันธุ์** เด็กที่มีปัญหาทางการอ่าน บางรายมีความผิดปกติของโครโมโซมคู่ที่ 15 และสมาชิกของครอบครัวเคยเป็น LD โดยที่พ่อแม่มักเล่าว่าเมื่อตอนเด็ก ๆ ตนเคยมีลักษณะคล้าย ๆ กัน

๕. **พัฒนาการล่าช้า** เดิมมีความเชื่อว่าเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้มีผลมาจากพัฒนาการล่าช้า แต่ปัจจุบันไม่เชื่อเช่นนั้นเพราะเมื่อโตขึ้นเด็กไม่ได้หายจากโรคนี้นี้

จากสาเหตุดังกล่าว สรุปได้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีสาเหตุมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมองก่อนคลอด ระหว่างคลอดและหลังคลอด ซึ่งจะเกิดความผิดปกติกับสมองซีกซ้ายที่ควบคุมการแสดงออกทางด้านภาษา กรรมพันธุ์และสภาพแวดล้อมจะส่งผลให้สภาพความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (๒๕๔๗ : ๓) ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ดังจะกล่าวเป็นด้านๆ ต่อไปนี้

๑. **สาเหตุทางพันธุกรรม** จากการวิจัยหลายเรื่อง นำมาสู่ข้อสรุปที่ว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับกรรมพันธุ์ แม้การวิจัยเหล่านั้นไม่อาจโยงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนถึงความ เป็นเหตุ เป็นผลดังกล่าวได้ แต่ความถี่ของปรากฏการณ์ในระหว่างคนในสายเลือดเดียวกันมีสูงมาก ดังเช่น งานวิจัยของ Finucci (Finucci et al ๑๙๗๖ : ๓) พบว่า ๔๕% ของญาติสนิทของนักเรียนที่เป็น LD ด้านการอ่าน ที่มีปัญหาในการอ่าน ในขณะที่งานวิจัยของ Smith และคณะ (Smith et al ๑๙๘๒ : ๓) พบว่า โครโมโซมบางตัว ทำให้เกิดปัญหาด้านการอ่าน

๒. **สาเหตุในระหว่างการตั้งครรภ์และการคลอด** ในกรณีนี้จะเป็นเรื่องของ การได้รับสารเคมีบางชนิด ยาเสพติด ตลอดจนจนโรคภัยไข้เจ็บในระหว่างการตั้งครรภ์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อการพัฒนาทางสมองของทารกในครรภ์ไม่มากนักน้อย มารดาที่คลอดยาก ต้องใช้เครื่องมือทางการแพทย์บางชนิดมาช่วย บางครั้งทำให้เกิดความกระทบกระเทือนสมองชนิดที่เรียกว่า Minimal Brain Damage ซึ่งความผิดปกติในลักษณะนี้เป็นสาเหตุสำคัญของ

การเกิด LD ในปี ๑๙๗๘ Rourke ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับภาวะบกพร่องของระบบประสาทที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความยากลำบากในการอ่านมักมีประวัติเคยได้รับความกระทบกระเทือนทางสมองในลักษณะต่าง ๆ ไม่มากก็น้อย นอกจากนี้ยังมีรายงานการวิจัยอื่น ๆ ซึ่งยืนยันว่า ทารกคลอดก่อนกำหนดมาก ๆ จะมีความเสี่ยงสูงมากต่อการเป็น LD

๓. สาเหตุภายหลังการคลอด ได้แก่ โรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เช่น นักเรียนซึ่งมีประวัติเคยเป็นเยื่อหุ้มสมองอักเสบ (Meningitis) หรือสมองอักเสบ (Encephalitis) จะเป็นนักเรียน LD สูงกว่านักเรียนซึ่งไม่เคยมีโรคภัยไข้เจ็บเช่นนั้น

จากสาเหตุดังกล่าวสรุปได้ว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีสาเหตุมาจากการกรรมพันธุ์ การได้รับสารเคมีบางชนิด ยาเสพติด การที่สมองได้รับการกระทบกระเทือนก่อนคลอด ระหว่างคลอด หลังคลอด ซึ่งจะเกิดความผิดปกติสมองซีกซ้ายซึ่งควบคุมการรับรู้และแสดงออกทางด้านภาษา การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การรับรู้สัญลักษณ์ การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ และการคิดคำนวณ

๒.๓ ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๒๑-๓๐) กล่าวถึง ประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ ว่าจำแนกได้ ดังนี้

๑. ความบกพร่องทางการฟังและพูด
๒. ความบกพร่องทางการอ่าน
๓. ความบกพร่องทางการเขียน
๔. ความบกพร่องทางคณิตศาสตร์
๕. ความบกพร่องทางกระบวนการคิด
๖. ความบกพร่องด้านอื่น ๆ

เบญจพร ปัญญา漾 (๒๕๔๕ : ๔) กล่าวถึง ประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าจำแนกได้ ดังนี้

๑. ความบกพร่องด้านการเขียนและการสะกดคำ
๒. ความบกพร่องด้านการอ่าน
๓. ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์
๔. ความบกพร่องหลาย ๆ ด้านร่วมกัน

๒.๔ ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๔) กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ อาจมีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. มีความบกพร่องทางการพูด
๒. มีความบกพร่องทางการสื่อสาร
๓. มีปัญหาในการเรียนวิชาทักษะ
๔. มีปัญหาในการสร้างแนวความคิดรวบยอด
๕. การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผลไม่แน่นอน
๖. มีความบกพร่องทางการรับรู้
๗. มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว
๘. มีอารมณ์ไม่คงที่ บางครั้งระเบิดอารมณ์ใส่ผู้อื่น ความผิดหวังเล็ก ๆ น้อย ๆ

อาจทำให้เสียอารมณ์อย่างรุนแรงได้

๙. โยกตัว หรือผงกศีรษะบ่อย ๆ
๑๐. ลักษณะการนอนไม่คงที่ บางครั้งหลับบางครั้งไม่หลับ ไม่เป็นเวลาที่ไม่แน่นอน
๑๑. มีพัฒนาการทางร่างกายไม่คงที่
๑๒. มีพฤติกรรมไม่คงเส้นคงวา
๑๓. เสียสมาธิง่าย
๑๔. แสดงพฤติกรรมแปลก ๆ
๑๕. มีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๒๓-๒๕) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเขียน อาจแสดงพฤติกรรมในการเขียนดังนี้

๑. ไม่สามารถลอกคำที่ครูเขียนบนกระดานลงสมุดของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
๒. เขียนประโยคตามครูไม่ได้
๓. ไม่สามารถแยกรูปทรงทางเรขาคณิตได้
๔. บางรายอาจมีปัญหาในการผูกเชือกกรองเท้าหรือใช้มีดหยิบจับสิ่งของ
๕. ใช้สายตาในการจดจำสิ่งของไม่ได้ หรือได้ไม่ดี เด็กอาจบอกได้ว่าภาพที่อยู่

บนกระดานคือภาพอะไร แต่พอครูหยิบภาพออกไปให้พ้นสายตา เด็กจะจำภาพนั้นไม่ได้และบอกไม่ได้ว่าภาพที่เห็นเมื่อครู่นี้คือภาพอะไร

๖. เขียนไม่เป็นคำ อาจเป็นลายเส้นแต่อ่านไม่ได้
๗. เขียนประโยคไม่ได้ เรียงคำไม่ถูกต้อง
๘. รูปของตัวอักษรที่เขียนอาจไม่แน่นอน ตัวอักษรที่เด็กเขียนแต่ครั้งอาจมีรูปทรงที่แตกต่างกันไป ความบกพร่องทางการเขียนนี้ไม่รวมไปถึงปัญหาของเด็กที่เขียนคำยากไม่ได้ อันเนื่องมาจากการที่เด็กไม่ตั้งใจเรียน เด็กขาดเรียนบ่อย หรือขี้เกียจอ่านหรือเขียนหนังสือ การไม่ส่งงานที่ครูมอบหมายให้ทำ เป็นต้น

ความบกพร่องทางการเขียนอาจจำแนกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ดิสกราเฟีย (Dysgraphia) หมายถึง การที่เด็กไม่สามารถเขียนหนังสือได้ เช่น จับดินสอไม่ได้ ลอกคำศัพท์หรือตัวอักษร หรือ ตัวเลข หรือรูปทรงทางเรขาคณิต จากกระดานลงสมุดของตนไม่ได้ หรือทำได้แต่ลายมืออ่านยาก

๒. ความบกพร่องในการจำ (Recall Deficits) เด็กไม่สามารถจำสิ่งที่เห็นได้ เด็กอาจบอกชื่อสิ่งของได้ ในขณะที่เด็กกำลังจ้องมองสิ่งนั้นอยู่ แต่เมื่อครูทำสิ่งนั้นพันสายตาของเด็กไปแล้ว เด็กจำสิ่งนั้นไม่ได้ เด็กมีความสามารถในการจำด้วยสายตา (Visual Memory) ไม่ได้

๓. ความบกพร่องทางโครงสร้างทางภาษา (Syntax Deficits) เด็กเหล่านี้สามารถเรียนหนังสือได้ดี แต่หากครูให้เขียนเรียงความ เขียนรายงาน เด็กอาจมีแนวคิดที่จะเขียน แต่ไม่สามารถระบายความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นตัวอักษรไปได้ บางคนอาจเขียนได้บ้างแต่เขียนผิดหลักไวยากรณ์ของภาษาไทย

เด็กบางคนอาจมีความบกพร่องทางการเขียนอย่างเดียว บางคนอาจมีความบกพร่องทางการอ่านอย่างเดียว บางคนอาจมีความบกพร่องทั้งการฟัง การอ่าน การเขียน ความรุนแรงของปัญหา อาจแตกต่างกันไปในเด็กแต่ละคน เด็กบางคนอาจมีปัญหานี้ไม่มากนัก สามารถอ่านและเขียนได้บ้างแต่ต้องได้รับการช่วยเหลือเพิ่มเติม แต่บางคนมีปัญหารุนแรงถึงขั้นไม่สามารถจับดินสอหรือปากกาขึ้นมาเขียนหนังสือได้เลย

๒.๕ การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การคัดแยก เป็นขั้นตอนหนึ่งของการจัดการศึกษาพิเศษ เพื่อจัดประเภทของเด็กพิการและหรือเด็กที่มีความบกพร่องเพื่อเข้ารับบริการทางการศึกษาพิเศษ เด็กที่ได้รับการตัดสินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะได้รับการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร สื่อการสอน ตลอดจนวิธีการสอนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและปัญหาของตัวเอง ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาต่าง ๆ ของเด็กลดน้อยลง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑ : ๑๕) กล่าวถึงการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

๑. พิจารณาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญาของเด็กคนเดียวกัน คือ เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง เช่น เด็กที่มี IQ. ๑๒๐ แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมต่ำ หรือวิชาใดวิชาหนึ่งต่ำ

๒. คำนึงถึงความสามารถเฉพาะทาง สืบเกิดจากเด็กที่มีสติปัญญาปกติหรือสูงกว่าปกติแต่มีปัญหาในการเรียน ซึ่งเด็กจะมีความบกพร่องในการรับรู้ หรือการทำงานของสมองเกี่ยวกับการจัดทำกับข้อมูล เช่น เด็กที่ผิดปกติด้านการเขียน เขียน ก เป็น ก เขียนสลับอักษรหน้าและหลัง เช่น กบ เป็น บก เป็นต้น

๓. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สืบเกิดจากความแตกต่างของเด็กกับเพื่อนว่า สิ่งใดที่เพื่อนทุกคนทำได้ แต่เด็กคนนี้ยังทำไม่ได้ มีความยุ่งยาก สับสนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น เรื่องวัน วันนี้ วันพรุ่งนี้ แต่ไม่รู้ว่ามีเมื่อไร เป็นต้น

๔. หากจุดตัดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยพิจารณาจากการกำหนดค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ถ้าเด็กคนใดได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ครูกำหนด เด็กคนนั้นจะเป็นเด็กที่มีบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๓๑-๓๓) กล่าวถึง วิธีการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ ๒ วิธีใหญ่ ๆ คือ การคัดแยกอย่างไม่เป็นทางการและการคัดแยกอย่างเป็นทางการ

การคัดแยกอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Identification)

เป็นการคัดแยกโดยไม่ใช้แบบทดสอบมาตรฐาน ครูอาจใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างเป็นระบบโดยมีผู้สังเกต ๒-๓ คน ครูลงมติร่วมกันว่าเด็กที่สังเกตมีปัญหอะไรบ้าง ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจคัดแยกประเภทของเด็กได้เป็นอย่างดี อีกวิธีหนึ่งที่โรงเรียนหลายแห่งใช้ได้ผลมาแล้ว คือ การบันทึกพฤติกรรมทางการเรียนของเด็กว่าเด็กมีปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง จึงขอกล่าวถึงการคัดแยกอย่างไม่เป็นทางการ ๒ วิธี พอสังเขป ดังนี้

การสังเกตพฤติกรรม

ครูอาจประเมินผลเด็กเพื่อการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมของเด็กได้โดยการสังเกตพฤติกรรมด้านการเรียนและพฤติกรรมทั่วไป ตามหัวข้อต่อไปนี้

ก. พฤติกรรมด้านการเรียน แบ่งออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านภาษาไทย ครูสังเกตว่าเด็กมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้หรือไม่

- ๑.๑ เด็กปฏิบัติตามคำสั่งครูได้หรือไม่เพียงใด
  - ๑.๒ เวลาเด็กใช้คำพูดในการติดต่อสื่อสาร ครูฟังคำพูดของเด็กแล้วครูเข้าใจหรือไม่เพียงใด
  - ๑.๓ ลักษณะการพูดของเด็ก เด็กพูดเป็นคำ เป็นประโยคที่ชัดถ้อยชัดคำหรือไม่เพียงใด
  - ๑.๔ เด็กอ่านคำง่าย ๆ ได้หรือไม่
  - ๑.๕ ความสามารถในการอ่านของเด็ก เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กในชั้นต่ำกว่าหรือซ้ำกว่าเพื่อนในชั้นหรือไม่
  - ๑.๖ เด็กอ่านข้ามบรรทัดหรือไม่
  - ๑.๗ เด็กอ่านข้ามข้อความหรือไม่
  - ๑.๘ เด็กอ่านสลับตัวอักษรหรือไม่
  - ๑.๙ เด็กลอกคำศัพท์จากกระดานได้หรือไม่
  - ๑.๑๐ เด็กเขียนตามคำบอกได้หรือไม่
  - ๑.๑๑ ลายมือของเด็ก อ่านยากหรือไม่เพียงใด การสะกดคำ อ่านเป็นคำที่ถูกต้องได้หรือไม่
  - ๑.๑๒ เด็กเขียนตัวอักษรกลับหลังหรือไม่
  - ๑.๑๓ เด็กเขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษาไทยหรือไม่เพียงใด
- ##### ๒. ด้านคณิตศาสตร์ ครูสังเกตว่าเด็กมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้หรือไม่
- ๒.๑ เด็กนับเลขได้หรือไม่
  - ๒.๒ เด็กเข้าใจความหมายของจำนวนหรือไม่
  - ๒.๓ เด็กนับจำนวนตามครูได้หรือไม่เพียงใด เช่น ครูให้เด็กพูดตาม
- ๑ ๕ ๒ / ๓ ๖ ๔ ๙ / ๘ ๑ ๗ ๖ ๓ / .....
- ๒.๔ เด็กบอกขนาดของสิ่งของได้หรือไม่
  - ๒.๕ เด็กบอกความแตกต่างของรูปทรงทางเรขาคณิตได้หรือไม่

- ๒.๖ เด็กเข้าใจความหมายของเงินตราหรือไม่
- ๒.๗ เด็กเข้าใจมาตราซัง ตวง วัด หรือไม่
- ๒.๘ เด็กทำเลขได้หรือไม่เพียงใด ในการบวก ลบ คูณ หาร
- ๒.๙ เด็กทำเลขโจทย์ปัญหาได้หรือไม่เพียงใด

๓. ด้านพฤติกรรม

- ๓.๑ เด็กเสียสมาธิง่ายหรือไม่เพียงไร
- ๓.๒ เด็กมีช่วงความสนใจสั้นหรือไม่เพียงใด
- ๓.๓ เด็กมีใจจดจ่ออยู่กับกิจกรรมได้นานหรือไม่เพียงใด
- ๓.๔ เด็กอยู่นิ่งเฉยได้นานหรือไม่เพียงใด
- ๓.๕ เด็กเดินหรือวิ่งได้คล่องแคล่วหรือไม่เพียงใด
- ๓.๖ เด็กหยิบจับสิ่งของได้ดีหรือไม่ จับดินสอเขียนหนังสือได้หรือไม่
- ๓.๗ เด็กมีความอดทนต่อการรอคอยได้หรือไม่เพียงใด
- ๓.๘ เด็กจำสิ่งของได้หรือไม่ เช่น เกมการจำสิ่งของ
- ๓.๙ เด็กแสดงความสัมพันธ์ระหว่างชาย-ขวา หรือไม่เพียงใด
- ๓.๑๐ เด็กทำงานเสร็จตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เพียงใด

ข. การบันทึกพฤติกรรมในการเรียนของเด็ก

ครูผู้สอนจะเข้าใจปัญหาในการเรียนของเด็กได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากครูผู้สอนเป็นคนที่มีความทักษะในการสังเกตว่าเด็กในชั้นเรียนของตนมีปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง เด็กทำตามคำสั่งของครูได้หรือไม่ หากทำได้ ทำได้มากน้อยเพียงใด หากทำไม่ได้ เด็กแสดงพฤติกรรมอย่างไร เป็นต้น

ผู้ที่ทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมในการเรียน อาจเป็นครูประจำชั้น ครูประจำวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เป็นต้น ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาของเด็กในการเรียน ควรรวบรวมข้อมูลมาจากครู ๒-๓ คน เพื่อให้เห็นปัญหาที่ชัดเจน

โรงเรียนสามารถกำหนดแบบบันทึกขึ้นใช้เอง เพื่อใช้ในการบันทึกปัญหาในการเรียนของเด็ก ตัวอย่างแบบบันทึกต่อไปนี้ เป็นแบบบันทึกหนึ่งในการใช้บันทึกพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กในการเรียน แบบบันทึกนี้มีรายละเอียดให้ครูผู้สอนบันทึกเกี่ยวกับปัญหาที่เด็กเผชิญอยู่ในห้องเรียน ครูพยายามแก้ปัญหานั้นอย่างไร ได้ผลหรือไม่เพียงใด ปัญหาเกิดขึ้นในสถานการณ์เช่นใด ครูใช้วิธีการวัดผลประเมินผลในลักษณะใด ได้ผลหรือไม่ เป็นต้น

การคัดแยกอย่างเป็นทางการ (Formal Identification)

เป็นการคัดแยกโดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งส่วนมากเป็นแบบทดสอบ หรือแบบคัดแยกที่เชื่อถือได้ มีคุณภาพดี ในต่างประเทศแบบทดสอบที่เป็นที่นิยมใช้ในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

๑. Illinois Test of Psycholinguistic Abilities (ITPA)
๒. Detroit Tests of Learning Attitude
๓. Woodcock – Johnson Psycho – Educational Battery
๔. Southern California Sensory Intergration Tests
๕. Bender - Gestalt – Visual Perception – Visual Motor
๖. Frostig Developmental Tests
๗. Peabody Individual Achievement Tests - Revised
๘. Kaufman Assesment Battery for Children
๙. WISC – III
๑๐. Standford – Binet

ศรียา นิยมธรรม (๒๕๔๖ : ๑๔๔-๑๔๖) กล่าวถึงการคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องอาศัยการสังเกตอย่างมีระบบในพฤติกรรมการทำงานและผลการเรียนของนักเรียนเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาร่วมกับผลการทดสอบของนักจิตวิทยา หรือผลการทดสอบของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาแล้วแต่กรณี กล่าวคือ

๑. ด้านคณิตศาสตร์ การสังเกตพฤติกรรมทั่วไปของปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์ เช่น นักเรียนไม่สามารถแยกความแตกต่างของขนาดและรูปร่าง จำนวนไม่ได้ ไม่เข้าใจเครื่องหมายและความหมายของการบวก ลบ คูณ หาร และการคิดคำนวณ ครูอาจประเมินนักเรียนได้โดยการสังเกตพฤติกรรมจากผลงานของนักเรียน เช่น แบบฝึกหัด การบ้าน เพื่อประกอบการวินิจฉัยเกี่ยวกับนิสัยในการทำงานและวิเคราะห์ความผิดพลาดในการทำงาน คูณผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถของสมองหรือไม่เพียงไร

การตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ แพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา ประสาทแพทย์ จักษุแพทย์ โสตแพทย์ นักตรวจวัดการได้ยิน เพื่อทดสอบความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา สายตา การได้ยิน การเคลื่อนไหว และอารมณ์

๒. ด้านภาษา การสังเกตพฤติกรรมทั่วไปในด้านนี้ ได้แก่ การที่นักเรียนไม่ตั้งใจฟังครู เข้าใจคำศัพท์น้อยมาก จำสิ่งที่ครูพูดให้ฟังไม่ได้ ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ได้เพราะไม่เข้าใจคำสั่ง เล่าเรื่องหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ได้ ปัญหาด้านการอ่าน เช่น อ่านข้ามบรรทัด อ่านไม่ออก อ่านไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้อาจมีปัญหาด้านการเขียน เช่น เขียนหนังสือไม่เป็นตัว จำตัวอักษรไม่ได้ สะกดคำง่าย ๆ ไม่ได้ เขียนบรรยายภาพไม่ได้ เป็นต้น

การประเมินของครู ได้จากการทดสอบความพร้อมก่อนเข้าเรียนซึ่งมีเครื่องมือคัดแยกนักเรียนหลายอย่าง เช่น แบบประเมินพัฒนาการแบบแป้นหมุน (Dial R) และแบบคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นต้น

การตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักจิตวิทยาอาจทดสอบกระบวนการทางภาษาโดยใช้แบบทดสอบจิตวิทยาภาษาศาสตร์ เป็นต้น การทำงานของผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะด้านการแพทย์ จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องได้คำตอบที่ชัดเจนขึ้นสำหรับการคัดแยก

๓. ด้านการรับรู้ การสังเกตพฤติกรรมทั่วไปของการมีปัญหาด้านการรับรู้ ได้แก่ การที่นักเรียนมีความสับสนเรื่องเวลา ขนาด ระยะทาง การเรียงลำดับมากน้อย การเรียงลำดับเหตุการณ์ การสับสนเรื่องซ้าย ขวา หรือบน-ล่าง การไม่สามารถบอกความแตกต่างของภาพที่มองเห็นการจำสิ่งที่เห็นไม่ได้ การจำเสียงที่ได้ยินไม่ได้ และแยกเสียงไม่ได้

ครูและผู้เชี่ยวชาญจะตรวจสอบและประเมินผลนักเรียนจากการสังเกตการณ์ ทดสอบเช่นกัน

๔. ด้านการเคลื่อนไหว นักเรียนที่มีปัญหาด้านนี้จะสังเกตพฤติกรรมทั่วไปได้จากการที่นักเรียนมักเคลื่อนไหวช้ากว่าปกติ เดินงุ่มง่าม หกล้มบ่อย กระโดดสองเท้าพร้อมกันไม่ได้ มีปัญหาในการทรงตัวขณะเดิน หยิบจับสิ่งของไม่ค่อยได้จึงทำให้ของหลุดมือบ่อย ชุ่มช้ำ หรืออาจเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วตลอดเวลา อยู่นิ่งเฉยไม่ได้ รับลูกบอลไม่ได้ ดึงกระดุมไม่ได้

การประเมินของครูจากการทดสอบ การสังเกตประกอบกับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ และจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นบุคคลข้างเคียงแพทย์ก็เป็น การประมวลผลภาพของนักเรียนที่ทำให้การคัดแยกเป็นไปอย่างถูกต้องแม่นยำขึ้น

๕. ด้านอารมณ์และสังคม พฤติกรรมทั่วไปที่สังเกตได้ ได้แก่ การเอาแต่ใจของตนเอง ไม่ฟังความคิดเห็นของเพื่อน เพื่อนจึงไม่ชอบ และไม่ยอมให้เข้ากลุ่มด้วย นอกจากนี้ นักเรียนจะมีช่วงความสนใจสั้นมาก (ไม่เกิน ๑ นาที) ขาดความรับผิดชอบ เลี้ยงงาน มักทำงานที่

ได้รับมอบหมายไม่เสร็จ จึงส่งงานไม่ตรงเวลา ทั้งยังทำงานประมาท ไม่เป็นระเบียบ หงของไม่แบ่งปัน และมักแต่งตัวไม่เรียบร้อยเสมอ ๆ

การตรวจสอบและวินิจฉัยความเป็น LD

ครูผู้สอนซึ่งมีความใกล้ชิดกับเด็กจะสังเกตเห็นปัญหาทางการเรียนของเด็กได้ชัดเจน เป็นต้นว่า เด็กมีความยากลำบากในการเข้าใจคำสั่ง อ่าน สะกดคำ หรือเขียนผิดพลาดตลอดเวลาทั้ง ๆ ที่เด็กอื่น ๆ ในชั้นเดียวกันทำกิจกรรมเหล่านี้ได้ การสังเกตของครูถือเป็น การประเมินอย่างไม่เป็นทางการซึ่งยังไม่ได้รายละเอียดของความบกพร่องที่เกิดขึ้นมากนัก กระนั้นก็ตามความคิดเห็นของครูดังกล่าวนี้จะช่วยให้มีการนำส่งเด็ก (Refer Case) ไปยังนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เพื่อทำการตรวจสอบและวินิจฉัยอย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง

การตรวจสอบและวินิจฉัยอย่างเป็นทางการว่าบุคคลหนึ่ง ๆ เป็น LD หรือไม่ ประกอบด้วยกระบวนการดังนี้

๑. การตรวจสอบทางจิตวิทยา ซึ่งประกอบด้วย

การทดสอบ IQ

การทดสอบ Visual - motor tests

การประเมินปัญหาทางอารมณ์และจิตใจ

การประเมินบุคลิกภาพ

๒. การประเมินทางประสาทวิทยา ได้แก่

การซักประวัติของบุคคลในครอบครัวเกี่ยวกับความผิดปกติที่เกิดขึ้น

การซักประวัติพัฒนาการโดยละเอียดของเด็กที่มีปัญหา

การทดสอบ Cranial nerve โดยละเอียด

การทดสอบ Motor Function ทั้งที่เป็นกล้ามเนื้อหยาบและกล้ามเนื้อประณีต

การทำ EEG ในบางราย

การตรวจสอบ Soft neurological signs

การตรวจสอบภาวะ ADD หรือ ADHD

๓. การตรวจสอบโดยใช้แบบทดสอบทางการศึกษาที่มีความเป็นมาตรฐาน เพื่อ

ดูว่าระดับการรับรู้ การเข้าใจเนื้อหาวิชาของเด็กที่มีปัญหานั้น ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน สมทรัพย์ สุขอนันต์ (๒๕๔๗ : ๔)

ในประเทศไทย ปัจจุบันมีเครื่องมือที่พอจะใช้คัดแยกเด็กในระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๓ ปี ๑๑ เดือนซึ่งพัฒนาโดย ความร่วมมือของ ๒ หน่วยงานได้แก่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา (Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development – KUS) และ สาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (Faculty of Medicine Siriraj Hospital - SI) กับแบบสำรวจปัญหาในการเรียนซึ่งพัฒนาขึ้นโดย ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะ-วิญญู แห่งภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสามารถประเมินเด็กที่มีอายุระหว่าง ๖-๑๒ ปี ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

๑. แบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs)

แบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs) เป็นแบบคัดกรองที่ใช้ในการคัดกรองนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ อายุระหว่าง ๖-๑๓ ปี ๑๑ เดือน ที่มีภาวะสมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder – ADHD) บกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disorders – LD) และออทิสซึม (Autism and Pervasive Developmental Disorders – PDDs) ใช้คัดกรองพฤติกรรมรวม ๑๓๐ ข้อ ๕ ด้านย่อย คือ

ด้านที่ ๑ KUS-S Rating Scale 1 : ADHD : มีข้อความ ๓๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น (ADHD)

ด้านที่ ๒ KUS-SI Rating Scale 2 : LD-Reading : มีข้อความ ๒๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (LD – Reading Disorder)

ด้านที่ ๓ KUS-SI Rating Scale 3 : LD-Written Expression : มีข้อความ ๒๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน (LD – Disorder of Written Expression)

ด้านที่ ๔ KUS-SI Rating Scale 4 : LD-Mathematics : มีข้อความ ๒๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ (LD – Mathematics Disorder)

ด้านที่ ๕ KUS-SI Rating Scale 5 : Autism/ PDDs : มีข้อความ ๔๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึม (Autism and PDDs)

โดยเครื่องมือนี้มีค่าความเที่ยงจากการทดลองใช้กับนักเรียนปกติ มีค่าระหว่าง ๐.๙๓-๐.๙๗ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีค่าระหว่าง ๐.๙๑-๐.๙๖ และกลุ่มตัวอย่าง

มาตรฐาน มีค่าความเที่ยงระหว่าง ๐.๙๗-๐.๙๘ ดังนั้นแบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นบกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึมฉบับนี้จึงมีคุณภาพดีมากในด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน โดยมีการประเมินและแปลผลคะแนนดังนี้

๑. คำนวณอายุตามปฏิทินของนักเรียน
๒. คำนวณคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมนักเรียนแต่ละด้านพร้อมบันทึกคะแนนดิบ

๓. นำคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมนักเรียนแต่ละด้านไปแปลงเป็นคะแนนที (T-score) โดยเปิดตารางคะแนนในคู่มือการใช้แบบคัดกรองแล้วแปลผลคะแนนแต่ละด้าน ว่านักเรียนอยู่กลุ่มใดตามเกณฑ์การแปลผลคะแนนได้แก่

คะแนนที่ LD ๕๐ = กลุ่ม ๑ กลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย

คะแนนที่ LD ๕๑ - ๖๐ = กลุ่ม ๒ กลุ่มเฝ้าระวังติดตามทำซ้ำ

คะแนนที่ LD ๖๑ - ๗๐ = กลุ่ม ๓ กลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา

คะแนนที่ LD $\geq$ ๗๑ = กลุ่ม ๔ กลุ่มที่ควรส่งแพทย์เพื่อรับการตรวจประเมินอย่างเร่งด่วน

จากการศึกษาเรื่อง การคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ดังที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีจะมีรายละเอียดต่างกันไป ผู้ที่จะทำการคัดแยกเด็กต้องศึกษาวิธีการให้เข้าใจ และเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กเป็นเวลานาน จึงจะทำการคัดแยกเด็กได้ตรงกับความเป็นจริง

๒. แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ดร. ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๓๙-๔๐) โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า ๕ ระดับ มีคำถาม ๕๐ ข้อ ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินเด็กแต่ละคน ครูจะต้องรู้จักเด็ก และคุ้นเคยกับเด็กเป็นอย่างดี โดยได้สังเกตเด็กติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน เครื่องมือนี้มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจทั้งหมดเท่ากับ ๐.๙๙ มีค่าความเที่ยงตรงดี วิเคราะห์หาความเที่ยงตรงโดยใช้ Known Group Technique แบบสำรวจนี้ใช้กับเด็กที่มีอายุระหว่าง ๖-๑๒ ปี ซึ่งเป็นเด็กอยู่ในระดับประถมศึกษา สำรวจปัญหาของเด็ก ใน ๕ ด้านใหญ่ และ ๒๕ ข้อย่อยคือ

๑. ภาษา แบ่งออกเป็น ๕ ด้านย่อย คือ

๑.๑ คำศัพท์

- ๑.๒ การฟังคำสั่ง
- ๑.๓ การเล่าเรื่อง
- ๑.๔ การอ่าน
- ๑.๕ การเขียน
๒. คณิตศาสตร์ แบ่งออกเป็น ๕ ด้านย่อย คือ
  - ๒.๑ การนับปากเปล่า
  - ๒.๒ การนับที่เข้าใจความหมายของจำนวน
  - ๒.๓ การจำตัวเลข
  - ๒.๔ สัญลักษณ
  - ๒.๕ การคำนวณ
๓. เวลาและทิศทาง แบ่งออกเป็น ๔ ด้านย่อย คือ
  - ๓.๑ เวลา
  - ๓.๒ ขนาด
  - ๓.๓ การจัดลำดับ
  - ๓.๔ ทิศทาง (ซ้าย - ขวา)
๔. การเคลื่อนไหว แบ่งออกเป็น ๕ ด้านย่อย คือ
  - ๔.๑ การเดิน / วิ่ง
  - ๔.๒ การกระโดด
  - ๔.๓ การทรงตัว
  - ๔.๔ การใช้นิ้วมือ
  - ๔.๕ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ
๕. พฤติกรรม แบ่งออกเป็น ๖ ด้านย่อย คือ
  - ๕.๑ ความร่วมมือ
  - ๕.๒ ความสนใจ
  - ๕.๓ ความเป็นระเบียบ
  - ๕.๔ การปรับตัว
  - ๕.๕ การยอมรับ
  - ๕.๖ ความรับผิดชอบ

เมื่อครูประเมินความสามารถของเด็กแล้ว ครูทำหน้าที่รวมคะแนนและนำคะแนนที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติซึ่งบอกเกณฑ์โดยใช้ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ แล้วจึงนำคะแนนมากำหนดลงบนภาพรวม (Profile) สำหรับเด็กหากเส้นกราฟปรากฏในตำแหน่งเส้นทึบ แสดงว่าเด็กเป็นเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับที่รุนแรง หากเส้นกราฟปรากฏในตำแหน่งเส้นประ แสดงว่า เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้อยู่ในระดับกลุ่มเสี่ยง ซึ่งควรได้รับการช่วยเหลือเช่นกัน ดังรายละเอียดของ (Profile) ภาพรวมที่เป็นตัวอย่าง

อย่างไรก็ตาม แบบทดสอบแต่ละชุดมีทั้งข้อดีและข้อบกพร่อง เพราะแบบทดสอบแต่ละชุดสร้างขึ้นมาจากมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการคัดแยกเด็กควรใช้เครื่องมือหลายชุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เมื่อคัดแยกเด็กได้แล้วจึงวางแผนจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและตรงกับความสามารถของเด็กต่อไป

๒.๖ การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (๒๕๓๘ : ๘๓-๘๖) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีขอบข่ายกว้างขวางทั้งพฤติกรรมกรเรียน และพฤติกรรม การแสดงออกในเชิงรบกวนชั้นเรียน จึงได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกตินี้

๑. สอนเน้นความสามารถเด่นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความ สำเร็จ เช่นเด็กใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้เด็กมองวัตถุต่าง ๆ แทนที่จะพูดให้เด็กฟังเท่านั้น

๒. พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหรือความสามารถที่เป็นจุดบกพร่องของ เด็ก พบว่าเด็กมีความบกพร่องทางการเขียน ก็ไม่ควรให้งานที่เด็กต้องเขียนมาก แต่เด็กตอบปากเปล่าหรือใส่เทปบันทึกเสียงแทนการเขียน

๓. พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของเด็ก หลังจากที่เด็กประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้วกำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้เด็กเรียนได้ชัดเจน ถ้าจะสอนความคิดรวบยอดครูต้องเขียนความคิดรวบยอดใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งที่เด็กเคยเรียนรู้มาแล้ว และสรุปความคิดรวบยอดให้ชัดเจน เพราะเด็กจะไม่สรุปใจความสำคัญได้เอง

๔. ช่วยให้เด็กตระหนักถึงเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยชี้ให้เด็กเห็นว่าเมื่อวานนี้เด็กทำอะไรไปบ้าง วันนี้เด็กทำอะไรสำเร็จ และเด็กทำอะไรได้บ้างในวันพรุ่งนี้

๕. ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่างชัดเจนที่เด็กสามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงาน ให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป โดยให้เด็กทำงานในอันดับแรก ๆ ตามความสามารถของเด็ก

จากนั้นค่อย ๆ จำกัดเวลาพร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของเด็ก เมื่อเด็กทำงานก้าวแรกได้เสร็จตามกำหนดเวลา จึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยใช้กระบวนการเรียน การสอนแบบเดียวกัน

๖. ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร็จ ถ้าเด็กทำผิดบอกให้ทราบทันที อธิบายใหม่และให้เด็กแก้ไขใหม่ทันที แต่ต้องใช้วิธีทางบวก ถ้าหากเด็กทำได้สำเร็จต้องให้คำชมและบอกเหตุผลที่เด็กได้รับ คำชมโดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลัก ไม่ชมเพียงเฉพาะงานที่ครูพอใจ

๗. ให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราว รออีกระยะหนึ่ง ถ้าครูพยายามใช้วิธีการใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กแล้วแต่เด็กยังไม่สามารถพัฒนาได้

๘. อย่าพยายามสอนสิ่งที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้และไม่อาจเรียนรู้ได้

๙. เนื้อหาบทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้สอนนั้น ควรเริ่มสอนเนื้อหาบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับชั้นของเด็ก ๑ ปี เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ

๑๐. จัดกิจกรรมทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อว่าเด็กจะได้เลือกงานที่ทำได้ และให้เด็กทำงานตามแนวของเขาเอง เช่น ใช้ปากกาสีแดง เลือกลมุมที่จะนั่งทำงานเอง ใช้อุปกรณ์ช่วยประเภทเครื่องเล่นเทป หรือคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

๑๑. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

๑๒. ใช้เกมหรือกิจกรรมที่让孩子ได้มีโอกาสได้เคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น และได้ยิน ได้ฟังเพราะจะทำให้เด็กสนุกในการเรียนรู้และเรียนรู้ได้เร็ว

๑๓. สอนช้าและทบทวนบ่อย ๆ เพราะตามปกติเด็กมี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ต้องการประสบการณ์ช้าและบ่อยมากกว่าเด็กปกติ

๑๔. จัดป้ายกระดาษหรือธงสีแดง ซึ่งมีความหมายว่าต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งข้างหนึ่งของป้ายอาจเขียนว่า พยายามทำงานต่อไป และอีกข้างหนึ่งเขียนว่า หนูมีปัญหาให้เด็กยกขึ้นตั้งหันออก นอกตัวเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากครู วิธีนี้จะช่วยลดความคับข้องใจให้แก่เด็กได้บ้าง และป้ายหรือธงก็ช่วยลดความวุ่นวายไปได้ โดยที่เด็กไม่ต้องลุกจากที่นั่งหรือยกมือหรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากครูบ่อย ๆ และนอกจากนี้ป้ายดังกล่าวยังทำหน้าที่เตือนเด็กให้ทำงานต่อไป

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรจัดให้มีความสอดคล้องกับความสามารถของเด็ก โดยจัดลำดับให้เด็กทำงานให้มีความยากง่ายต่างกันไป และกิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีความหลากหลายเพื่อให้เด็กได้สามารถเลือกงานที่ทำได้ รูปแบบของ

กิจกรรมหรือเกมที่จัดขึ้นควรวินิจฉัยให้เด็กมีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น ได้ยินและได้ฟัง เพราะจะทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานในการเรียนและเรียนรู้ได้รวดเร็วและใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

๓. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

๓.๑ ความหมายของการเขียน

นพดล จันทร์เพ็ญ (๒๕๓๑ : ๙๐) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนคือการแสดงออกในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อการถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการและความในใจของเราให้ผู้อื่นทราบ การเขียนนี้มีลักษณะการสื่อสารที่ถาวรสามารถคงอยู่นานตรวจสอบได้

วรรณิ โสมประยูร (๒๕๓๙ : ๑๓๙) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์

สมพงษ์ พลະสุรย์ (๒๕๔๑ : ๒๗) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนคือการถ่ายทอดเจตนาอารมณ์ออกมาด้วยตัวอักษร หรือเครื่องหมายโดยนำอักษรหรือเครื่องหมายสร้างเป็นคำ วลี อนุบท หรือย่อหน้า แล้วนำมาเรียบเรียงเป็นลักษณะการสื่อสารที่ถาวรมีความคงทนอยู่นาน ตรวจสอบได้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้นานนับร้อยพันปี ถ้ามีการเก็บรักษาให้คงสภาพเดิมไว้ได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน กล่าวว่า การเขียน หมายถึงขีดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาด แต่งหนังสือ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๔๒ : ๒๐๓)

กองทัพ เคลือบพานิชกุล (๒๕๔๒ : ๑๒๓) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน คือทักษะการใช้ภาษาชนิดหนึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกเป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามความมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่มีหลักฐานถาวรปรากฏอยู่นาน และงานเขียนจะเกิดผลดีหรือผลเสียนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อหาและกลวิธีการเขียนของผู้เขียน

สรุป การเขียน คือ ความสามารถของเด็กในการเขียนตัวหนังสือหรือตัวเลข การเขียนสะกดคำ การเขียนบรรยายสั้น ๆ ประกอบภาพหรือเหตุการณ์ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ อารมณ์ เรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจ

๓.๒ จุดมุ่งหมายและความสำคัญในการสอนเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๓๓ : ๑๕-๑๘) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้
ดังนี้

๑. ความสามารถใช้กล้ามเนื้อมือ ตา และอื่น ๆ ให้สอดคล้องและคล่องแคล่วในการเขียนตัวอักษร เครื่องหมาย ตัวเลข
๒. วางท่าในการเขียนอย่างถูกวิธี
๓. เขียนหนังสือได้ถูกต้องตามวิธีและประณีต
๔. มีนิสัยที่ดีในการเขียน
  - ๔.๑ ซัดเขียนในที่สมควร
  - ๔.๒ เขียนให้อ่านง่าย ไม่มีรอยลบขีดฆ่า
  - ๔.๓ ซัดเส้นให้เป็นระเบียบในสมุดแบบฝึกหัด
๕. เขียนสระได้ถูกต้อง และประสมคำโดยใช้สระและพยัญชนะได้ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ และเป็นความเรียงเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

วรรณิ โสภประยูร (๒๕๓๗ : ๑๔๑) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการเขียนไว้ดังนี้

๑. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษร ให้เป็นระเบียบชัดเจนและอ่านให้เข้าใจง่าย
๒. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้องและเขียนได้รวดเร็ว
๓. เพื่อให้รู้จักเลือกใช้ภาษาที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
๔. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจัดบันทึก สรุป และย่อใจความเรื่องที่อ่านที่ฟังได้
๕. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง
๖. เพื่อให้สามารถสังเกต จุดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำ หรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องและมีความถนัด
๗. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ด้วยการเขียนที่ตนเองสนใจ และมีความถนัด

๘. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่างๆและสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๙. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่า มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาหาความรู้ด้านอื่น

สรุป จุดมุ่งหมายในการเขียน มีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมือตาและอื่น ๆ ในการเขียนคำเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย

๓.๓ องค์ประกอบของความสามารถทางการเขียน

การเขียนเรื่องราวใด ๆ เพื่อต้องการสื่อความให้ผู้อ่านได้ทราบและมีความเข้าใจควรมีองค์ประกอบของการเขียน จึงทำให้การเขียนนั้นมีความสมบูรณ์ ดังได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ดังนี้

ศิริพร พัวพันธ์ (๒๕๓๒ : ๑๗-๑๘) ได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถทางการเขียนไว้ดังนี้

๑. กลไกในการเขียน ได้แก่ ตัวสะกดตัวอักษรที่ถูกต้อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ถูกต้องตามระเบียบวิธีการเขียนของแต่ละภาษา

๒. หลักภาษา ได้แก่ การเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษา

๓. เนื้อหาเป็นสิ่งสำคัญมาก ได้แก่ สาระในการเขียนให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการและเหมาะสมกับผู้อ่าน

นงลักษณ์ คำยิ่ง (๒๕๔๑ : ๔๒) ได้สรุปว่าการเขียนมีองค์ประกอบสำคัญ คือ เนื้อหารูปแบบและการใช้ภาษาโดยผู้เขียนนำมาเรียบเรียงให้เป็นข้อความเพื่อสื่อสารความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน

สรุป ผู้เขียนจะเขียนได้ดีเพียงใดย่อมต้องอาศัยองค์ประกอบของการเขียน ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียน มีความสามารถในการใช้ภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

๓.๔ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับหลักการสอนเขียน

สนิท ตั้งทวี (๒๕๓๑ : ๓๘ -๔๐) ได้เสนอแนะหลักสำคัญบางประการในการสอนเขียนไว้ดังนี้

๑. ครูควรจะได้ทำการทดสอบความรู้พื้นฐานทางการเขียนของนักเรียนเสียก่อนที่จะมีการสอน ในกรณีที่ไม่มีแบบทดสอบ ก็ควรจะได้สร้างแบบทดสอบแบบตัวเลือกขึ้นไว้ใช้

เอง ซึ่งสำหรับวัดความสามารถในการสะกดคำ การใช้คำ การผูกประโยค และการเรียบเรียงข้อความ แบบทดสอบดังกล่าวนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนได้ทราบว่านักเรียนเหล่านั้นมีความสามารถทางการเขียนอยู่บ้างแล้วแค่ไหน นอกจากนี้ยังช่วยครูให้ได้ทราบถึงการพัฒนาการทางการเขียนหลังจากที่ได้สอนไปแล้วทุกระยะ

๒. การสอนทักษะการเขียนนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเขียนเรื่องใดก็ตาม ครูไม่ควรไปกำหนดหัวข้อเรื่องให้ตายตัว ควรให้นักเรียนที่จะได้เขียน หรือเขาควรจะมีส่วนร่วมในการเขียนหัวข้อเรื่องด้วย

๓. การสอนทักษะการเขียน ครูไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น ๆ คือ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะการอ่านและถ้าสามารถให้มีความสัมพันธ์ไปถึงวิชาวรรณคดี หลักภาษาศิลปะ หรือวิชาอื่น ๆ ได้ก็จะเป็นการดี

๔. ทักษะการเขียนเป็นวิชาทักษะที่ค่อนข้างจะยุ่งยาก ซ้ำซ้อน นักเรียนส่วนมากมักไม่ค่อยสนใจเรียนเหมือนทักษะอื่น ๆ ด้วยเหตุผลนี้ผู้สอนจึงควรใช้หลักของการเสริมแรง เสริมกำลังใจหลายรูปแบบ เช่น ให้มีประกวดงานเขียนประเภทต่าง ๆ ยกย่องและให้เกียรติแก่นักเรียนที่มีผลงานเขียนดีเด่น การให้รางวัลการชมเชยเหล่านี้ เป็นต้น

๕. การสอนเขียนนั้น ครูไม่ควรมุ่งแต่จะให้กฎเกณฑ์หรือทฤษฎี ควรจะให้มีการปฏิบัติจริงทำจริง ให้ได้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น

๖. การสอนทักษะการเขียนที่จะให้ได้ผลนั้น ครูไม่ควรใช้การอธิบายอย่างเดียว ควรใช้สื่อการสอนประกอบด้วยเพราะสื่อการสอนจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแจ่มชัด และไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย

๗. ครูวางแผนการสอนอย่างละเอียดและชัดเจน เช่น ควรมีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง และควรจะให้ป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งสามารถเน้นพฤติกรรมกาเขียนของนักเรียนได้อย่างแจ่มชัด การนำเข้าสู่บทเรียน การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมที่จะให้ทักษะการเขียนสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ พร้อมทั้งสื่อการเรียนและเกณฑ์การประเมินผล

๘. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการวัดผล และการสร้างเกณฑ์ในการประเมินผล การเขียนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบแนวทางในการวัดผลว่าควรจะเป็นอย่างไร เพื่อตัวเขาเองจะได้รู้จักใช้ดุลพินิจและใช้วิจารณญาณในการทำงาน

วรรณี โสภประยูร (๒๕๓๙ : ๑๗๓) ได้เสนอแนะกิจกรรมเขียนคำไว้ดังนี้

๑. เขียนคำจากการผสมพยัญชนะ เช่น นก กบ
๒. เขียนคำจากการประสมอักษร เช่น กลาง จาน

๓. เขียนคำจากการประสมคำ เช่น ไก่ขัน
๔. เขียนคำจากการต่อคำ เช่น ชั้นน้ำ น้ำปลา
๕. เขียนคำจากตารางบิงโก
๖. เขียนคำต่อพยัญชนะตัวท้ายของคำ
๗. เต็มคำที่หายไป
๘. จับคู่คำให้ได้ความหมายใหม่
๙. หาคำตรงข้าม
๑๐. เขียนคำจากของจริงหรือภาพ
๑๑. เขียนคำจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์

กล่าวโดยสรุป การเรียนการสอนนั้นครูต้องมีความเข้าใจเด็กทำความเข้าใจกับกระบวนการเขียน แล้วจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำให้สามารถพัฒนาการเขียนของนักเรียนได้ดีขึ้น

๓.๕ การวัดความสามารถทางการเขียน

การวัดการวัดความสามารถทางการเขียนนั้น ได้มีผู้เชี่ยวชาญด้านการทดสอบหลายท่านเสนอแนวทางดังนี้

ฮีตัน (Heaton ๑๙๗๙ : ๑๓๔-๑๓๕, อ้างถึงใน จุไรรัตน์ ธิษุทอง ๒๕๔๘ : ๕๗) ได้เสนอแนะว่าในการวัดความสามารถในการเขียนนั้น ควรจะวัดผู้เขียนในด้านต่อไปนี้

๑. วัดความสามารถในด้านไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึง ความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนเรื่องนั้น ๆ
๒. วัดความสามารถในการใช้คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง การเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง เหมาะสมและหลากหลาย
๓. วัดความสามารถด้านกลไกการเขียน (Mechanics) หมายถึง เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดที่ผู้เขียนใช้ได้ถูกต้อง
๔. วัดความคล่องแคล่วของการเขียน คือ วัดด้านลีลา และความคล่องแคล่วของการสื่อความหมาย (Fluency : Style and Ease of Communication) หมายถึง ความสามารถในการนำเสนอเนื้อเรื่องและความคิด ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ การเลือกใช้ถ้อยคำ ลีลาการเขียน และโวหารต่าง ๆ
๕. วัดด้านความสัมพันธ์ของข้อความ (Relevance) หมายถึง การจัดลำดับความคิดและการเรียบเรียงข้อความ

บังอร สว่างโรต และเยาวภา พุกกะคุปต์ (๒๕๒๔ : ๕๐) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่นำมาใช้พิจารณาเพื่อวัดความสามารถในการเขียน ๕ ประการ คือ

๑. เนื้อหา (Content) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออก และความรู้สึกที่ผู้เขียนเสนอ แก่ผู้อ่าน

๒. วัตถุประสงค์ในการเขียน (Judgment Skills) ได้แก่ งานเขียนนั้นจะต้อง คำนึงถึงวัตถุประสงค์และผู้อ่านตลอดเวลาซึ่งรวมความสามารถในการเลือกสรร การวัดและลำดับ เรื่องราวให้มีความต่อเนื่องกันด้วย

๓. ไวยากรณ์ (Grammatical Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคที่ ถูกต้อง

๔. สลีลาการเขียน (Stylistic Skills) ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวน โวหาร เพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียน

๕. กลไกการเขียน (Mechanic Skills) ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดตัวอักษรที่ถูกต้อง

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว สรุปได้ว่า ในการวัดความสามารถด้านการเขียนนั้น จะวัดในด้านกลไก การเขียน ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ส่วนด้านความคิดจะวัดการนำเสนอเนื้อหา และลีลาการเขียน ซึ่งรวมถึงสำนวนโวหาร และอารมณ์ของผู้เขียนด้วย

๓.๖ ปัญหาและข้อบกพร่องทางการเขียน

กรรณิการ์ พวงเกษม (๒๕๓๑ : ๒) กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการเขียน ไว้ดังนี้ คือ

๑. ลายมือ การเขียนตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ไม่เรียบร้อย ไม่ถูกต้องตาม ลักษณะพยัญชนะไทย คือ

๑.๑ เขียนตัวหนังสือเอนหลัง

๑.๒ เขียนตัวหนังสือโย้หน้า

๑.๓ การเขียนกด

๑.๔ เขียนเบามาก ทำให้บางส่วนของตัวอักษรหายไป

๑.๕ เขียนเกร็ง

๑.๖ การเว้นช่องไฟ ไม่เหมาะสม

๑.๗ การเว้นวรรคไม่ถูกต้อง

๑.๘ การเขียนผิดลักษณะตัวอักษร

๑.๙ การเขียนย่ำหัวตัวอักษร

๒. การเขียนสะกดคำผิด ข้อบกพร่องนี้มาจากการอ่านของเด็กที่ไม่ถูกต้อง เด็กที่อ่านหนังสือ ผิด ๆ ถูก ๆ คืออ่านออกเสียงเพี้ยนเด็กเขียนสะกดผิด

๓. การอ่านประโยคตามภาษาพูด การเขียนประโยคโดยละคำบุพบท เป็นต้น

๔. การเขียนบรรยายหรือเขียนอธิบายไม่ชัดเจน คลุมเครือ ข้อบกพร่องมาจากการอ่านที่ไม่เข้าใจความหมาย คืออ่านแล้วจับใจความไม่ได้ จึงทำให้เด็กเขียนไม่ชัดเจน เขียนตกหล่น เขียนแล้วผู้อ่านไม่รู้เรื่อง เพราะข้อความที่เขียนไม่ติดต่อกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (๒๕๓๘ : ๓๐) กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการเขียนอาจเนื่องมาจากความบกพร่องใน ๓ ลักษณะ คือ

๑. การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล่อมเนื้อมือกับสายตาไม่ดี จึงทำให้เด็กลอกตัวอักษรและตัวเลขไม่ถูกต้อง

๒. ความบกพร่องในการจำสิ่งที่มองเห็น จึงทำให้เด็กจำคำที่เห็นไม่ได้

๓. ความบกพร่องในการทำความเข้าใจกฎเกณฑ์และความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค จึงทำให้เด็กมีปัญหาในการรวบรวมหรือจัดระบบความคิดเพื่อสื่อสารออกมาโดยการเขียนไม่ได้

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนจะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังนี้

๑. เขียนตัวอักษรผิดทิศทาง กลับซ้าย - ขวา หน้า - หลัง บน - ล่าง

๒. เว้นระยะตัวอักษรไม่ถูกต้อง

๓. เขียนหนังสือไม่เป็นตัว

๔. เขียนหนังสือไม่สม่ำเสมอ

๕. เขียนหนังสือแบบที่ปรากฏในกระจกเงา

๖. เขียนตัวอักษรหลายแบบปะปนกัน

๗. จำทักษะการเขียนพื้นฐานไม่ได้

วรวิณี โสมประยูร (๒๕๓๗ : ๑๕๑-๑๕๓) ได้กล่าวถึงปัญหาในการเขียนไว้ดังนี้

๑. เขียนตัวอักษรไม่ชัดเจน เนื่องจากไม่เขียนหัวหรือเขียนหนังสือหัวบอด สัดส่วนตัวอักษรผิดไปจากที่เป็นจริง เขียนตัวอักษรผิดขนาด เขียนตัวอักษรที่คล้ายกันให้เหมือนหรือเขียนผิดลักษณะตัวอักษร

๒. การวางเครื่องหมายสระผิดที่
 ๓. เขียนตัวหนังสือเล่่นหาง ทำให้เข้าใจไขว้เขวไปจากเดิม
 ๔. เขียนผิดลักษณะตัวอักษร คือ เขียนรูปตัวอักษรไทยผิด
 ๕. เขียนผิดลักษณะการเขียนภาษาไทย ลักษณะการเขียนภาษาไทยเป็นการเขียนเป็นตัว ๆ เป็นคำ ๆ และมีวรรคตอน ไม่ติดกันเป็นพืดเหมือนภาษาอังกฤษ เมื่อเขียนติดกันเป็นพืดจึงทำให้ผู้อ่านเดาไม่ออกว่าข้อความควรจะเป็นอย่างไร

๖. เขียนลายมือไม่สม่ำเสมอหรือเขียนไม่เป็นระเบียบ คือ เขียนขนาดตัวไม่เท่ากัน เขียนโย้มา ข้างหน้า โย้ไปข้างหลัง ช่องไฟและวรรคตอนไม่เท่ากัน ทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจงานที่เขียนผิด

๗. เขียนลายมือตัวเล็กเกินไป ทำให้ตัวที่มีลักษณะหยักหายไป ผู้อ่านจึงต้องเพ่งสายตามาก อ่านแล้วรู้สึกปวดตา บางครั้งต้องเดา จึงทำให้ผู้อ่านเข้าใจงานที่เขียนผิด

๘. เขียนไม่สะอาดและไม่สวยงาม เพราะมีรอยชูดง่าสกปรก บางครั้งลบไม่หมดทำให้ตัวอักษรผิดไป นอกจากอ่านผิดและดูไม่งามตา แล้วยังแสดงให้เห็นนิสัยการทำงานที่ไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อยของผู้เขียนอีกด้วย

๙. เขียนโดยใช้เครื่องเขียนสีจาง เช่น ดินสอหรือปากกาที่มีสีซีดจาง จนทำให้บางส่วนของตัวอักษรมองเห็นไม่ชัด ทำให้อ่านยากบางครั้งอ่านผิด

๑๐. ข้อบกพร่องในการเว้นวรรค

ผดุง อารยะวิญญู (๒๕๔๔ : ๗๖) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มีความยากลำบากในการเขียนหลายลักษณะ พฤติกรรมในการเขียนตลอดจนทักษะในการเขียนผิดอาจสรุปได้ดังนี้

๑. เขียนช้า ใช้เวลาเขียนแต่ละคำนานมาก
๒. ลายมืออ่านยากหรือแทบอ่านไม่ออกเลย
๓. เขียนตัวอักษรกลับหลัง หรือกลับทิศทาง
๔. เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป หรือแข็งเกินไป
๕. เว้นช่องว่างระหว่างตัวอักษรไม่เท่ากัน และไม่สม่ำเสมอ
๖. เขียนเส้นออกนอกบรรทัด
๗. ความเข้มของเส้นอักษรไม่เท่ากันมีรอยหมึกหรือรอยดินสอเข้มบ้างจางบ้าง
๘. สลับตัวอักษร
๙. สะกดคำแล้วอ่านไม่ออก (สะกดผิดจนไม่มีใครอ่านได้)

๑๐. เขียนประโยคสั้น ๆ มีจำนวนคำใน ๑ ประโยค
  ๑๑. เขียนผิดหลักภาษา (เรียงคำไม่ถูกหลักไวยากรณ์)
  ๑๒. เมื่อครูสั่งให้เขียนเรียงความเด็กเขียนได้เพียง ๒-๓ ประโยคสั้น ๆ เท่านั้น
- สรุป ข้อบกพร่องในการเขียนที่พบบ่อย ๆ คือ การเขียนสะกดคำ ลายมือ ลีลา การเขียนตัวอักษร และการเขียนประโยคบรรยายความรู้สึกนึกคิด

๓.๗ เทคนิคและวิธีสอนเขียน

เอริล (Ariel ๑๙๙๒ : ๔๒๖) กล่าวถึงเทคนิคการสอนเขียนไว้ดังนี้
จัดประสบการณ์ทางการเขียนให้สัมพันธ์กันระหว่างความรู้พื้นฐานและความสนใจของแต่ละคน

๑. จัดประสบการณ์ทางการเขียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางภาษาพูดของเด็ก
๒. เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความสามารถทางการเขียน โดยเริ่มจากการเขียนเรื่องง่าย ๆ ตามประสบการณ์ของเขา
๓. ควรให้เด็กคำแนะนำในเรื่องการใช้คำที่เหมาะสมในการเขียน
๔. ให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะในการเขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการง่าย ๆ
๕. ให้เด็กมีรูปแบบที่ถูกต้องในการแสดงออกทางความคิดด้านการเขียน โดยมีครูเป็นแบบอย่างที่ดี
๖. เปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกและหาวิธีสะกดคำด้วยตนเอง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ
๗. การให้แรงเสริมแก่ตัวเด็ก
๘. สอนให้เด็กมีทักษะในการลำดับเรื่องราวที่ตนเขียนออกมา
๙. จัดกิจกรรมทางการเขียนที่หลากหลายเพื่อให้เด็กรู้จักโครงสร้างไวยากรณ์

พิตรวัลย์ โกวิทวที (๒๕๓๗ : ๑๕๑-๑๕๓) กล่าวถึงเทคนิคและวิธีการสอนเขียนไว้ดังนี้

๑. เทคนิคการคัดลอก
๒. เทคนิคการเติมคำให้สมบูรณ์
๓. เทคนิคการเปลี่ยนคำให้แตกต่างไปจากเดิม
๔. เทคนิคการเขียนตามคำบอก

๕. เทคนิคการเรียงความแบบชี้แนะ
๖. เทคนิคการใช้ภาพประกอบการเขียน
๗. เทคนิคการเขียนโดยใช้ข้อมูลจากแผนผัง ตารางกราฟ และแผนภูมิ
๘. เทคนิคการพูดปากเปล่าเพื่อเสริมการเขียน
๙. เทคนิคการใช้บทสนทนาเพื่อเสริมการเขียน
๑๐. เทคนิคการเขียนโดยใช้ทักษะสัมผัส

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (๒๕๓๘ : ๘๖-๘๗) กล่าวถึง วิธีสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า การสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ให้มีทักษะพื้นฐานในการรับรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัวให้มากที่สุด จำเป็นต้องอาศัยประสาทสัมผัสหลาย ๆ ทางผสมผสานและสมดุลกัน โดยผ่านช่องทางการรับรู้ทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว และการสัมผัสทางกายพร้อมในคราวหนึ่ง ๆ ที่เรียกว่า การสอนแบบ VAKT (Visual, Auditory, Kinesthetic and Tactile Approach) ของเฟอ์นาล หรือเรียกว่า วิธีการลากเส้นตามรอย เพราะใช้การลากเส้นไปตามรอยตัวอักษรที่จัดวางแบบไว้ล่วงหน้าแล้ว เช่น การลากนิ้วตามรอยคำหรือตัวอักษรที่เขียนบนกระดาษทราย ตัวอักษรนูน ตัวอักษรในกระบะทราย หรือวิธีการอื่น ๆ เช่น ลากนิ้วเป็นค่านับฝ่ามือหรือแผ่นหลังของเด็กหรือให้เด็กใช้แขนขาหรือลำตัวเคลื่อนไหวในอากาศเป็นตัวอักษรตามที่ครูกำหนด ตลอดจนการคลำหาหรือสัมผัสตัวอักษรพลาสติกที่อยู่ในถุง หรือในกล่องซึ่งเขามองไม่เห็น จะเป็นการช่วยให้เด็กจดจำคำหรือตัวอักษรได้

ฟิทซ์เจอร์ลด์ (Fitzgerald ๑๙๖๗ : ๓๘) ได้เสนอแนะการสอนฝึกเขียนไว้ ๕ ขั้น

๑. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรือเปิดพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปรายสิ่งสำคัญ คือ ต้องไม่เป็นการตีความที่ซับซ้อน
๒. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้คำได้อย่างแม่นยำทั้งรูปคำและการออกเสียง
๓. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระอะไรบ้าง แต่ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ครูควรแยกให้ดูเป็นคำ
๔. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ โดยการดูแบบและไม่ดูแบบ
๕. สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจเป็นการให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราว หรือเขียนในกิจกรรมการเขียนให้เหมาะสมกับวัย

สรุป เทคนิคและวิธีการสอนเป็นวิธีช่วยเสริมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความสนุกเพลิดเพลินทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละบุคคลจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด

๓.๘ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

หรรษา บุญนายีน (๒๕๔๖ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนเรียนร่วมโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ ในโรงเรียนทุ่งหลวง นักเรียนจำนวน ๗๖ คน ปรากฏว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีความสามารถเขียนสะกดคำยาก ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีระดับ ๐.๐๕ โดยหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง

นลินนุช อำนวยสิน (๒๕๔๖ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียน ในโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษม จำนวน ๖ คน ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียนมีความสามารถเขียนคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถเขียนคำสูงกว่าการทดลอง

นงลักษณ์ คำยั้ง (๒๕๔๑ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ได้รับการสอนคำใหม่โดยใช้กิจกรรมเล่านิทาน ปริศนาคำทาย และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนคำใหม่โดยใช้กิจกรรมแบบปริศนาคำทายมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนคำใหม่โดยใช้กิจกรรมแบบตามคู่มือครู และนักเรียนที่ได้รับการสอนคำใหม่โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ปริศนาคำทายและกิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยนักเรียนเขียนคำใหม่โดยใช้กิจกรรมแบบเล่านิทานมีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนคำใหม่โดยใช้กิจกรรมแบบคู่มือครู

ชวอรัตน์ และโดห์ริง (Schwartz and Doehring ๑๙๗๗ : ๕๕) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของระดับ ๒-๖ จำนวน ๑๖๐ คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้อุปกรณ์ที่มีความหมายมีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เขียนสะกดคำแบบธรรมดา

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า การที่จะสอนนักเรียนให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น จะต้องใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม เป็นสื่อที่ประกอบด้วยรูปภาพ การเล่านิทาน เป็นสื่อที่นักเรียนสามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง ๕ และเป็นสื่อที่กระตุ้นให้นักเรียนสนใจ จะส่งผลให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ดีกว่า การใช้สื่อแบบธรรมดาที่นักเรียนเขียนตามครูเพียงอย่างเดียว

๓.๙ หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการเขียน

ในการสร้างแบบฝึกการเขียน เพื่อใช้ในการสอนนั้นต้องใช้หลักทางจิตวิทยาการศึกษาเข้าช่วยเพื่อให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นนั้นของเด็ก มีความสมบูรณ์เหมาะที่จะนำไปใช้กับนักเรียน

การใช้หลักจิตวิทยาของเด็ก ควรเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึกของ รัชณี ศรีไพรวรรณ (๒๕๑๗ : ๔๑๒-๔๑๓) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะว่า

๑. ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยา และพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียนเด็กแรกเรียนยังไม่มีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะจึงจะต้องอาศัยรูปแบบ สีสวย ชวนใจเด็ก และเป็นไปตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ

๒. ให้มีจุดมุ่งหมายว่า จะมุ่งฝึกด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ

๓. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กตามความสามารถแล้วจัดทำแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี

๔. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้

๕. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูจะต้องตรวจพิจารณาให้ถี่ถ้วน อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

๖. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลา และความสนใจของเด็กเล็ก ๆ ย่อมสนใจจะทำสิ่งใดอยู่ได้ไม่นาน

๗. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและส่งเสริมให้เกิดความคิด

แดคคาเนย์ และโดแนลด์ (Daccanzay and Donald ๑๙๖๓ : ๓๐๖) ได้แนะนำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนไว้ดังนี้

๑. แบบฝึกเขียนตามแบบ (Copy Exercise)
๒. แบบฝึกให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
๓. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ ๒ ข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
๔. แบบฝึก แบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้วให้นำคำให้วงเล็บท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม
๕. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

ลอเรนซ์ และลอลลี (Lawrance and Lolly ๑๙๗๒ : ๒๘๖) ได้เสนอแนะว่า ควรใช้รูปภาพที่นักเรียนเคยเห็นนำไปสู่การทำแบบฝึกหัดสะกดคำให้นักเรียนฝึกสะกดคำ โดยอาศัยรูปภาพเป็นหลักเพื่อเตือนความจำของนักเรียนในเรื่องการเขียนสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของเอมเมอร์ล ที่เสนอแนะเอาไว้ตั้งแต่ต้นปี ๑๙๖๔ (Emerald ๑๙๖๔ : ๒๐๖) ว่าควรแนะนำให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ควรมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำนั้น ๆ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูปรับปรุงเนื้อหาวิธีสอน และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน ตลอดจนสามารถช่วยเด็กได้ดีที่สุด

ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connection Theory) ของธอร์นไดร์ (Thorndike) กรมวิชาการ (๒๕๓๘ : ๒๑-๒๓) ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกำการเรียนรู้ ๓ กฎ คือ

๑. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำย่อมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้ทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ
๒. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

๓. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้แล้วว่าถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากที่จะเรียนรู้อีกต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ไม่อยากที่จะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

ทฤษฎีการสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรงของสกินเนอร์ กรมวิชาการ (๒๕๓๘ : ๒๑-๒๓) สกินเนอร์ (skinner) ได้กล่าวถึง การสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังนี้

๑. เงื่อนไขการตอบสนองเมื่อมีสิ่งเร้าแล้วมีการตอบสนองพฤติกรรมที่แสดงออกนี้ขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ หรือการเรียนรู้เป็นตัวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตราการตอบสนอง

๒. การเสริมแรงด้วยสิ่งเร้าใหม่ จะทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลงได้ เรียกว่าตัวเสริมแรง ถ้าสิ่งเร้าใหม่ไม่มีผลต่อการทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลง เรียกว่าไม่เป็นตัวเสริมแรง

๓. การเสริมแรงทันทีทันใด สิ่งเร้าที่เป็นตัวเสริมแรงจะต้องเกิดขึ้นที่ หลังจากมีการตอบสนอง ถ้าไม่เช่นนั้นผู้เรียนอาจจะมีการตอบสนองอีกอย่างหนึ่งที่เราไม่ต้องการ

๔. สิ่งเร้าที่มีเงื่อนไขโดยเฉพาะ มีบางครั้งต้องการให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง ในเวลานั้น และไม่ต้องการตอบสนองเช่นนั้นอีกในเวลาหนึ่งผู้สอนอาจทำได้โดยให้สิ่งเร้าเฉพาะสำหรับการตอบสนองที่ต้องการนั้น

๕. การยุติการตอบสนอง ในการตอบสนองนั้นมีการเสริมแรงแล้วมีการตอบสนองในอัตราสูง อัตราการตอบสนองก็จะลดความถี่ลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งถือว่าไม่สำคัญหรือไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้

มาลินี จุฑะรพ (๒๕๓๗ : ๘๑-๘๔) ได้กล่าวถึงหลักการทฤษฎีการเชื่อมโยงของกัทธรี (Guthrie's Contiguity Theory) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่เข้าคู่กันได้ ในลักษณะที่การกระทำหรือสัมผัสไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งและยังได้กล่าวถึงหลักการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull's Systematic Behavior Theory) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการเสริมแรง ซึ่งเป็นการเสริมแรงโดยการให้รางวัลเพื่อให้เกิดการลดแรงขับหรือลดความความต้องการลง ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ขึ้นการเสริมแรงมี 2 ประเภทคือ

๑. การเสริมแรงปฐมภูมิ (Primary Reinforcement) คือ การเสริมแรงที่จำเป็นต่อร่างกาย เช่น การให้อาหาร ขนม น้ำ อุณหภูมิที่พอเหมาะเป็นรางวัลเพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกาย

๒. การเสริมแรงทุติยภูมิ (Secondary Reinforcement) คือ การเสริมแรงที่ไม่จำเป็นต่อร่างกายแต่จำเป็นสำหรับจิตใจโดยการกล่าวชมเชย หรือแสดงอาการที่เป็นการเสริมแรงโดยสิ่งเร้าอื่น ๆ เช่น การมอง การยิ้ม หรือการพยักหน้า

หลักการดังกล่าวข้างต้นจะช่วยเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกที่ดีและน่าสนใจเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน ทั้งช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนาน นักเรียนมีความพอใจที่จะเรียนและประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น

๔. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

๔.๑ ความหมายของนิทาน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (๒๕๔๕ : ๒๑๒) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า นิทาน คือ เรื่องเล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอาจเป็นเรื่องราวที่อิงตามจริง หรือเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของผู้เล่าเองได้ บางเรื่องอาจจะมีการแสดงอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ เพื่อให้เกิดความตื่นเต้น สนุกสนาน บางเรื่องมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นข้อคิด

ภิญญาพร นิตยะประภา (๒๕๓๔ : ๓๒) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาที่มีได้เจาะจงแสดงประวัติความเป็นมาของเรื่อง จุดใหญ่ก็เล่าเพื่อความสนุกสนานและความพอใจทั้งของผู้เล่าและผู้ฟัง มุ่งที่จะสนองความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ฟัง ในบางครั้งก็สอดแทรกคติสอนใจเอาไว้ด้วย

สมบูรณ คิงฆมานันท์ (๒๕๒๒ : ๓๑-๓๘) ได้กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องราวบันทึกความเป็นมาของมนุษย์ สัตว์ และสิ่งของเป็นประสบการณ์ของชีวิตเป็นการตอบข้อสงสัย เป็นเครื่องกระตุ้นให้มนุษย์พัฒนาไปสู่ทิศทางที่พึงปรารถนา เป็นการระบายความรู้สึกนึกคิด ความเศร้าโศก เสียใจ ตื่นเต้น ดีใจ เพื่อฝัน เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสัตว์ และมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่านิทาน คือ เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาซึ่งอาจเป็นเรื่องจริง หรือเรื่องที่แต่งขึ้นตามจินตนาการ โดยมุ่งหวังให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และได้ข้อคิดจากการฟังหรือการอ่าน

๔.๒ จุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน

จันทร์เพ็ญ สุภาพผล (๒๕๓๕ : ๒๖) ได้ให้ความหมายของการเล่านิทานว่าเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา โดยอิงความจริงหรือจินตนาการ มีวัตถุประสงค์ให้เกิดความสนุกสนานและแฝงคติสอนใจ เพื่อให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้เรื่องในนิทาน

ศ. ศุภมิตร (๒๕๒๒ : ๒๘-๓๒) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเล่านิทานในโรงเรียนว่า

๑. เพื่อลดความเครียดหลังจากที่ครูสอนมากพอสมควร ครูสังเกตเห็นว่านักเรียนเกิดความตึงเครียด ความเบื่อหน่าย จากการเรียนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ครูอาจเล่านิทานให้ฟังเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ไม่ควรนำเรื่องที่หนักสมอง หรือเรื่องคติสอนใจเล่าเพื่อประโยชน์

๒. เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน แต่ไม่ควรใช้คำพร่ำเพรื่อเพราะเด็กจะเบื่อ

๓. เพื่อช่วยเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดี หรือทัศนคติที่ผิดบางประการของเด็กเกี่ยวกับความเชื่อ ความกลัว การกินอาหารที่เด็กได้รับการปลูกฝัง หรือฝึกมาอย่างผิด

๔. ใช้สอนจริยศึกษาแก่เด็ก เช่น เรื่องความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความขยันหมั่นเพียร

๕. ใช้สอนวิชาเรียงความ เช่น ให้นักเรียนเขียนเรื่องบรรยายลักษณะตัวละครจากนิทานที่เล่า

๖. ใช้สอนหรือฝึกทักษะทางภาษา คือ การฝึกฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้นักเรียนรู้จักฟังเป็น มีมารยาทในการฟัง จับใจความจากเรื่องที่ได้อ่าน เป็นต้น

๗. ใช้นิทานส่งเสริมการอ่านของเด็ก

๘. ฝึกให้เด็กแสดงออกในการเล่านิทานให้แสดงท่าทางประกอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟัง

๙. สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมของผู้เล่าและผู้ฟัง ซึ่งส่งผลไปถึงการปกครองของเด็ก และการเข้าใจเด็ก

๔.๓ ประเภทของนิทาน

นิทานแบ่งเป็นหลายประเภท โดยใช้เกณฑ์การแบ่งที่แตกต่างกันออกไป เช่น การแบ่งตามเนื้อหาสาระ แบ่งตามยุคสมัย หรือแบ่งตามสถานที่เกิด เป็นต้น นักการศึกษาที่สนใจในด้านนิทาน ได้แบ่งนิทานตามรูปแบบต่าง ๆ ไว้ดังนี้

กิ่งแก้ว อัดถากร (๒๕๑๓ : ๙) ได้แบ่งนิทานตามเนื้อหาโวหาร และโครงสร้าง ออกเป็น ๖ ชนิด คือ

๑. นิทานไม่รู้จบ เป็นนิทานที่มีลักษณะการเล่าซ้ำรอยเดิมเป็นช่วง ๆ เปลี่ยนเฉพาะบางคำเท่านั้น
๒. นิทานเรื่องสัตว์ เป็นเรื่องที่สัตว์เป็นตัวละครยืนโรง
๓. นิทานคติ มีเนื้อหาเชิงสอนใจ โครงสร้างของเรื่องเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมผลดี ย่อมเกิดจากการกระทำดี ส่วนผลร้ายย่อมเกิดจากการประมาทเห็นแก่ได้
๔. มุขตลก เป็นเรื่องสั้นที่ตลกขบขัน แสดงถึงความโง่เขลา หรือปฏิกิริยาไหวพริบของตัวละคร
๕. เรื่องไม้ เป็นเรื่องเหลือเชื่อไม่น่าเป็นไปได้
๖. นิทานทรงเครื่อง เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคล เหตุการณ์และบรรยากาศที่วิจิตรพิสดาร

จิระประภา บุญยนิษฐ์ (๒๕๒๖ : ๑๕-๑๙) ได้แบ่งนิทานออกเป็นประเภทตามรูปแบบของนิทานเป็น ๕ ประเภท

๑. นิทานปรัมปรา (Fairy) เป็นนิทานที่มีเรื่องค่อนข้างยาว เป็นเรื่องสมมุติว่าเกิดขึ้นในที่ไหนที่หนึ่ง ไม่กำหนดชัดเจนว่าที่ไหน ตัวเอกของเรื่องเป็นผู้มีคุณสมบัติพิเศษประการใดประการหนึ่ง เช่น เป็นผู้มีอำนาจ มีบุญ มีฤทธิ์เดช ทำให้ศัตรูพ่ายแพ้ได้ ถ้าเป็นหญิงมักได้แต่งงานกับชายสูงศักดิ์ เช่น ปลาบู่ทอง สโนไวท์ และซินเดอเรลลา
๒. นิทานท้องถิ่น (Legend) เป็นนิทานที่มีเรื่องค่อนข้างสั้นกว่านิทานปรัมปรา มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ไซคลงหรือคตินิยม แต่เชื่อว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง หรือมีเค้าความจริง มีบุคคลจริง ๆ มีสถานที่ที่จริงกำหนดแน่นอนว่านิทานปรัมปรา
๓. นิทานเทพนิยาย (Myth) เป็นนิทานที่มีเทวดา นางฟ้า เป็นตัวเอกของเรื่อง เช่น เมขลา-รามสูร ท้าวมหาสงกรานต์
๔. นิทานเรื่องสัตว์ (Animal Talle) เป็นนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์และมีความคิดและการกระทำต่าง ๆ ตลอดจนพูดจาอย่างคน หรืออาจมีคนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ทั้งคนและสัตว์สามารถพูดจาโต้ตอบและปฏิบัติต่อกันได้ นิทานประเภทนี้แบ่งเป็น ๒ ประเภท
  - ๔.๑ นิทานเรื่องสัตว์ประเภทคติธรรม (Fable) ได้แก่ นิทานอีสป ชาดกต่าง ๆ

๔.๒ นิทานเรื่องสัตว์ประเภทเล่าซ้ำหรือเล่าไม่รู้จบ (Cumulative Tale) เรื่อง ยายกะตา

๕. นิทานตลกขบขัน (Jest) เป็นนิทานเรื่องสั้น ๆ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ต่างๆ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับความโง่ กลโกง การแกล้งแกล้ม การแสดงปฏิภาณไหวพริบตลอดจนการเดินทางและการผจญภัยที่ก่อเรื่องผิดปกติในแง่ขบขันต่างๆ

สรุปได้ว่าประเภทของนิทานจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของ ซึ่งตัวละครจะมีอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ แต่งเป็นเรื่องราวที่มีความสนุกสนานตื่นเต้นเป็นการแสดงออกทางด้านอารมณ์ของตัวละคร มีความเชื่อต่าง ๆ และมีคติสอนใจ

๔.๔ คุณค่าและประโยชน์ของนิทาน

ศิริกาญจน์ โภสุมภ์ (๒๕๒๐ : ๓๗-๓๙) ได้กล่าวไว้ว่า นิทานมีบทบาทสำคัญต่อการเสริมบุคลิกภาพและส่งเสริมพัฒนาทางด้านอารมณ์ให้แก่เด็กคือ

๑. ช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่น มีที่พึ่งทางใจรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
๒. ทำให้เด็กเกิดจินตนาการจากเรื่องราวที่ใช้ฟัง
๓. ช่วยให้เด็กรู้จักโลกในแง่เล็ก ๆ น้อย ๆ จากนิทานทำให้ตัดสินใจและสนองตอบต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
๔. ทำให้เด็กได้พักผ่อนคลายเครียดได้รับความเพลิดเพลิน

ชุตินา สัจจามันท์ (๒๕๒๘ : ๒๘) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการเล่านิทานไว้ดังนี้

๑. ช่วยอธิบายหรือสื่อสาร
๒. ช่วยสร้างภาพพจน์และการทำให้การพูดคุยมีชีวิตชีวา
๓. ช่วยให้เด็กนอนหลับง่าย
๔. เป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพ
๕. สร้างเสริมนิสัยรักการอ่านแก่เด็ก
๖. ส่งเสริมให้เด็กได้ใช้หนังสือและห้องสมุด
๗. สร้างความเพลิดเพลินทั้งแก่ผู้ฟังและผู้เล่านิทานเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนชอบฟัง
๘. ช่วยแนะนำเรื่องหรือความรู้ใหม่ ๆ
๙. สร้างความผูกพันใกล้ชิดระหว่างกัน
๑๐. พัฒนาการการเรียนรู้ทางด้านภาษาและฝึกทักษะการพูด

๑๑. ส่งเสริมการแสดงออกต่อหน้าชุมชนรวมทั้งศิลปะการแสดงด้วย
๑๒. กระตุ้นให้เด็กเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
๑๓. สืบทอดมรดกทางวรรณกรรม และศิลปะอันเก่าแก่ของมนุษยชาติ
๑๔. ช่วยปลูกฝัง คุณธรรม ความดี ความเป็นสุภาพชนและความละเอียดอ่อนใน

จิตใจ

สรรพชัย ศรีสุข (๒๕๓๐ : ๒๖) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนิทานว่า

๑. เป็นการลดความตึงเครียดที่ขจัดความเบื่อหน่ายของนักเรียนในขณะที่เรียน
๒. เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเตรียมความพร้อมเด็ก
๓. เป็นการเปลี่ยนเจตคติหรือความเชื่อที่ผิด ๆ บางประการ
๔. ใช้สอนจริยธรรมแก่เด็กในเรื่องความซื่อสัตย์ ความกตัญญู เป็นต้น
๕. ใช้สอนวิชาเรียงความ เช่น ให้นักเรียนเขียนเรื่องที่ตนเองชอบ เป็นต้น
๖. ใช้สอนหรือฝึกทักษะทางภาษา เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

เป็นต้น

๗. เป็นการฝึกทักษะทางการอ่าน ช่วยให้ได้รักการอ่าน เป็นต้น
๘. ฝึกให้เด็กมีความกล้าที่จะแสดงออก เช่น การแสดงท่าทางประกอบตาม

เรื่องราวที่กำหนดให้ เป็นต้น

๙. เป็นการสร้างความสนิทสนมและความไว้วางใจในตัวครูให้เกิดกับเด็ก
๑๐. ช่วยพัฒนาในด้านความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ ให้นักเรียน

วรรณิ ศิริสุนทร (๒๕๓๒ : ๓๑) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานไว้ดังนี้

๑. ใช้นิทานเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน
๒. นิทานช่วยเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีหรือความเข้าใจผิดบางประการของเด็ก

เกี่ยวกับความเชื่อ ความกลัวและสอนจริยธรรมแก่เด็ก

๓. ใช้นิทานส่งเสริมการอ่าน
๔. ใช้นิทานเป็นเครื่องมือฝึกทักษะทางภาษาและทักษะการคิด
๕. ฝึกให้เด็กรู้จักฟัง มีสมาธิ รู้จักสำรวจมอริยาบถของตนเอง

การเรียนการสอนจะประสบผลได้ดีนั้น ย่อมมาจากความสนใจความต้องการของตัวผู้เรียนเอง เมื่อใดที่ผู้เรียนมีความสนใจต้องการที่อยากจะทำหรืออยากรู้แล้ว ประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้เด็กจะรับรู้ได้ดีเด็กมักจะรับรู้ว่าผู้สอนเล่านิทานให้ฟังเสมอ แม้ว่า

จะต้องยอมปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้สอนต้องการแต่เด็กยอมรับไว้ก่อน ดังนั้นนิทานจึงมีคุณค่าต่อการเรียนการสอน

๔.๕ หลักการเขียนนิทานสำหรับเด็ก

รัถพร ชังธาดา (๒๕๓๑ : ๑๑๔-๑๒๑) เขียนหลักเกณฑ์ทั่วไปในการเขียนเรื่องสำหรับเด็กดังนี้

๑. นักเขียนหนังสือสำหรับเด็กจะต้องสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว คือ มองเป็นอะไร ๆ น่าสนใจไปหมดต้องเป็นคนช่างสังเกต ประสาทสัมผัสไว อ่อนไหว และชอบเขียนเรื่องที่ตน ชอบ รัก ศรัทธา

๒. มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของสิ่งที่ดีสำหรับเด็ก

๓. ควรมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของเรื่องที่เด็กชอบดังนี้

๓.๑ เป็นเรื่องที่สิ่งเล็กเอาชนะสิ่งใหญ่ได้

๓.๒ เป็นเรื่องที่แสดงความเจ้าเล่ห์ เพทุบาย กลั่นแกล้งผู้อื่นแล้วแพภัยตัวเอง

๓.๓ เป็นเรื่องที่ตัวเอกใช้เซาว์ปัญญา ความเฉลียวฉลาดในการแก้ปัญหา

๓.๔ เป็นเรื่องจินตนาการที่สนุกสนานเหลือเชื่อ

๓.๕ เป็นเรื่องตำนาน

๓.๖ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความน่ารักของสิ่งที่ได้รู้จัก

๓.๗ เป็นเรื่องลึกลับไม่ซับซ้อนมากนัก

๓.๘ เรื่องเป็นชุด

๓.๙ เรื่องที่เสริมสร้างคุณธรรม

๓.๑๐ เรื่องประเภทปริศนาคำทาย

๓.๑๑ เรื่องที่เป็นคำคล้องจอง

๓.๑๒ เด็กชอบเรื่องบันเทิงมากกว่าสารคดี

๔. ต้องรู้จักว่าเป็นเด็กระดับไหน วัยใด มีความต้องการและความสนใจอย่างไร มีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์มากน้อยแค่ไหน และชอบอะไร

๕. สนใจเรียนรู้และเข้าใจเด็กอย่างจริงจัง รู้ว่าเด็กสนใจอะไร ต้องการอะไร

๖. สามารถเก็บรวบรวมความคิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

๗. เรื่องที่เขียนต้องมีแนวคิดเป็นแกนกลาง

๘. ให้แนวคิดหรือความรู้ที่มีคุณค่าต่อเด็ก

๙. ทำให้เป็นกลางลบล้างอคติต่างๆ

๑๑. ต้องมีโครงเรื่องที่ดีไม่ยุ่งยากซับซ้อน
๑๒. ตัวละครควรมีลักษณะดังนี้
 ตัวเอกของเรื่องควรอยู่ในวัยเดียวหรือวัยใกล้เคียงกับเด็ก
 พฤติกรรมของตัวละครเอกจะต้องให้มีคุณค่าและมีการพัฒนาบุคลิกภาพ
 ลักษณะนิสัยไปในทางที่ดีขึ้น
 บุคลิกของตัวละครจะต้องเหมาะสมกับเรื่องคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปมาง่าย ๆ
 ตัวละครเอกควรเป็นสิ่งที่มีชีวิตเคลื่อนไหวได้
๑๓. ควรมีเทคนิคในการเขียน ปัจจุบันมี ๕ แบบ
 แบบเล่าเรื่อง คือ ผู้ก่อกำเนิดให้ตัวละครอยู่ในเหตุการณ์นั้นๆ มาเล่าให้ฟัง
 แบบสนทนา คือ ผู้ก่อกำเนิดให้ตัวละครในเรื่องสนทนากัน
 แบบใช้ภาพ คือ ใช้ภาพเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง ตัวอักษร
 บรรยายภาพหรือเล่าเรื่องเพียงเล็กน้อยโดยให้ความสำคัญอยู่ที่รูปภาพ
 แบบบรรยายหรือเล่าเรื่องโดยผู้เขียนเป็นผู้เล่าเรื่องทั้งหมด
 แบบบรรยายผสมบทสนทนาดำเนินกับหนังสือนวนิยายของผู้ใหญ่
๑๔. ต้องทำใจให้อยู่ในวัยเดียวกับเด็กกลุ่มที่จะเขียนให้อ่าน
๑๕. คำนึงถึงความสมเหตุสมผลในการเขียนรายละเอียดปลีกย่อย
๑๖. เขียนให้มีคุณค่ากับเด็กที่อ่าน
๑๗. อย่าเขียนแบบดูถูกเด็ก ให้ความรู้ที่ทันๆ โดยคิดว่ารู้แค่นี้พอแล้ว
๑๘. พยายามสอดแทรกอารมณ์เข้าไปในเรื่อง เช่น ความรัก ความเพ็ดเพลิน
 ความรื่นรมย์ ความสนุกสนาน
๑๙. ใช้ภาษาถูกต้อง
- สวัสดิ์ เรื่องพิเศษ (๒๕๒๐ : ๗๑-๗๒) ได้เขียนหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการเขียน
 เรื่องสำหรับเด็กดังต่อไปนี้
๑. จุดมุ่งหมายในการเขียน ผู้เขียนจะต้องทราบว่าเขียนเรื่องเพื่ออะไรซึ่งจำแนก
 ได้กว้างๆ ๒ แบบคือ
- ๑.๑ เขียนเรื่องเพื่อเล่าให้เด็กฟังหรือใช้สำหรับอ่านให้เด็กฟัง
- ๑.๒ เขียนเพื่อให้เด็กอ่านเอง
- ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมาย ๒ ข้อดังกล่าวจะต้องใช้วิธีเขียนที่แตกต่างกัน

๒. ศึกษารวมชาติของเด็ก

ในการเขียนเรื่องสำหรับเด็กไม่ว่าด้วยจุดประสงค์ใด ผู้เขียนจะต้องรู้จักผู้อ่าน หรือผู้ฟังว่ามีความต้องการและความสนใจอย่างไรบ้าง ซึ่งจะต้องพิจารณาให้ละเอียดลงไปว่าเป็นเด็กวัยใด ช่วงอายุประมาณเท่าใด เพศหญิง หรือชาย เพราะธรรมชาติความต้องการ ความสนใจของเด็กแตกต่างกันออกไปตามวัยและเพศ นอกจากนี้ผู้เขียนจะต้องศึกษาสภาพของสิ่งที่เด็กสนใจด้วย เพื่อจะนำสิ่งเหล่านั้นมาเขียนให้เรื่องมีชีวิตชีวาและดูสมจริง

๓. การวางโครงเรื่อง

หลังจากศึกษารวมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้วนำมาวางโครงเรื่องให้สัมพันธ์กัน โครงเรื่องควรเป็นลักษณะสั้น ๆ ไม่สลับซับซ้อน อ่านหรือฟังสามารถจับใจความได้ ถ้าเป็นเด็กโตความยาวและความสลับซับซ้อนของเรื่องก็ควรที่จะเพิ่มขึ้นลักษณะตัวละครควรอยู่ในวัยเดียวกับผู้อ่าน การวางโครงเรื่องควรให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับท้องเรื่อง หรือให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นชวนติดตาม เนื้อเรื่องไม่วกวนไปมา และมีการลำดับความคิดต่อเนื่องกันไปโดยสมบูรณ์ ไม่ขาดตอน ข้อควรระวัง คือ ไม่ควรสอดแทรกความคิดหรือแสดงให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดความรู้สึกว่า ถูกเหยียดหยามหรือถูกตำหนิติเตียนจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและความไม่สบายใจ ถ้าเป็นเรื่องที่ดัดแปลงมาจากภาษาต่างประเทศควรคำนึงถึงสภาพทางธรรมชาติและทางสังคมด้วยว่าสอดคล้องกับสังคมไทยหรือไม่เพราะเด็ก ๆ ย่อมพอใจในเรื่องราวที่มีธรรมชาติสอดคล้องกับความเป็นอยู่ของตนมากกว่าอย่างอื่น

๔. การใช้สำนวนภาษา

ภาษาที่เขียนนิทานสำหรับเด็กเล็ก ๆ ควรเป็นคำธรรมดาที่จะสามารถเข้าใจได้ง่าย ๆ โดยไม่ต้องคิดหาคำแปลเป็นคำสั้น ๆ ที่กะทัดรัดมีความหมายในตัวเองชัดเจน การเรียบเรียงถ้อยคำให้สละสลวยและมีความสัมพันธ์กันอย่างราบรื่นไม่ติดขัดชวนให้เด็กติดตามในบางครั้งถ้าเขียนนิทานขึ้นเพื่อเล่าให้เด็กฟังจะใช้คำมาก ๆ คำยาว ๆ สะกดยาว ๆ ได้ แต่ก็ควรเป็นคำที่เด็กชอบและเข้าใจได้ด้วย

๕. การเขียนภาพประกอบ

หนังสือสำหรับเด็ก ภาพเป็นหัวใจของหนังสือเพราะเด็กชอบภาพและสามารถอ่านหนังสือจากภาพได้ดีกว่าอ่านจากตัวอักษร โดยเฉพาะเด็กเล็กๆ และเด็กที่ยังอ่านหนังสือได้ไม่คล่องแคล่ว ภาพประกอบในหนังสือจะเป็นลักษณะใดก็ได้ เช่นภาพวาด ภาพลายเส้น ภาพถ่าย ภาพร่าง ภาพระบายสี ที่สำคัญคือ ภาพต้องมีความรู้สึกมีชีวิตชีวา มีการเคลื่อนไหว สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

๖. การจัดรูปเล่ม

หนังสือที่จัดรูปเล่มกะทัดรัด สวยงามสะดุดตา ย่อมชักนำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเป็นเบื้องต้น ไม่เลิกหรือโตเกินไป สิ่งสำคัญคือ การจัดหน้า จัดภาพ และข้อความในหนังสือไม่ควรให้แน่นจนเกินไป การจัดตัวอักษรให้สัมพันธ์กับวัยของผู้อ่าน เช่น ใช้อักษรตัวโต เส้นหนักเห็นชัด อ่านง่าย กับหนังสือสำหรับเด็กเล็กและเด็กที่ยังอ่านหนังสือไม่คล่อง การพิสูจน์อักษรรอบคอบ ไม่ให้มีผิดพลาด ใช้กระดาษพิมพ์อย่างดี ทนทาน เย็บเล่มประณีต

๔.๖ วิธีการเล่านิทาน

รัชนี ศรีไพรวรรณ (๒๕๑๖ : ๓๗-๔๑) ได้เสนอวิธีการเล่านิทานทั่ว ๆ ไป ไว้ดังนี้

๑. การเริ่มต้นเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรจะหาวิธีจูงใจเด็กด้วยวิธีที่น่าสนใจ เช่น ทายปริศนาให้เด็กให้ดูรูปภาพ
๒. ขณะเล่าให้เด็กนั่งฟังตามสบาย
๓. ผู้เล่าต้องรู้สึกสนุกกับเรื่องที่เล่า จึงจะทำให้การเล่ามีรส
๔. ใช้เสียงดังพอเหมาะให้เด็กได้ยินชัดเจนน ออกเสียงให้ชัดเจนน พุดไม่ซ้ำ หรือเร็วเกินไป มีจังหวะเป็นไปตามบทบาทของเรื่องที่เล่า
๕. ทำท่าทางประกอบให้เห็นจริงจัง และสนุกสนานตามท้องเรื่อง ถ้ามีภาพประกอบด้วยยิ่งดี เพราะจะทำให้เด็กสนุกและจำเรื่องได้
๖. มองสบตากับเด็กทุก ๆ คน ขณะที่เล่าอย่าให้สายตาจับอยู่ที่คนใดคนหนึ่งนานเกินไป
๗. ลำดับเรื่องเล่าให้เด็กเข้าใจง่าย
๘. ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เหมาะสมกับเด็ก
๙. แสดงจุดสำคัญของนิทานตามแนวที่ผู้เล่าย้ำเน้นหรือสอนจนเด็กหมดสนุก
๑๐. ตอนจบสรุปให้เด็กรู้สึกนิทานสนุก และเสียดายอยากมีโอกาสฟังอีก

เมื่อเล่านิทานจบแล้ว ไม่ควรจบลงเพียงแค่ว่าคำสุดท้ายเท่านั้น ควรจะมีกิจกรรมเพิ่มเติมดังนี้

๑. ควรซักถามเด็กเกี่ยวกับเรื่องเล่าที่ผ่านมา เพื่อจะทราบว่าเด็กเข้าใจหรือไม่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานหรือตัวละครในนิทานอย่างไร เพื่อจะได้ปรับปรุงทั้งผู้เล่าและผู้ฟัง
๒. ให้เด็กได้แสดงร่วมด้วย เช่น ให้เด็กเล่าซ้ำหรือเล่าเรื่องอื่น ๆ ให้เพื่อนฟัง เพื่อแสดงบทบาทตัวละครในเรื่อง

๓. นำเรื่องนิทานที่เล่าไปแล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสอนภาษาสอนเลข และสอนอย่างอื่น ๆ ให้ได้มากที่สุด

กุลรัศม์ ภูมิมาศ และดวงเนตร เบี้ยวไข่มุก (๒๕๒๑ : ๕๕-๕๖) ได้เสนอวิธีการ เล่านิทานไว้ดังนี้

๑. เล่าปากเปล่า โดยผู้เล่าทำท่าทางและเสียงประกอบในการเล่าให้คล้ายกับตัวละครในเรื่อง เช่นเสียงคนแก่ เสียงเด็ก หรือเสียงสัตว์ เป็นต้น

๒. เปิดหนังสือประกอบการเล่า โดยให้ดูภาพจากหนังสือนิทานเรื่องที่เล่า ประกอบไปด้วยภาพประกอบของหนังสือจะต้องชัดเจนและเป็นภาพสี

๓. ใช้ภาพประกอบในการเล่าโดยผู้เล่านำภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเล่ามาวางไว้ต่อหน้าผู้ฟัง แล้วผู้เล่าก็เล่าเรื่องประกอบภาพนั้นหรือถ้าผู้เล่ามีฝีมือในการวาดภาพ อาจเล่าเรื่องไปพร้อมๆ กับการวาดภาพประกอบไปด้วย ซึ่งจะเป็นการทำให้ผู้ฟังรู้สึกสนใจ และทิ้งในความสามารถของผู้เล่า หรืออาจจะเชิญคนที่วาดภาพเก่งมาช่วยวาดภาพในขณะที่ผู้เล่า เล่าเรื่องก็ได้

พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข (๒๕๒๕ : ๖-๗) ได้เสนอรูปแบบการเล่านิทานเพิ่มเติมว่า เราสามารถเล่านิทานได้โดย

๑. การเล่าโดยไม่ใช้อุปกรณ์ใด ๆ เลย
๒. การเล่าโดยใช้ภาพประกอบขณะที่เล่า
๓. การเล่าโดยแสดงหุ่นประกอบการเล่น โดยใช้หุ่นตัวละครตามเนื้อเรื่องที่เล่า อาจจะเป็นหุ่นนิ้วมือ หุ่นกระบอก หุ่นเงา เป็นต้น
๔. การเล่าโดยแสดงท่าทางประกอบ

ฉวีวรรณ กิनावงศ์ (๒๕๒๖ : ๑๒๘-๑๓๒) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเล่านิทานดังนี้,

๑. การอ่านจากหนังสือนิทาน
๒. การใส่หน้ากาก หรือแสดงตัวละครในเรื่องโดยคาดไว้บนศีรษะคนเดียว อาจแสดงได้หลาย ๆ บท โดยเปลี่ยนหน้ากากและเปลี่ยนเสียงไปตามตัวละครนั้น ๆ
๓. การเล่าโดยใช้เสียงประกอบผู้เล่าจะใช้เสียงเพลงหรือเสียงดนตรีประกอบ ช่วยให้เรื่องสนุกสนานหรือน่าตื่นเต้นขึ้น
๔. การเล่านิทานโดยใช้เทปนิทานที่ครูอาจจะสร้างขึ้นหรือซื้อมา
๕. การเล่าโดยฉายสไลด์ประกอบ

๖. การเล่าโดยการใช้นิ้วมือใช้สำหรับนิทานเรื่องสั้น ๆ หรือกลอนสั้น ๆ โดยเด็กได้มีโอกาสร่วม
๗. การเล่าโดยการวาดภาพบนกระดาษแข็งแล้วระบายสีตัดเป็นตัว ๆ ด้านหลังปิดกระดาษทรายใช้คู่กับแผ่นป่านสำลี และสามารถเคลื่อนไหวไปมาได้
๘. การเล่านิทานประกอบหุ่นต่าง ๆ เช่น หุ่นมือ หุ่นชัก ฯลฯ

๔.๗ การเลือกนิทาน

นิทานเป็นเรื่องราวที่ทุกคนชอบ ไม่ว่าจะเป็เด็กหรือผู้ใหญ่ เพราะให้ความสนุกสนาน เบิกบานแก่ผู้อ่านและผู้ฟัง แต่เด็กในระดับประถมศึกษาสามารถเรียนรู้จากเรื่องที่เล่าให้ฟังได้ดีกว่าการอ่าน ดังนั้นครูจึงใช้การเล่านิทานให้เด็กฟัง การเล่านิทานแต่ละครั้งครูต้องเลือกนิทานที่จะนำมาเล่าให้เด็กฟังเสียก่อน เพื่อความเหมาะสมกับวัยและความต้องการ

ชุตินา สัจจันท์ (๒๕๒๘ : ๒๙-๓๐) ได้กล่าวถึงการเลือกและการเตรียมตัวเล่านิทาน ดังนี้

เลือกเรื่องที่เล่ารู้สึกสนุกและชอบ เพราะถ้าผู้เล่าเกิดความพึงพอใจหรือสะท้อนใจในเรื่องใดก็ตาม ย่อมเป็นการง่ายที่จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังได้รู้สึกและอารมณ์ย่อมคล้อยตามไปด้วย ความรู้สึกสนุก ความประทับใจ หรือความชอบมักจะมีที่มาจากกาอ่านหรือได้ฟังมาเมื่อยังเป็นเด็ก อาจจะสนุกกับโครงเรื่องภาษา ตัวละคร หรือบางทีก็สนุกกับการเล่า ซึ่งนิทานก่อให้เกิดผลกับผู้ฟัง

๑. อย่างไรก็ตามควรเลือกเล่านิทานบางเรื่องที่มีองข้ามไป โดยไม่ได้พยายามทดลองอาจพบว่าบางเรื่องที่ตนไม่เคยชอบหรือไม่คิดว่าจะสามารถเล่าได้ เช่น เรื่องตลก ผู้เล่ากลับทำได้ดี

๒. เลือกเรื่องที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมที่จะนำมาเล่า คือ เริ่มต้นเร็วมีการกระทำ มีจุดไคลแมกซ์ที่เด่นชัด บทสนทนาเป็นธรรมชาติ และจบเรื่องด้วยความสุขความสำเร็จ ตัวละครที่มีบทสนทนาในเรื่องควรมีเพียง ๓-๔ ตัว ถ้านิทานเรื่องใดมีลักษณะเด่นทางภาษา หรือการใช้ภาษาเป็นหลักในการสร้างอารมณ์ ควรนำมาอ่านให้ฟังมากกว่าจะเลือกนำมาเล่าเรื่อง

๓. เลือกเรื่องที่เหมาะสม สอดคล้องความต้องการ ความสนใจของกลุ่มเด็กที่ฟัง ซึ่งมักแตกต่างกันไปตามเพศ วัย สภาพแวดล้อม เป็นต้น

๔. เลือกเรื่องที่เหมาะสมสองความต้องการ ความสนใจของกลุ่มเด็กที่ฟังซึ่งมักแตกต่างกันไปตามเพศ วัย สภาพแวดล้อม เป็นต้น

ทิพย์สุตา นิลสินธพ (๒๕๒๙ : ๘๐-๘๒) ได้กล่าวถึงการเล่านิทานสำหรับเด็กว่า ผู้เล่านิทานควรได้ศึกษาและมีความรู้ในเรื่องต่อไปนี้

๑. ความสนใจของเด็ก ดูว่าเด็กในวัยไหนชอบฟังนิทานประเภทใด ความยาวของนิทานควรเหมาะสมกับวัยและช่วงสมาธิของเด็ก นิทานบางเรื่องสนุกแต่ยาวมาก เด็กเล็ก ๆ อาจหมดความอดทนในการฟัง

๒. เนื้อหาในนิทานสอดแทรกข้อคิดอะไรให้กับเด็ก ปลูกฝังคุณธรรม และมีคุณค่าหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

๓. ควรมีรูปภาพประกอบนิทานที่มีขนาดพอเหมาะ ภาพชัดเจน มีสีสันสวยงาม เพื่อดึงดูดความสนใจภาพควรสื่อความหมายหรือสร้างอารมณ์ได้อย่างชัดเจน เด็กจะชอบภาพลายเส้นมากกว่าภาพเลียนแบบของจริงหรือภาพเหมือน

นิทานอ่านง่าย เป็นหนังสือที่ผู้วิจัยจัดทำและสร้างขึ้นจากแนวคิดที่ได้ศึกษาหนังสืออ่านง่ายของ มิสเตอร์ปีเตอร์ เบอร์บิช (Mr. Peter Burbidge) หน่วยอาสาสมัครอังกฤษ (VSO) โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนดุสิตที่ใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบใหม่แก่เด็กพิเศษประเภทต่าง ๆ โดยมีความเชื่อว่านักเรียนจะเรียนการอ่านได้ง่ายขึ้นถ้าเขาพูดภาษาไทยได้ดี ตามปกตินักเรียนจะมีโอกาสรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มเติมทุกครั้งที่ฟังนิทาน เพราะการฟังนิทานเป็นการพัฒนาความสามารถทางการฟังและการลำดับความ ถ้านักเรียนฟังนิทานเป็นประจำจะพัฒนาความสามารถในการทำกิจกรรมได้ตามลำดับ ความสามารถในการเรียงลำดับเป็นทักษะสำคัญที่เกี่ยวกับการอ่านคำและตามด้วยการอ่านประโยคได้ถูกต้องตามลำดับ อีกทั้งให้นักเรียนมีโอกาสตอบคำถามโดยอาจจะตอบเป็นกลุ่ม หรือทีละคน การตอบคำถามเป็นการพัฒนาภาษาพูด ส่งเสริมให้นักเรียนได้สนทนาถึงสิ่งที่กำลังทำอยู่ ซึ่งครูต้องใช้อุปกรณ์และรูปภาพมาก เพราะนักเรียนจะเข้าใจสิ่งที่เป็นรูปธรรมได้ง่ายและสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ ตัวอย่างกิจกรรมหลากหลายอย่างนี้อยู่ในหนังสือการเตรียมความพร้อมที่เรียกว่า หนังสืออ่านง่ายของ อาจารย์ Mr.Peter Burbidge มีวิธีสอนการเริ่มการอ่านจากหนังสืออ่านง่ายโดยใช้วิธีดูคำ (Sight Reading Method) ซึ่งวิธีนี้นักเรียนไม่ได้เรียนเกี่ยวกับตัวอักษรแต่เรียนคำศัพท์ง่าย ๆ โดยเปรียบเทียบรูปคำต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งหมด ๘ เล่ม เริ่มแรกนักเรียนอ่านคำใหม่ในหนังสือใหม่ ครูใช้บัตรคำเพราะใช้สับเปลี่ยนได้ และใช้การบันทึกเพื่อพัฒนาการของนักเรียน และทำที่สุดหลังจากการอ่านหนังสือได้ ครูให้

นักเรียนเล่นเกมช่วยในการจำคำได้มากขึ้น ด้วยหลักการของหนังสืออ่านง่ายนี้อ่านง่ายนี้ ผู้วิจัยจึงนำมาสร้างหนังสือนิทานอ่านง่าย โดยนำวิธีการบางส่วนจากหนังสืออ่านง่ายมาประยุกต์ เป็นนิทานมาตราไทย ๙ แม่ แม่ละ ๑ เล่ม แต่ละเล่มสร้างขึ้นจากคำศัพท์ในแต่ละมาตราต่าง ๆ ที่นักเรียนไม่สามารถอ่านได้โดยทุกเล่มจะมีคำอธิบายความรู้ถึงมาตราไทย เล่มละ ๑ มาตรา เพื่อให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้ก่อนที่จะอ่านนิทาน และในส่วนท้ายของนิทานจะมีภาพคำศัพท์ประกอบคำอธิบายไว้ เพื่อช่วยในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น หนังสือนิทานอ่านง่ายยังประกอบไปด้วยบัตรภาพคำศัพท์ และบัตรคำ สำหรับฝึกอ่านแล้วยังสามารถนำนิทานมาใช้สอนเขียนได้เนื่องจากการเขียนต้องอาศัยทักษะการอ่านก่อนจึงจะนำไปสู่การเขียนที่ดีได้ โดยการสอนเขียนฝึกให้นักเรียนอ่านนิทาน อ่านบัตรคำ แล้วจึงโยงคำศัพท์ในแต่ละเรื่องมาสอนเขียนได้ ดังนั้นเพื่อให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เกิดความจำระยะยาวขึ้นด้วย หนังสือนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ จึงเป็นหนังสือที่พัฒนาการทั้งการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

๔.๘ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

ดวงใจ วรณสังข์ (๒๕๔๑ : ๔๖) ได้ศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยมีความสามารถในการจำสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เนื่องจากนิทานเป็นสื่อนำความรู้ ความเข้าใจจากผู้ถ่ายทอดไปยังผู้ฟังเป็นอย่างดี สามารถถ่ายทอดสิ่งที่เป็นนามธรรมเป็นรูปธรรมได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนสามารถจำพยัญชนะไทยได้ดีขึ้น

ฟิลลิปส์ (Phillips ๑๙๘๖ : ๓๖, อ้างถึงใน จิรภา มาลัยธรรม ๒๕๔๑ : ๖๓) ได้วิจัยเรื่อง การใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาภาษาเขียนของเด็กภาษาเขียนของเด็ก การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทดลองในรัฐนิวฟาวด์แลนด์ (Newfoundland) โดยใช้กลุ่มประชากรเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มทดลองมาหนึ่งชั้นเรียน อีกห้าชั้นเรียนที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองเขียน และอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ได้คัดเลือกมาแล้ว ได้แก่ กวีนิพนธ์ นิทาน เทพนิยาย โดยกำหนดหัวข้อสำคัญในการพิจารณา คือ ในด้านเนื้อหา การใช้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค การแสดงออกทางการเขียนและความคิดริเริ่ม ผลการทดลองปรากฏว่า การได้อ่านวรรณกรรมช่วยทำให้เด็กกลุ่มทดลองมีมาตรฐานทางการเขียนและการแสดงออกด้านภาษาดีกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังได้ใช้เทคนิคของวรรณกรรมพัฒนาภาษาไทยได้อย่างมีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้จึงเป็นประโยชน์ในการใช้วรรณกรรม

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา
๒. ตัวแปรที่ศึกษา
๓. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
๔. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
๕. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
๖. การวิเคราะห์ข้อมูล
๗. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ เด็กนักเรียนชายที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีความพิการอื่นซ้ำซ้อนกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการตรวจประเมินด้วยแบบคัดกรองต่าง ๆ แล้วว่าเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน จำนวน ๑ คน

กระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ขั้นที่ ๑ คัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในด้านการเขียนจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน ๘ ห้องเรียน โดยการสังเกตการเขียนของนักเรียน จากครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย จำนวน ๒ คน แล้วเลือกเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนเด่นชัดไว้ จำนวน ๕ คนนำมาคัดแยกตามขั้นตอนดังแสดงในขั้นที่ ๒

ขั้นที่ ๒ ใช้แบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs) ที่สร้างขึ้นด้วยความร่วมมือกับ ๒ หน่วยงาน คือ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา (Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development – KUS) และสาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (Faculty of Medicine Siriraj Hospital - SI) ที่ใช้ในการคัดกรองนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ อายุระหว่าง ๖-๑๓ ปี ๑๑ เดือน ที่มีภาวะสมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder – ADHD) บกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disorders – LD) และออทิสซึม (Autism and Pervasive Developmental Disorders – PDDs) อันเป็นเครื่องมือที่สามารถใช้ประเมินเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีอายุประมาณ ๑๒-๑๔ ปี ได้มาทำการคัดกรองเด็กทั้ง ๕ คน ที่เลือกไว้โดยให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยประเมินด้านที่ ๑, ๒, ๓ และ ๕ ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ประเมินด้านที่ ๑, ๔ และ ๕ และครูผู้สอนทั้งวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ร่วมกันประเมินด้านที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ โดยผู้ประเมินคัดกรองต้องรู้จักคุ้นเคยกับนักเรียนเป็นอย่างดี หรือมีโอกาสสอนนักเรียนอย่างใกล้ชิดมาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา คัดกรองพฤติกรรมรวม ๑๓๐ ข้อ ๕ ด้านย่อย คือ

ด้านที่ ๑ KUS-SI Rating Scale ๑ : ADHD : มีข้อความ ๓๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น (ADHD)

ด้านที่ ๒ KUS-SI Rating Scale ๒ : LD-Reading : มีข้อความ ๒๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (LD -Reading Disorder)

ด้านที่ ๓ KUS-SI Rating Scale ๓ : LD-Written Expression : มีข้อความ ๒๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน (LD – Disorder of Written Expression)

ด้านที่ ๔ KUS-SI Rating Scale ๔ : LD-Mathematics : มีข้อความ ๒๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ (LD– Mathematics Disorder)

ด้านที่ ๕ KUS-SI Rating Scale ๕ : Autism/ PDDs : มีข้อความ ๔๐ ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึม (Autism and PDDs)

ในแต่ละด้านจะมีการคำนวณค่าคะแนนที่แยกจากกัน และอาจประเมินให้เสร็จได้โดยไม่จำเป็นต้องประเมินไล่เรียงตามลำดับ แต่ต้องประเมินครบทุกข้อความและทุกด้าน โดยเครื่องมือนี้มีค่าความเที่ยงจากการทดลองใช้กับนักเรียนปกติ มีค่าระหว่าง ๐.๙๓ – ๐.๙๗

นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีค่าระหว่าง ๐.๙๑-๐.๙๖ และกลุ่มตัวอย่างมาตรฐานมีค่าความเที่ยงระหว่าง ๐.๙๗-๐.๙๘ ดังนั้นแบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึมฉบับนี้จึงมีคุณภาพดีมากในด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในเป็นแบบคัดกรองที่สามารถนำมาใช้กับเด็กนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้

ขั้นที่ ๓ เมื่อครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ประเมินในแต่ละด้านแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้ไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการประเมินและแปลผลคะแนนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมการใช้แบบคัดกรองจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วมาทำการประเมินและแปลผลคะแนนดังนี้

๑) คำนวณอายุตามปฏิทินของนักเรียน

๒) คำนวณคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมนักเรียนแต่ละด้านพร้อมบันทึกคะแนนดิบ

๓) นำคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมนักเรียนแต่ละด้านไปแปลงเป็นคะแนนที่ (T-score) โดยเปิดตารางคะแนนในคู่มือการใช้แบบคัดกรองแล้วแปลผลคะแนนแต่ละด้านว่านักเรียนอยู่กลุ่มใดตามเกณฑ์การแปลผลคะแนนได้แก่

คะแนนที่ $LD \leq 50 =$ กลุ่ม ๑ กลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย

คะแนนที่ $LD 51 - 60 =$ กลุ่ม ๒ กลุ่มเฝ้าระวังติดตามทำซ้ำ

คะแนนที่ $LD 61 - 70 =$ กลุ่ม ๓ กลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา

คะแนนที่ $LD \geq 71 =$ กลุ่ม ๔ กลุ่มที่ควรส่งแพทย์เพื่อรับการตรวจประเมิน เร่งด่วน

๔) บันทึกข้อมูลผลสรุป (คะแนนดิบ คะแนนที่ และกลุ่ม) ให้ครบทุกช่องพร้อมกับให้ข้อเสนอแนะเพื่อการช่วยเหลือเพิ่มเติม

ขั้นที่ ๔ คัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) ด้านการเขียนที่ได้รับการแปลผลคะแนนแล้วว่าเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่ ๓ ซึ่งหมายถึงเป็นกลุ่มที่ควรช่วยเหลือด้านการศึกษาเพื่อรับการตรวจประเมินมา ๑ คน แล้วนำมาทดสอบด้วยเครื่องมือของศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู ซ้ำอีกเพื่อความแน่ใจ โดยใช้แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มาทำการทดสอบซ้ำกับนักเรียนที่เลือกไว้โดยให้ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินใน ๕ ด้านใหญ่ ๒๕ ด้านย่อย คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว และพฤติกรรม โดยแบบสำรวจนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าห้าระดับ มีคำถาม ๕๐ ข้อ ผู้ประเมินต้องรู้จักและคุ้นเคยกับเด็กเป็นอย่างดีโดยเครื่องมือนี้มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจทั้งหมด เท่ากับ ๐.๙๙ มีค่าความเที่ยงตรง

ใช้กับเด็กที่มีอายุ ๖-๑๒ ปี ซึ่งเป็นแบบสำรวจที่สามารถนำมาใช้กับเด็กในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้

ขั้นที่ ๕ เมื่อครูผู้สอนกรอกแบบสำรวจแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มา Plot ลงในกราฟเพื่อหา Profile ของเด็ก หากเส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑-๓ ตั้งแต่ ๑ ด้านย่อยขึ้นไปถือว่าเด็กมีปัญหาในการเรียน จากนั้นจึงคัดกรองและวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะด้านต่อไป

ขั้นที่ ๖ ใช้แบบทดสอบคัดกรองและแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนของ ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ สำรองการเรียนรู้ด้านการเขียนในเรื่องความสามารถในการเขียนตัวอักษร การเขียนเรื่องจากการฟัง การเขียนบรรยายเรื่องจากภาพ ความสามารถในการเขียนคำ ความสามารถในการเขียนบรรยาย

ขั้นที่ ๗ ใช้แบบสำรวจลีลาการเรียนรู้ของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มาทำการสำรวจลีลาการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับสิ่งที่เด็กถนัดมากที่สุด

ขั้นที่ ๘ สัมภาษณ์ผู้ปกครอง / ครูประจำชั้น / ครูประจำวิชา และเยี่ยมบ้านเด็ก โดยนัดหมายผู้ปกครองขออนุญาตสัมภาษณ์เก็บข้อมูล โดยให้ผู้ปกครองกรอกรายละเอียดประวัติของเด็กและอื่นๆ รวมทั้งบันทึกข้อมูลการเยี่ยมบ้าน ส่วนครูประจำชั้นและครูประจำวิชาใช้การสัมภาษณ์และกรอกแบบฟอร์มข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก

ขั้นที่ ๙ รวบรวมประวัติการเรียนของเด็ก ใบรายงานผลคะแนน บันทึกสุขภาพ ระเบียบประวัติ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กโดยละเอียด

ขั้นที่ ๑๐ นำเด็กที่ได้รับการประเมินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มาเป็นตัวอย่างในการทำการทดลอง

จากการใช้แบบคัดกรอง KUS – SI Rating Scales: ADHD /LD/Autism (PDDs) ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ร่วมกับสาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล พบว่าเด็กมีปัญหาในการเขียนเป็นเด็กเพศชาย อยู่ในกลุ่มที่ ๓ ซึ่งจะต้องได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษาเพื่อรับการตรวจประเมินอย่างเร่งด่วน และเมื่อใช้แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู พบว่าเด็กมีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑ ซึ่งถือว่าเด็กมีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน และเมื่อใช้แบบคัดกรองและ

วินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ สํารวจการเรียนรู้ด้านการเขียนของเด็กในเรื่องการเขียนความสามารถในด้านการเขียนตัวอักษร การเขียนเรื่องจากการฟัง ความสามารถในการเขียนคำเขียนตามคำบอก การเขียนประโยค การเขียนบรรยายเรื่องจากภาพ แล้วพบว่า เด็กมีปัญหาในทุกด้าน โดยเฉพาะการเขียนคำ และจากการสำรวจผลในการเรียนรู้ด้วยแบบสำรวจของศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู พบว่าเด็กมีความถนัดที่ได้เรียนรู้จากการสัมผัส (๒) เป็นการสัมผัสภายใน การสัมผัสที่ไม่ใช้มือ แต่จะเรียนได้ดีจากการมีประสบการณ์ตรงและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น รองลงมาคือเรียนรู้ได้จากการเรียนเป็นกลุ่ม และการใช้สายตา การสัมผัสภายนอกผู้ปกครอง ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ทำให้ได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็ก โดยเฉพาะปัญหาด้านการเรียนอันสืบเนื่องมาจากการเขียนคำไม่ถูกต้อง จึงได้นำเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เป็นชาย จำนวน ๑ คน เป็นกรณีศึกษา

๒. ตัวแปรที่ศึกษา

๑. ตัวแปรต้น คือ การสอนเขียนภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย
๒. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

๑. หนังสือนิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย ๙ แม่ ที่ผู้วิจัย และ นางวรัญญา เอี่ยมสำอางค์ ร่วมกันสร้างและพัฒนาขึ้น โดยแต่ละเล่ม ประกอบด้วย
  - ๑.๑ นิทานอ่านง่าย ๑ มาตรา ขนาด ๓๐ X ๒๑ ซม. ประกอบด้วย
    - คำอธิบายประกอบนิทานอ่านง่าย
    - ความรู้เรื่องมาตราตัวสะกดพร้อมตัวอย่าง
    - นิทานประกอบภาพ สีเส้นสวยงาม ตัวหนังสืออ่านง่าย
    - คำศัพท์ท้ายเล่มประกอบภาพ และคำอธิบายศัพท์
  - ๑.๒ บัตรคำยาก ขนาด ๕ X ๑๑ ซม. ตามจำนวนคำยากในแต่ละมาตรา สำหรับฝึกเขียน
  - ๑.๓ บัตรภาพประกอบคำยาก ขนาด ๑๐ X ๑๐ ซม. ตามจำนวนบัตรคำยากในแต่ละมาตรา
  - ๑.๔ แบบฝึกทักษะการเขียน จำนวน ๑๐ แบบฝึกต่อมาตรา ประกอบด้วย

เขียนคำศัพท์ตามคำอ่านที่กำหนดให้
 เติมตัวสะกดตามมาตราและเขียนเป็นคำศัพท์ให้สมบูรณ์
 โยงคำศัพท์ให้ตรงกับภาพ
 เขียนคำศัพท์และคำอ่านจากภาพที่กำหนดให้
 เลือกคำที่สะกดถูกต้องตามมาตราเขียนลงในช่องว่าง
 เลือกคำศัพท์ในมาตราที่กำหนดให้เขียนลงในช่องว่างหลังความหมาย
 อ่านความหมายที่กำหนดให้และเขียนคำศัพท์เติมลงในช่องว่าง
 นำคำศัพท์ที่กำหนดให้เขียนได้ภาพให้ถูกต้อง
 เติมคำศัพท์ที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้เป็นคำประพันธ์ที่สมบูรณ์
 เติมตัวสะกดตามมาตราลงในช่องว่าง

๑.๕ เกมประกอบนิทาน มาตราละ ๑ เกม สามารถสลับใช้ได้กับทุกมาตรา
 ประกอบด้วยเกม

ถอนขนช้าง
 ขบวนมาตราไทย
 บันไดนักเขียน
 โลกมาตราไทย
 ตลาดนัดมาตรา
 ลำดับเหตุการณ์นิทานสนุก
 ฝึกเข้าใจคำ
 ดูภาพอ่านเร็ว
 สนุกกับมาตรา
 ลูกไก่หาแม่

๒. แผนการสอนโดยวิธีการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย จำนวน ๓๖ แผน

๓. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ

๓.๑ แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย เป็นแบบทดสอบเขียนคำแต่ละมาตรา
 มาตราละ ๗-๑๐ คำ รวม ๙ แบบทดสอบ รวม ๘๐ คำ

๓.๒ แบบทดสอบความสามารถในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง เป็นแบบทดสอบ
 แบบปรนัย รวม ๒๐ ข้อ

๔. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

๑. การสร้างและพัฒนาหนังสือนิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย ๙ เล่ม และแผนการสอนหนังสือนิทานอ่านง่ายนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีหนังสือนิทานอ่านง่ายตามมาตราไทย ๙ แม่ คือ แม่ ก.กา แม่กก แม่กด แม่กบ แม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว พร้อมบัตรคำ บัตรภาพ แบบฝึกการเขียน เกมและแผนการสอน เพื่อช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ตรงกับสภาพปัญหา ระดับการเรียนรู้และธรรมชาติของการเรียน โดยมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

๑.๑ ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๔ ช่วงชั้นที่ ๓ และหลักสูตรของโรงเรียนภัทรกวีวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

๑.๒ ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ ๓

๑.๓ ศึกษาหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ของสำนักพิมพ์บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.) จำกัด ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔ ของ อาจารย์สวางค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ ซึ่งเป็นหนังสือที่โรงเรียนภัทรกวีวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เลือกใช้เป็นหนังสือเรียนในระดับนี้ แล้วเลือกเนื้อหาบทประพันธ์เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของสุนทรภู่ มาเป็นต้นแบบคำศัพท์ตามมาตราไทยทั้ง ๙ แม่ โดยเลือกคำที่เด็กไม่สามารถเขียนได้ส่วนหนึ่งมาสร้างเป็นหนังสือนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทยรวม ๙ เล่ม พร้อมจัดทำบัตรคำศัพท์ บัตรภาพ แบบฝึกและเกมของแต่ละเล่มคือ

เล่มที่ ๑ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่ ก กา เรื่อง ภาตรำล่ำโต

เล่มที่ ๒ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่กก เรื่อง ลูกนกโพระดก

เล่มที่ ๓ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่กด เรื่อง ระนาดวัด

เล่มที่ ๔ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่กบ เรื่อง จับกบ

เล่มที่ ๕ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่กง เรื่อง หงส์หลงกรุง

เล่มที่ ๖ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่กน เรื่อง จันทวันเพ็ญ

เล่มที่ ๗ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่กม เรื่อง สมยอม

เล่มที่ ๘ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่เกย เรื่อง ควายหาย

เล่มที่ ๙ นิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย แม่เกอว เรื่อง ไม้เรียวเจียวเหวย

๑.๔ ศึกษาทฤษฎี หลักการสอนเขียน และหลักการเขียนนิทาน จากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน และการเขียนนิทานทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนเขียนภาษาไทย การเขียนนิทาน การสอนเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ การสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

๒. การสร้างแผนการสอนจากนิทานอ่านง่าย ทั้ง ๙ เล่ม รวม ๓๖ แผน โดยกำหนด รูปแบบ วิธีการดำเนินกิจกรรมและเวลาในการสอนเขียนภาษาไทยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

๓. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบความสามารถในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

๓.๑ ศึกษาคู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔

๓.๒ ศึกษาการสร้างและวิธีการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (๒๕๒๙)

๓.๓ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการเขียนภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแบบทดสอบ

๓.๔ สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยแบ่งเป็น

๓.๔.๑ แบบทดสอบการเขียนคำโดยให้เขียนตามคำบอกทีละคำจาก แบบทดสอบ จำนวน ๘๐ คำ แล้วบันทึกการเขียนคำของเด็กลงในแบบบันทึกการเขียน

๓.๔.๒ แบบทดสอบความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้องเป็น แบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน ๒๐ ข้อ แล้วบันทึกความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้องลงในแบบบันทึกวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

๓.๕ เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเลือกคำที่เขียนที่ถูกต้อง คือ

๓.๕.๑ การเขียนคำ จำนวน ๘๐ คำ

เขียนคำได้ถูกต้อง ให้คำละ ๑ คะแนน

เขียนคำนั้นผิด, เขียนไม่ได้หรือไม่เขียน ให้คำละ ๐ คะแนน

๓.๕.๒ ความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง จำนวน ๒๐ ข้อ

เลือกคำที่เขียนถูกต้อง ให้คำละ ๑ คะแนน

เลือกคำที่เขียนถูกต้องไม่ได้ ให้คำละ ๐ คะแนน

๔. ขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยโดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการแต่งคำประพันธ์โดยเป็น

นายกสภามคมนักกลอนแห่งประเทศไทยมาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนนิทานร้อยกรอง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๕. นำหนังสือนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างและเขียนไว้ บัตรคำ บัตรภาพ แบบฝึกทักษะการเขียน เกมและแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๓ ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่และให้ข้อเสนอแนะ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาถึงความเห็นดังนี้

- + ๑ หมายถึง เครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียนชุดนิทานอ่านง่ายมาตราไทย ๙ แม่ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- o หมายถึง ไม่แน่ใจเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียนชุดนิทานอ่านง่ายมาตราไทย ๙ แม่ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- ๑ หมายถึง เครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียนชุดนิทานอ่านง่ายมาตราไทย ๙ แม่ ไม่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

เมื่อบันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนแล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างหนังสือนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้าง บัตรคำ บัตรภาพ แบบฝึกทักษะการเขียน ข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดเพื่อนำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียนชุดนิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย ๙ แม่ แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้าง บัตรคำ บัตรภาพ แบบฝึกทักษะการเขียน เกม ข้อสอบระดับความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีที่คำนวณได้บางข้อน้อยกว่า ๐.๕ ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบใหม่

๖. นำหนังสือนิทานอ่านง่าย บัตรคำ บัตรภาพ แบบฝึกทักษะการเขียน เกม แผนการสอนและแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ที่คัดเลือกมา

๕. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบรายกรณี (Single Subject Design) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยแบ่งเป็นระยะการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ ๑ แบบแผนการทดลอง

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

เมื่อ X แทน การสอนเขียนโดยนิทานอ่านง่าย

T₁ แทน การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยก่อนการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

T₂ แทน การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

๑. ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ระหว่างวันจันทร์ที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงวันศุกร์ที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ หลังเลิกเรียนตั้งแต่เวลา ๑๕.๔๕น. - ๑๖.๔๕ น. โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

๑.๑ ทำการทดสอบก่อนการสอน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยแบ่งเป็น

ทดสอบการเขียนคำ จำนวน ๘๐ คำ

ทดสอบความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง จำนวน ๒๐ ข้อ

บันทึกผลคะแนนก่อนการทดลอง เก็บไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

๑.๒ ดำเนินการสอนโดยใช้หนังสือนิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย ๙ แม่ ที่ผู้วิจัยและ นางวรัญญา เขี่ยมสำอางค์ ร่วมกันสร้างและพัฒนาขึ้น พร้อมกับแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้าง

ขึ้น โดยมีการทดสอบระหว่างเรียนเฉพาะนิทานแต่ละเล่ม ก่อนเรียนในวันจันทร์และหลังเรียนในวันพฤหัสบดี โดยใช้เวลาในการสอนจำนวน ๙ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๔ วัน วันละ ๖๐ นาที รวมทั้งสิ้น ๓๖ ครั้ง โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ตารางที่ ๒ ขั้นตอนการสอน

สัปดาห์/ ครั้ง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
หนังสือนิทาน อ่านง่าย ชุด มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต	๑	วันจันทร์	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยอ่านแบบเล่าแล้ว ตอบคำถามปากเปล่าจากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๑ มาตราแม่ ก กา เรื่องเกตวลำโต ศึกษาคำศัพท์และความหมาย จำนวน ๙ คำ คือเกตรา มโหรี โพล์เพล้ จรลี หฤทัย อรไท มรคา สกุณี พสุธา จากบัตรคำ บัตรภาพ เพื่อช่วยในการเขียนคำ
	๒	วันอังคาร	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย บัตรภาพ บัตรคำ จากนิทานอ่านง่ายเล่ม ๑ เรื่องเกตวลำโตให้ นักเรียนศึกษาความหมายของคำและมาตรา แม่ ก กา จากคำศัพท์ จำนวน ๙ คำ แล้วฝึก เขียนจากแบบฝึกการเขียน
	๓	วันพุธ	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมบันไดนักเขียน ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	วันพฤหัสบดี	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	วันศุกร์	บันทึกผลหลังการสอน

หมายเหตุ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ ๒ - สัปดาห์ที่ ๙ ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนเช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ ๑ โดยมีการปรับเปลี่ยนนิทานสัปดาห์ละ ๑ เล่ม ผู้วิจัยจะทำการบันทึกผลหลังการสอนสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ในทุกวันศุกร์หากสัปดาห์ใดมีวันหยุดราชการจะเลื่อนการสอนไปสอนในวันเสาร์แทน

๑.๓ เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทำการทดสอบความสามารถในการเขียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย ซึ่งมีวิธีการทดสอบและวิธีตรวจให้คะแนนเช่นเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง

๖. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยทำการเปรียบเทียบคะแนนในการเขียนภาษาไทยโดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายก่อนและหลังการทดลองสอนในแต่ละสัปดาห์และในภาพรวม โดยการเปรียบเทียบจากคะแนนและร้อยละของความสามารถในการเขียนภาษาไทย

๗. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละจากคะแนนผลการทดลองการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการใช้วิธีการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย เป็นการทดลองรายกรณี (Single Subject Design) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลโดยการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนเขียนและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองเป็น ๒ ตอน ดังนี้

๑. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนเขียนในภาพรวม

๒. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนเขียนในระหว่างเรียนแต่ละสัปดาห์

ตอนที่ ๑ การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนในภาพรวม

ตารางที่ ๓ เปรียบเทียบคะแนนและร้อยละของความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

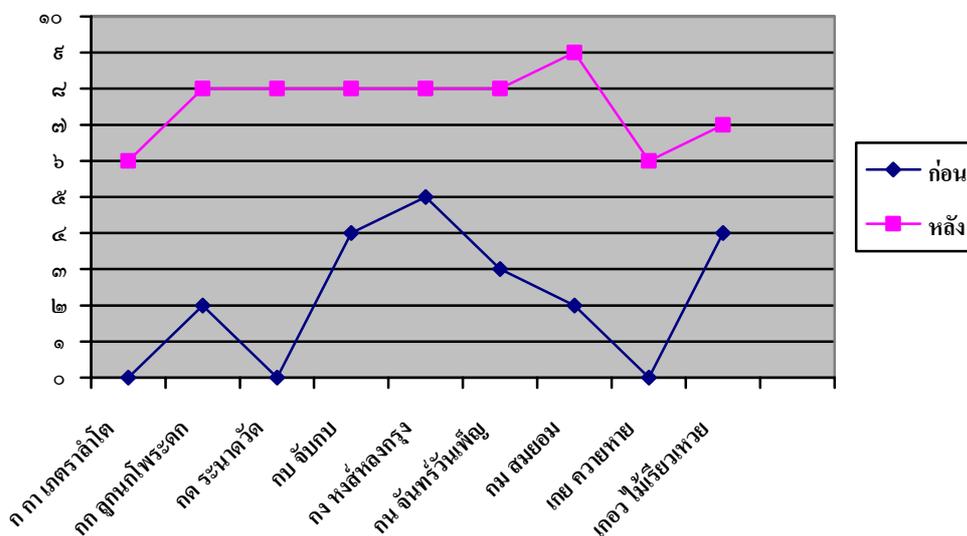
หมวดคำ/มาตรา	จำนวนคำศัพท์ที่ทดสอบ	คะแนนก่อนสอน	คะแนนหลังสอน	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
๑. มาตราแม่ ก กา เรื่อง แมตราลำโต	๙	๐	๖	๖
๒. มาตราแม่ กก เรื่อง ลูกนก โพระดก	๙	๒	๘	๖

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

หมวดคำ/มาตรา	จำนวนคำศัพท์ ที่ทดสอบ	คะแนนก่อน สอน	คะแนนหลัง สอน	คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
๓. มาตราแม่กต เรื่อง ระนาดวัด	๙	๐	๙	๙
๔. มาตราแม่กบ เรื่อง จับกบ	๙	๔	๙	๕
๕. มาตราแม่กง เรื่อง หงส์หลงกรุง	๙	๕	๙	๓
๖. มาตราแม่กน เรื่อง จันทวันเพ็ญ	๑๐	๓	๙	๕
๗. มาตราแม่กม เรื่อง สมยอม	๙	๒	๙	๗
๘. มาตราแม่เกย เรื่อง ควายหาย	๙	๐	๖	๖
๙. มาตราแม่เกอว เรื่อง ไม้เรียว เจียวเหวย	๗	๔	๗	๓
รวมคะแนน	๘๐	๒๐	๖๘	๔๘
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๒๕	๘๕	๖๐

จากตารางที่ ๓ พบว่าคะแนนการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนการสอนโดยใช้วิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายได้ ๒๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ แต่ภายหลังจากการสอนเขียนด้วยนิทานอ่านง่ายแล้วมีคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น ๖๘ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕ ดังแสดงในแผนภูมิที่ ๑

ค่าคะแนน

แผนภูมิที่ ๑ แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

ตารางที่ ๔ เปรียบเทียบ คะแนนและร้อยละของความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

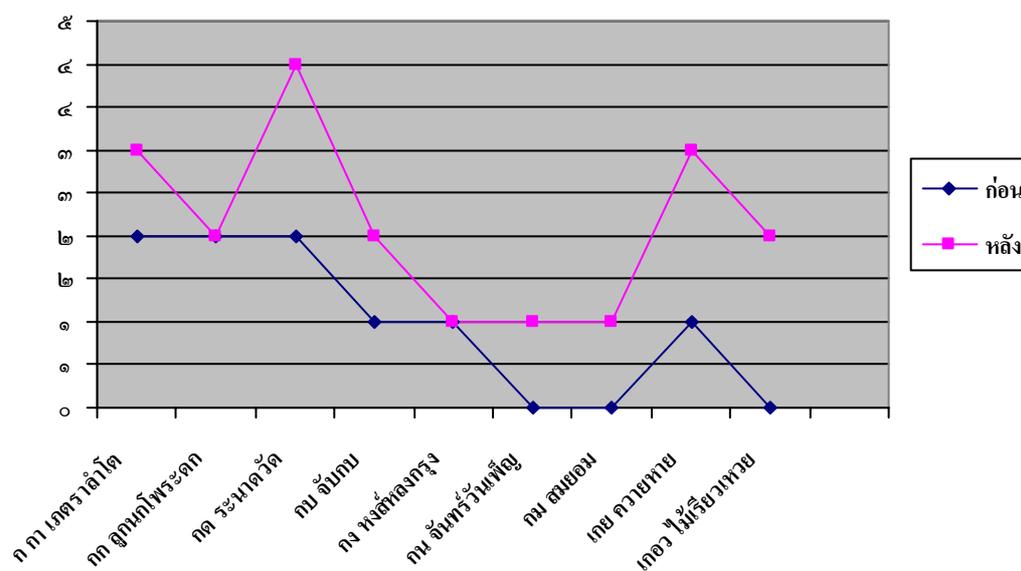
หมวดคำ/มาตรา	จำนวนข้อทดสอบ	คะแนนก่อนสอน	คะแนนหลังสอน	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
๑. มาตราแม่ ก กา เรื่อง ภาตตราลำไโต	๓	๒	๓	๑
๒. มาตราแม่ ก ก เรื่อง ลูณนก โพระดก	๒	๒	๒	๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

หมวดคำ/มาตรา	จำนวนข้อ ทดสอบ	คะแนนก่อน สอน	คะแนนหลัง สอน	คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
๓. มาตราแม่กต เรื่อง ระนาดวัด	๔	๒	๔	๒
๔. มาตราแม่กบ เรื่อง จับกบ	๒	๑	๒	๑
๕. มาตราแม่กง เรื่อง หงส์หลงกรุง	๒	๑	๑	๐
๖. มาตราแม่กน เรื่อง จันทวันเพ็ญ	๑	๐	๑	๑
๗. มาตราแม่กม เรื่อง สมยอม	๑	๐	๑	๑
๘. มาตราแม่เกย เรื่อง ควายนาย	๓	๑	๓	๒
๙. มาตราแม่เกอว เรื่อง ไม้เรียว เจียวเหวย	๒	๐	๒	๒
รวมคะแนน	๒๐	๙	๑๙	๑๐
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๔๕	๙๕	๕๐

จากตารางที่ ๔ พบว่าคะแนนความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้องจากการสอนเขียนด้วยนิทานอ่านง่าย ก่อนการสอนเขียนด้วยนิทานอ่านง่ายได้ ๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๕ แต่ภายหลังจากการสอนเขียนด้วยนิทานอ่านง่ายแล้วมีคะแนนเพิ่มขึ้น ๑๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ดังแสดงในแผนภูมิที่ ๒

ค่าคะแนน

แผนภูมิที่ ๒ แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้องก่อนและหลัง
การสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบผลรวมของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยและคะแนน
ความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้องของนักเรียนที่มี
ความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

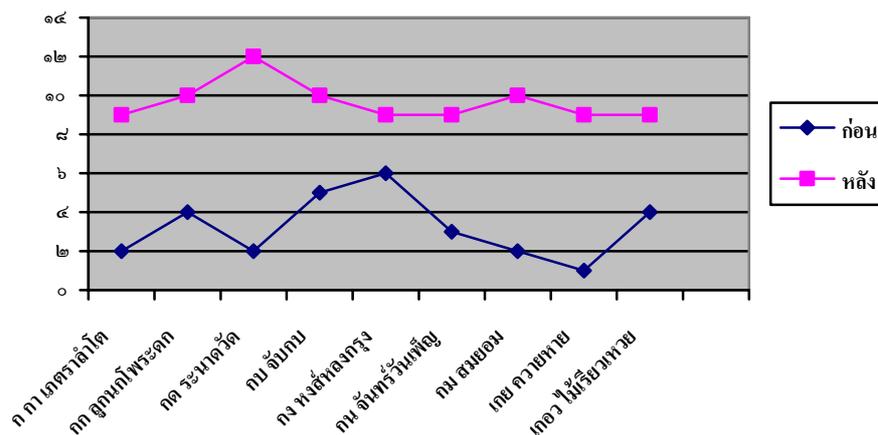
หมวดคำ/มาตรา	จำนวนข้อ ทดสอบ	คะแนนก่อน สอน	คะแนนหลัง สอน	คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
๑. มาตราแม่ ก กา เรื่อง เภตราลำโต	๑๒	๒	๙	๗
๒. มาตราแม่ กก เรื่อง ลูกนกโพระดก	๑๑	๔	๑๐	๖

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

หมวดคำ/มาตรา	จำนวนข้อ ทดสอบ	คะแนนก่อน สอน	คะแนนหลัง สอน	คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
๓. มาตราแม่กต เรื่อง ระนาดวัด	๑๓	๒	๑๒	๑๐
๔. มาตราแม่กบ เรื่อง จับกบ	๑๑	๕	๑๐	๕
๕. มาตราแม่กง เรื่อง หงส์หลงกรุง	๑๑	๖	๙	๓
๖. มาตราแม่กน เรื่อง จับกบ	๑๑	๓	๙	๖
๗. มาตราแม่กม สมยอม	๑๐	๒	๑๐	๘
๘. มาตราแม่เกย เรื่อง ควายหาย	๑๒	๑	๙	๘
๙. มาตราแม่เกอว เรื่อง ไม้เรียว เจียวเหวย	๙	๔	๙	๕
รวมคะแนน	๑๐๐	๒๙	๘๗	๕๘
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๒๙	๘๗	๕๘

จากตารางที่ ๕ พบว่าผลรวมของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยและ
 ความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ
 เรียนรู้ก่อนการใช้วิธีการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย มีคะแนน ๒๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๒๙
 แต่ภายหลังจากการสอนเขียนด้วยนิทานอ่านง่ายแล้วมีคะแนน ๘๗ คิดเป็นร้อยละ ๘๗ ดังแสดง
 ในแผนภูมิที่ ๓

ค่าคะแนน

แผนภูมิที่ ๓ แสดงการเปรียบเทียบผลรวมความสามารถในการเขียนภาษาไทยและ
 ความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้องของนักเรียนที่มีความ
 บกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย

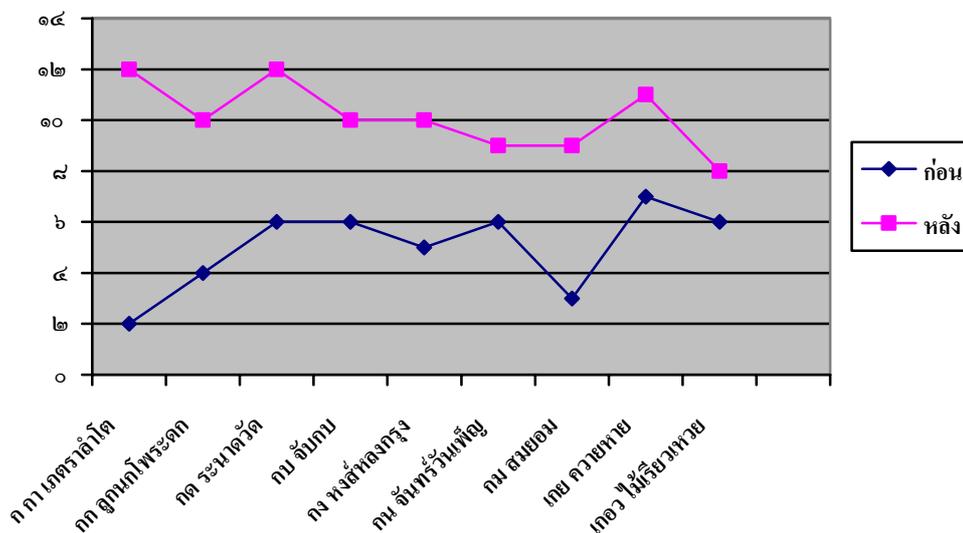
ตอนที่ ๒ การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยวิธีสอนเขียน
 จากนิทานอ่านง่าย เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนเขียนในระหว่างเรียน
 แต่ละสัปดาห์

ตารางที่ ๖ เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสามารถด้าน
ความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ก่อนและหลังการสอนจากนิทานอ่านง่ายในระหว่างเรียน

หมวดคำ/มาตรา/ สัปดาห์	จำนวนข้อทดสอบ			คะแนนก่อน การสอน			คะแนนหลัง การสอน			คะแนนที่ เพิ่มขึ้น	ผลการ วิเคราะห์
	การเขียนคำ	วัดความเข้าใจ	รวม	การเขียนคำ	เลือกเขียนคำที่ ถูกต้อง	รวม	การเขียนคำ	เลือกเขียนคำที่ ถูกต้อง	รวม		
๑. มาตราแม่ ก กา เรื่อง เมาตราลำไย	๙	๓	๑๒	๐	๒	๒	๙	๓	๑๒	๑๐	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
๒. มาตราแม่ ก ก เรื่อง ลูกนกโพระดก	๙	๒	๑๑	๓	๑	๔	๘	๒	๑๐	๖	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
๓. มาตราแม่ ก ด เรื่อง ระนาดวัด	๙	๔	๑๓	๒	๔	๖	๘	๔	๑๒	๖	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
๔. มาตราแม่ ก บ เรื่อง จั๊กบ	๙	๒	๑๑	๔	๒	๖	๘	๒	๑๐	๔	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
๕. มาตราแม่ ก ง เรื่อง หงส์หลังกรุง	๙	๒	๑๑	๔	๑	๕	๘	๒	๑๐	๕	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
๖. มาตราแม่ ก น เรื่อง จันทรวันเพ็ญ	๑๐	๑	๑๑	๕	๑	๖	๘	๑	๙	๑	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
๗. มาตราแม่ ก ม เรื่อง สมยอม	๙	๑	๑๐	๒	๑	๓	๘	๑	๙	๑	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
๘. มาตราแม่ ก ย เรื่อง ควายหาย	๙	๓	๑๒	๔	๓	๗	๘	๓	๑๑	๓	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
๙. มาตราแม่ ก อว เรื่อง ไม้เรียวเจี๊ยะ เหวย	๗	๒	๙	๔	๒	๖	๖	๒	๘	๒	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
รวมคะแนน	๘๐	๒๐	๑๐๐	๒๘	๑๗	๔๕	๗๑	๒๐	๙๑	๓๘	คะแนนมี ค่าสูงขึ้น
คิดเป็นร้อยละ	๘๐	๒๐	๑๐๐	๓๕	๘๕	๔๕	๘๘.๗๕	๑๐๐	๙๑	๓๘	

จากตารางที่ ๖ ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยและ
 ความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง
 การเรียนรู้ ก่อนการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายในระหว่างเรียน พบว่าคะแนนความสามารถใน
 การเขียนภาษาไทยและความสามารถด้านความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้องก่อนการสอน
 เขียนจากนิทานอ่านง่าย ได้คะแนน ๔๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๕ แต่ภายหลังจากการสอน
 เขียนด้วยนิทานอ่านง่ายมีคะแนนรวม ๙๑ คิดเป็นร้อยละ ๙๑ ดังแสดงในแผนภูมิที่ ๔

ค่าคะแนน

แผนภูมิที่ ๔ แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความเข้าใจด้าน
 ความสามารถในการเลือกคำที่เขียนถูกต้องของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
 ทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนในระหว่างสัปดาห์

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างนิทานขึ้นใหม่โดยนำคำศัพท์ส่วนหนึ่งมาจากเรื่องภาพพระไชยสุริยาของสุนทรภู่ ที่ใช้เป็นแบบเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มาเป็นต้นแบบคำศัพท์ตามมาตราไทยทั้ง ๙ แม่ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ให้มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการสอนเขียนภาษาไทยสำหรับผู้สอนที่ผู้เรียนมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

สรุปผลการค้นคว้า

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายสรุปได้ดังนี้

ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน โดยก่อนการทดลองสอนเขียนด้วยนิทานอ่านง่ายนักเรียนทำคะแนนได้ ๒๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๒๙ และหลังการสอนเขียนภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย ได้คะแนนเพิ่มขึ้น ๘๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๗ แสดงว่าความสามารถในการสอนเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังได้รับการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายสูงกว่าก่อนการทดลองสอนเขียน

จากการผลการสอนเขียนภาษาไทยด้วยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายทั้ง ๙ เล่ม เพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วงหลังการทดลอง สรุปได้ดังนี้

เล่มที่ ๑ ชุดมาตราไทยแม่ ก กา เรื่อง ภูเขาลำไ้ พบว่าในนิทานเรื่องนี้คำศัพท์อยู่ในมาตราแม่ ก กา ซึ่งเป็นมาตราที่ไม่มีตัวสะกด ประกอบไปด้วยตัวพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ นักเรียนเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง เนื่องจากเขียนสระและวรรณยุกต์ผิดที่เมื่อครูนำ

หนังสือนิทานอ่านง่ายมาสอนเขียน ซึ่งประกอบด้วย บัตรคำ บัตรภาพ เกมประกอบนิทานและแบบฝึกการเขียนหลายรูปแบบ จึงทำให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

เล่มที่ ๒ ชุดมาตราไทยแม่กก เรื่อง ลูกนกโพระดก จากการสอนพบว่านักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดไม่ถูกต้อง เนื่องจากในมาตราแม่กกมีพยัญชนะที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราอยู่หลายตัว เช่น ข, ค, ฃ เมื่อให้นำหนังสือนิทานอ่านง่ายมาสอนเขียน นักเรียนต้องใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เข้ามาเกี่ยวข้องจึงทำให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น เพราะในหนังสือนิทานอ่านง่ายประกอบด้วยบัตรคำ มีบัตรภาพ มีคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ เกมประกอบนิทาน และแบบฝึกการเขียนหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนเกิดการจำนำไปสู่การเขียนได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

เล่มที่ ๓ ชุดมาตราไทยแม่กด เรื่อง ระนาดวัด จากการสอนพบว่านักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดไม่ถูกต้อง เนื่องจากในมาตราแม่กดมีพยัญชนะที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราอยู่หลายตัว เช่น “จ, ฌ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ, ฒ, ด, ต, ท, ฒ, ศ, ษ, ส” เมื่อให้นำหนังสือนิทานอ่านง่ายมาสอนเขียน นักเรียนต้องใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เข้ามาเกี่ยวข้องจึงทำให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น เพราะหนังสือนิทานอ่านง่ายประกอบด้วยบัตรคำ บัตรภาพ มีคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ เกมประกอบนิทาน และแบบฝึกการเขียนหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนเกิดความจำนำไปสู่การเขียนได้ถูกต้อง

เล่มที่ ๔ ชุดมาตราไทยแม่กบ เรื่อง จับกบ จากการสอนพบว่านักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ได้ เนื่องจากในมาตราแม่กบมีพยัญชนะที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราอยู่หลายตัว เช่น “ป, พ, ฟ, ภ” เมื่อให้นักเรียนศึกษาหนังสือนิทานอ่านง่าย นักเรียนต้องใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เข้ามาเกี่ยวข้องจึงทำให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น เพราะในหนังสือนิทานอ่านง่ายมีบัตรคำ มีบัตรภาพ มีคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ เกม และแบบฝึกการเขียนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดความจำนำไปสู่การเขียนได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

เล่มที่ ๕ ชุดมาตราไทยแม่กง เรื่อง หงส์หลงกรุง จากการสอนพบว่า ในนิทานเรื่องนี้ มีคำศัพท์ในมาตราแม่กง มีตัวสะกดตรงมาตราเพียงตัวเดียวคือ “ง” นักเรียนเขียนคำศัพท์ในมาตราแม่กงได้ในบางคำที่คุ้นเคย ในบางคำนักเรียนจะเขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดสลับที่กัน ทำให้เขียนคำไม่ถูกต้อง เมื่อให้นำหนังสือนิทานอ่านง่ายมาสอนเขียน ซึ่งประกอบด้วย บัตรคำ บัตรภาพ ความหมายของคำศัพท์ เกมประกอบนิทาน และแบบฝึกการเขียนหลายรูปแบบ จึงทำให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

เล่มที่ ๖ ชุดมาตราไทยแม่กน เรื่อง จันทรวิเศษณ์ จากการสอนพบว่าในนิทานเรื่องนี้ มีคำศัพท์ในมาตราตัวสะกดแม่กนซึ่งมีพยัญชนะที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราอยู่หลายตัว เช่น “ญ, ณ, ร, ล, พ” นักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง เมื่อนำหนังสือนิทานอ่านง่ายมาสอนเขียน นักเรียนต้องใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เข้ามาเกี่ยวข้องนักเรียน จึงเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น เพราะหนังสือนิทานอ่านง่ายประกอบด้วยบัตรคำ มีบัตรภาพ มีคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ เกม และแบบฝึกการเขียนหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนเกิดความจำนำไปสู่การเขียนได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

เล่มที่ ๗ ชุดมาตราไทยแม่กม เรื่อง สมยอม จากการสอนพบว่าในนิทานเรื่องนี้ มีคำศัพท์ในมาตราแม่กม มีตัวสะกดตรงมาตราเพียงตัวเดียวคือ “ม” นักเรียนเขียนคำศัพท์ในมาตราแม่กมได้ในบางคำที่คุ้นเคย ในบางคำนักเรียนจะเขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดสลับที่กัน ทำให้เขียนคำไม่ถูกต้อง เมื่อนำหนังสือนิทานอ่านง่ายมาสอนเขียน ซึ่งประกอบด้วย บัตรคำ บัตรภาพ มีคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ เกมประกอบนิทาน และแบบฝึกหลายรูปแบบ จึงทำให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

เล่มที่ ๘ ชุดมาตราไทยแม่เกย เรื่อง ควายหาย จากการสอนพบว่าในมาตราแม่เกย มีตัวสะกดเพียงตัวเดียวคือ “ย” นักเรียนเขียนคำศัพท์ในมาตราแม่เกยได้ในบางคำที่คุ้นเคย คำที่เขียนไม่ได้พบว่าเขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดสลับที่ เมื่อนำหนังสือนิทานอ่านง่ายมาสอนเขียนซึ่งประกอบด้วย บัตรคำ บัตรภาพ คำอธิบายความหมายของคำศัพท์ เกมประกอบนิทาน และแบบฝึกหลายรูปแบบ จึงทำให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

เล่มที่ ๙ ชุดมาตราไทยแม่เกอว เรื่อง ไม้เรียวเจียวเหวย จากการสอนพบว่าในมาตราแม่เกอวนี้มีตัวสะกดเพียงตัวเดียว คือ “ว” นักเรียนเขียนคำศัพท์ในมาตราแม่เกอวได้ในบางคำที่คุ้นเคย คำที่เขียนไม่ได้พบว่าเขียนตัวสะกดสลับที่ เมื่อนำหนังสือนิทานอ่านง่ายมาสอนเขียนซึ่งประกอบด้วย บัตรคำ บัตรภาพ คำอธิบายความหมายของคำศัพท์ เกมประกอบนิทาน และแบบฝึกการเขียนหลายรูปแบบ จึงทำให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

ในการทดลองผู้วิจัยได้ใช้วิธีการให้นักเรียนฝึกเขียนคำและจำรูปคำโดยใช้รูปภาพ บัตรคำแบบฝึกการเขียน และการเล่าเรื่องโดยใช้สื่อสร้างแรงจูงใจคือ นิทาน ลักษณะเนื้อเรื่องของนิทานเป็นคำประพันธ์ที่อ่านง่ายและมีคำศัพท์ รูปภาพในนิทานจะสื่อให้เกิดจินตนาการได้ชัดเจน เนื้อหาสาระเป็นเรื่องที่มีอรรถรสหลายรูปแบบ คำศัพท์ในเนื้อเรื่องไม่ยากจนเกินไปซึ่งคำที่

ใช้ทดสอบเป็นคำที่นำมาจากกาพย์พระไชยสุริยาส่วนหนึ่ง และส่วนหนึ่งเป็นคำตามมาตราไทย ๙ แม่ ซึ่งนำคำเหล่านี้มาสร้างเป็นนิทานและเชื่อมโยงให้นักเรียนได้ศึกษาในเรื่องการเขียนคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกดเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียนไม่เบื่อหน่ายและมีความรู้สึกว่าการเขียนนั้นไม่ยาก การใช้นิทานประกอบการสอนจึงเป็นวิธีการที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ฟิทซ์เจอร์ลด์ (Fitzerald ๑๙๖๗ : ๓๘) ได้สรุปเทคนิคและวิธีสอนการฝึกเขียนคำและจำรูปคำโดยใช้รูปภาพ บัตรคำ แบบฝึกการเขียนเป็นวิธีช่วยเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความสนุกเพลิดเพลินทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังใช้นิทานสร้างแบบฝึกการเขียนโดยมีภาพประกอบซึ่งสอดคล้องกับ ลอเรนซ์ และลอลลี (Lawranee and Lolly ๑๙๗๒ : ๒๘๖) ได้เสนอแนะว่าควรใช้รูปภาพที่นักเรียนเคยเห็น นำไปสู่การทำแบบฝึกหัดสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับ (Schwart and Doehring ๑๙๗๗ : ๕๕) ได้ศึกษาถึงความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ ๒-๖ จำนวน ๑๖๐ คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย แบบทดสอบการเขียนสะกดคำพบว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมายมีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนที่เขียนที่เขียนสะกดคำแบบธรรมดา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เอ็มเมอรัลด์ (Emerald ๑๙๖๔ : ๒๐๖) ว่าควรแนะนำให้ นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีรูปภาพ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำนั้นๆ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูปรับปรุง เนื้อหา วิธีสอน และกิจกรรมแต่ละบทเรียนตามความสามารถช่วยเด็กได้ดีที่สุด

การสอนเขียนโดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย ซึ่งผู้วิจัยพบว่าผลการเรียนสูงขึ้น หลังการใช้วิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย ดังนั้นครูหรือผู้เกี่ยวข้องจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนเขียนแก่นักเรียนที่มีปัญหาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ซึ่งมีปัญหาในการจำตัวพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดโดยใช้นิทานอ่านง่าย เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เข้ามาช่วยส่งเสริมในการเขียนคำภาษาไทยประกอบด้วย การใช้บัตรคำ บัตรภาพ เกมประกอบนิทาน และแบบฝึกการเขียน หลายรูปแบบ จึงมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและสามารถกระตุ้นเป็นแรงจูงใจ ในการเขียนให้นักเรียนเขียนคำภาษาไทยได้ถูกต้องได้และจดจำคำศัพท์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น ภาพจะเป็นเครื่องมือส่งผลช่วยในการเขียนอธิบายภาพจะเป็นแนวช่วยบอกคำที่เขียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ จะสอดคล้องและสนอง

ความต้องการทำให้นักเรียนอยากเขียน การเขียนเป็นคำโดยมีการเล่าเรื่องจากนิทาน และเล่นเกม ประกอบในการช่วยเขียนจะทำให้เห็นว่าการเขียนนั้นง่าย และยังเป็นวิธีการที่นักเรียนใช้ความสามารถในการจำตัวพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดที่อยู่ในคำได้ถูกต้อง โดยมีภาพเป็นสื่อทำให้จำคำ ซึ่งสอดคล้องกับ ฟิลลิปส์ (Phillips ๑๙๘๖: ๓๖, อ้างถึงใน จิรภา มาลัยธรรม ๒๕๔๑ : ๖๓) ได้วิจัยเรื่องการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นเครื่องช่วยในการ พัฒนาการเขียนของเด็ก การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทดลองในโรงเรียนชนบทรัฐนิวฟาวด์แลนด์ ผู้วิจัย ได้ทำการสุ่มกลุ่มทดลองโดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองเขียนและอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ได้ คัดเลือกมาแล้ว ได้แก่ กวีนิพนธ์ นิทาน เทพนิยาย โดยกำหนดหัวข้อสำคัญในการพิจารณา ทั้งในด้านการใช้ศัพท์ โดยการสร้างประโยค การแสดงออกทางการเขียนและความคิดริเริ่ม ผลการทดลองปรากฏว่า การได้อ่านวรรณกรรม ช่วยทำให้เด็กกลุ่มทดลองมีมาตรฐานทางการ เรียน ภาษาดีกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคของการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กพัฒนา ภาษาได้อย่างมีคุณภาพ ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ในการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กพัฒนา ภาษาและความคิดที่กล้าแสดงออกรวมทั้งรูปแบบการเขียนที่ดีเด็กด้วย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ แดคคาเนย์ และโดแนล (Daccanzay and Donald ๑๙๖๓ : ๓๐๖) ได้เสนอแนะการฝึกเสริมทักษะการเขียนได้หลายรูปแบบ เช่น แบบฝึกการเขียน ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม แบบฝึกการเขียนแบบจับคู่ แบบฝึก ให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้ ซึ่งการสอนเขียนให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการเขียนต้องใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพประกอบ เพื่อช่วยให้นักเรียน สามารถจำและเขียนคำได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงใจ วรรณสังข์ (๒๕๔๑ : ๔๖) ได้ศึกษา ความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จากการสอน โดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดนิทาน ประกอบภาพพยัญชนะไทยมีความสามารถในการจำสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เนื่องจากนิทานกับสื่อ นำความรู้ ความเข้าใจจากผู้ถ่ายทอดไปยังผู้ฟังเป็นอย่างดี สามารถ ถ่ายทอดสิ่งที่เป็นนามธรรมเป็นรูปธรรมได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนสามารถจำ พยัญชนะไทยได้ดีขึ้น และยังสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (๒๕๓๘ : ๘๑-๘๗) กล่าวคือ การใช้วิธีสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีทักษะพื้นฐานการรับรู้ สิ่งแวดล้อมรอบตัวให้มากที่สุด จำเป็นต้องอาศัยประสาทสัมผัสทุก ๆ ด้านผสมผสานโดยผ่าน การรับรู้ทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว และการสัมผัสทางกาย พร้อมกันในคราวหนึ่ง ๆ เช่น การสอนแบบ VAKT (Visual, Auditory, Kinesthetic and Tactile Approach)

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ในการปฏิบัติจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนดังนี้

๑. นิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ ประกอบด้วยนิทานจำนวน ๙ เรื่องในแต่ละเรื่องมีหลายอรรถรส เช่น ความรัก หวาดกลัว สนุกสนาน ตลกขบขัน และให้คติสอนใจ สังเกตว่านักเรียนตื่นตื่นอยากอ่านนิทาน นักเรียนจะเลือกนิทานที่ตนเองสนใจมาอ่านและดูภาพด้วยตนเองก่อนที่ครูจะทำการสอน นักเรียนตอบคำถามได้ดีหลังจากครูเล่าให้นักเรียนฟังอีกครั้ง

๒. นิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะนำคำศัพท์มาสร้างนิทานเป็นบทร้อยกรอง เนื่องจากบทร้อยกรองจะใช้คำสัมผัสคล้องจอง นักเรียนจะเห็นคำศัพท์ได้ชัดเจน อ่านง่าย จำง่ายและนำไปสู่การเขียนที่ถูกต้อง

๓. การใช้เกมประกอบนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ ในแต่ละเกมจะช่วยให้ นักเรียน จำคำศัพท์ได้ง่ายต่อการสอนเขียน นักเรียนได้เห็นภาพ เห็นคำศัพท์ นักเรียนสามารถเล่นเกมได้รวดเร็ว ถูกต้อง นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายในขณะที่เรียน และมีความมั่นใจในการเรียนเพิ่มขึ้น

๔. การใช้บัตรคำ และบัตรภาพ สามารถสื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ดี ในขณะที่สอนสังเกตได้ว่านักเรียนสามารถจับคู่คำศัพท์กับบัตรภาพได้ถูกต้อง เนื่องจากเห็นคำจำภาพได้ เมื่อได้รับการฝึกเขียน หรือทำกิจกรรมในขณะที่มีการเรียนการสอนบ่อยๆ นักเรียนสามารถเขียนคำได้เพิ่มขึ้น

๕. แบบฝึกทักษะการเขียน ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีหลายรูปแบบ เช่น การโยงคำกับรูปภาพ เติมตัวสะกดที่หายไป เขียนคำศัพท์ได้ภาพ เติมคำศัพท์ให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ สังเกตว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเขียน เนื่องจากในแต่ละแบบฝึกจะมีบัตรภาพและคำศัพท์จากนิทาน ทำให้นักเรียนเกิดความจำทำให้เขียนคำได้เพิ่มขึ้น

๖. ในการสอนเรื่องมาตราตัวสะกดควรสอนจากมาตราตัวสะกดตรงมาตราก่อนแล้วจึงสอนเชื่อมโยงไปสอนคำศัพท์ในมาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สอนจากง่ายไปยาก ก่อนเพื่อให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้อง

๗. การสอนเขียนควรสอนด้วยการแจกลูกสะกดคำก่อน ผู้สอนสังเกตว่า นักเรียน สับสนในเรื่องการเขียนแจกลูกสะกดคำ บอกไม่ได้อะไร คือ ตัวพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด เมื่อผู้สอนนำคำศัพท์มาสอนแจกลูกสะกดคำ นักเรียนสามารถเขียนคำได้เพิ่มขึ้น

๘. การสอนเขียนให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในการสอนคำศัพท์ แต่ครั้งไม่ควรสอนคำศัพท์เกิน ๑๐ คำ และในแต่ละเรื่องที่ทำการสอนควรใช้ แบบฝึกการเขียนที่หลากหลาย และควรต้องมีรูปภาพประกอบเพื่อให้เกิดการจำ นำไปเขียนได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. จากผลการทดลอง พบว่าความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางด้านกรเขียน หลังทำการทดลองสอนเขียน โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนได้อย่างเหมาะสม และสามารถนำทักษะการเขียนไปพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมในด้านการสอนเขียนภาษาไทยให้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นเดียวกัน

๒. ในการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นั้น ควรต้องให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน ควรให้การเสริมแรงบ้าง และมีสื่อประกอบการสอน นักเรียนจะให้ความร่วมมือต่อการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนได้

๓. ในกรณีที่จะนำไปใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับต่ำหรือสูงกว่า ครูผู้สอนควรศึกษาคำศัพท์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาในระดับชั้นของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองการสอนเขียนภาษาไทย โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่ายกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เป็นกรณีศึกษา ควรมีการทดลองเพื่อการวิจัยกับเด็กระดับประถมศึกษาหรือ ระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

๒. ควรมีการทดลองใช้การฝึกเขียนคำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้การเชื่อมโยงคำและภาพ เรื่องเล่า นิทาน กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านอื่นๆ เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

๓. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองสอนการเขียนภาษาไทยโดยวิธีสอนจากนิทานอ่านง่าย ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เป็นนักเรียนชาย จำนวน ๑ คน ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทดลองกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่มีความบกพร่องด้านการเขียนหรือใกล้เคียงกันมากกว่า ๑ คน เพื่อเปรียบเทียบ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๓๘.
- กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สำราญราษฎร์, ๒๕๔๔.
- _____. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), ๒๕๔๕.
- _____. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), ๒๕๔๕.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๒.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๓.
- กิ่งแก้ว อัดถากร. วรรณกรรมจากบ้านใน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๑๓.
- กวรรณิการ์ พวงเกษม. การสอนเขียนโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๑.
- _____. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๓
- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, ๒๕๒๘.
- กุลรัศม์ ภูมิมาศ และดวงเนตร เบี้ยวไข่มุก. บริการและกิจกรรมห้องสมุด. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, ๒๕๒๑.
- ศูนย์ศึกษาและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ. “คุณพุ่ม.” คู่มือการใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นบกพร่องทางการเรียนรู้และออทิซึม (ฉบับร่าง) KUS-SIRatin Scales: ADHD/Autism (PDDs). กรุงเทพฯ : สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ม.ป.ป. (อัดสำเนา)
- จิระประภา บุญยนิติกย์. ช่วยเด็กให้ชอบอ่าน. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนดุสิต, ๒๕๒๖.

- จิรภา มาลัยธรรม. “การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กลอยฟ้า เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔.” วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๑.
- จุมพล บุญฉ่ำ. “ผลการสอนด้วยวิธีการจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพเพื่อเพิ่มความสามารถ การอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.” สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร, ๒๕๔๘.
- จุไรรัตน์ ธนุทอง “การศึกษาความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติจากการสอนเขียนเรื่องโดยใช้ภาพ การ์ตูนเคลื่อนไหว.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา พิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๔๘.
- จันทร์เพ็ญ สุภาผล. “การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบดนตรี และนิทานประกอบภาพควบคู่กิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือ.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๕. (อัดสำเนา)
- ฉวีวรรณ กินาวงศ์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, ๒๕๒๖.
- ชุตินา สัจจามันท์. “ศิลปะการเล่นิทาน.” ประชากรศึกษา ๓๖, ๒ (พฤศจิกายน ๒๕๒๘) - ๓๖, ๔ (มกราคม ๒๕๒๙) : ๒๕-๓๒.
- ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๓.
- ดวงใจ วรรณสังข์. “การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๑.
- ทิพย์สุดา นิลสินธพ. “ครูขาหนูอยากฟังนิทาน.” เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน, ๘๐-๘๒. กรุงเทพฯ : ชมรมไทย-อิสราเอล, ๒๕๒๖.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดันอ้อแกรมมี, ๒๕๓๑.

นงลักษณ์ คำยิ่ง. “การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่ได้รับการสอนคำใหม่โดยใช้กิจกรรมเล่านิทาน ปริศนาคำทาย
และการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, ๒๕๔๑.

นลินนุช อำนวยสิน. “การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทาง
การเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนเขียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, ๒๕๒๔.

เบญจพร ปัญญาียง. คู่มือช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, ๒๕๔๓.

บังอร สว่างโรธ และเยาวภา พุกกะคุปต์. “การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและ
ภาษาต่างประเทศ โดยใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัยและปรนัย.” ภาษาปริทัศน์, ๕๐.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๒๔.

ผดุง อารยะวิญญู. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว, ๒๕๔๔.
_____ . การศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : จำไทยเพรส,
๒๕๓๙.

พิตรวัลย์ โกวิทวที. ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข. “การศึกษารูปแบบการเล่านิทานส่งผลต่อความสามารถในการฟังและ
ความคงทนในการจำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๕. (อัดสำเนา)

มาลินี จุฑะรพ. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัมรินทร์การพิมพ์, ๒๕๓๗.

ภิญญาพร นิตยะประภา. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,
๒๕๓๔.

รัชณี ศรีไพรวรรณ. “แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน.” คู่มือครูแนวความคิด.
๓ (เมษายน ๒๕๑) : ๓๗-๔๑.

- _____ . “การเล่านิทานและเล่าเรื่อง.” สื่อภาษาชุมชนภาษาไทยของครูสภา.
๓๗, ๔๑ (เมษายน ๒๕๑๖) : ๒๐-๒๙.
- _____ . “แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน.” คู่มือครูแนวความคิดและ
ทรงศนะบางประการเกี่ยวกับกุศโลบายการสอนเด็ก.เริ่มเรียนพูดภาษาที่ ๒.
นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๑๑, ๒๕๑๗.
- รัถพร ชังอาดดา. หนังสือสำหรับเด็ก. มหาสารคาม : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม,
๒๕๓๑.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ : บริษัทนานมีบุ๊ค
พับลิเคชันส์ จำกัด, ๒๕๓๕.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๗.
- _____ . การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๙.
- วรรณิ ศิริสุนทร. “เอกสารคำสอนวิชา บร. ๖๒๐.” การเล่านิทาน, ๓๑ . กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์,
๒๕๓๒.
- ศ. ศุภนิมิต (นามแฝง). “การเล่านิทานสำหรับเด็กประถม.” ประชากรศึกษา ๓๐, ๕ (มิถุนายน
๒๕๒๒) : ๒๙-๓๒.
- ศิริพร พัวพันธ์. “ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๒. (อัดสำเนา)
- ศรียา นิยมธรรม. แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๗.
- _____ . ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๑.
- _____ . LD. เข้าใจและช่วยเหลือ. กรุงเทพฯ : P.A. ART & PRINTING, ๒๕๔๒.
- _____ . รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
๒๕๓๗.

_____ . แนวทางการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๔๖.

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์. ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓.

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. “การเล่านิทานเพื่อเสริมพัฒนาการทางอารมณ์แก่เด็กก่อนวัยเรียน.”

ประชากรศึกษา ๒๙, ๓ (พฤศจิกายน ๒๕๒๐) : ๓๗-๓๙.

สมพงษ์ พละสุรย์. “การเขียนที่มีประสิทธิภาพ.” วารสารครูเชียงราย (๒๕๔๑) : ๒๗.

สวัสดิ์ เรื่องพิเศษ, “วรรณกรรมสำหรับเด็ก.” เอกสารประกอบการสอนวิชาบรรณ ๔๔๖ หนังสือเด็ก,

๗๑-๗๖. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, ๒๕๒๐.

สรรพชัย ศรีสุข. “เปรียบเทียบองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมเกม นิทาน และ

ปริศนาคำทายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา

มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๐.

(ถ่ายเอกสาร)

สมทรัพย์ สุขอนันต์. “ภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้.” เอกสารประกอบวิชา ๔๖๓ ๔๓๐

พื้นฐานภาวะความบกพร่อง. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัย

ศิลปากร, ๒๕๔๗. (อัดสำเนา)

สมบุญ คิงขมานันท์. “การเล่านิทานและการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง.” คหเศรษฐศาสตร์.

๒๓, ๔ (กันยายน ๒๕๒๒) : ๓๑-๓๘.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คู่มือการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาทาง

การเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ๒๕๓๘.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาใน

การเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๑.

สนิท ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรีนติ้งเฮ้าส์, ๒๕๓๑.

_____. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรีนติ้งเฮ้าส์, ๒๕๓๘.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. ๑๙ วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, ๒๕๒๔.

สวางค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคนอื่นๆ. หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย. กรุงเทพฯ :

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, ๒๕๔๖.

หน่วยอาสาสมัครอังกฤษ VSO. กิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ :

สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๒๕.

หรรษา บุญนายีน. “การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนเรียนร่วมโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๖.

อมรรัตน์ คงสมบุญ. “การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๖.

ภาษาต่างประเทศ

Ariel, Abraham. Education of Children and Adolescent with Learning Disabilities.

America : Macmillan Publishing Company, 1992.

Daccanay, F.R and Donald J. Techniques and procedures in Second Language Teaching. Quezon City : Alemar Phoenix Publishing House, 1963.

Emerald, Dechont V. “Learning to Read Picture.” Improving the Teaching and Reading, ๒๐. New York : Prentice-Hall, Inc., 1979.

Fitzgerald, Jame Augustine. The teaching of Spelling. Milwaukee. New York : The Bruce Publishing Company, 1967.

Lawrence, Hafner, E. and Lolly, Hayden E. “Association of the Printed Word with a Picture in Pattern of Teaching.” Reading the Elementary School, 286. New York : Macmillan Publishing Company, 1972.

Schwartz, Syhbil and Doehring, Donald. “A developmental Study of children’s Ability to Abstract Spelling Patterns.” Research in Education. (September 1977) : 20-25.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

คำชี้แจง

แบบประเมินเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียนในงานวิจัยเรื่อง “ การสอนเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยวิธีสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย ” มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ให้มีความเที่ยงตรง มีประสิทธิภาพ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ให้ท่านพิจารณาเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียน อันประกอบด้วย แผนการสอน นิทาน บัตรคำ-บัตรภาพ แบบฝึกทักษะ และ เกม ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยพิจารณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนดังนี้

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน

- +๑ หมายถึง เครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียนชุดนิทานอ่านง่ายมาตราไทย ๙ แม้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- ๐ หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียนชุดนิทานอ่านง่ายมาตราไทย ๙ แม้ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- ๑ หมายถึง เครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียนชุดนิทานอ่านง่ายชุด มาตราไทย ๙ แม้ ไม่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

**แบบประเมินเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการเขียน
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้**

ผู้ผลิต นางวรัญญา เอี่ยมสำอางค์
นางสาวดารณี ดิทธิ

ผู้เชี่ยวชาญ.....

วันที่ประเมิน.....

การประเมิน	+๑	๐	- ๑
แผนการสอน			
- ขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแผนการสอนมีความน่าสนใจ			
- แผนการสอนมีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนในระดับชั้น ม.๑			
- แผนการสอนมีความชัดเจนเข้าใจง่าย			
- แผนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้จริง			
นิทานอ่านง่าย			
- เนื้อหาของนิทานอ่านง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนในระดับชั้น ม.๑			
- นิทานอ่านง่ายมีขนาดพอเหมาะ ภาพชัดเจน มีสีสันสวยงาม น่าสนใจ สื่อความหมายได้ดี			
- นิทานอ่านง่ายสื่อความหมายของคำศัพท์ให้เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย			
- นิทานอ่านง่ายชวนให้ผู้เรียนจดจำ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เพื่อสื่อให้ผู้เรียนเขียนได้			

การประเมิน	+๑	๐	- ๑
แบบฝึกทักษะ-เกม			
- แบบฝึกทักษะ-เกมมีความเหมาะสมกับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้าน การเขียน			
- แบบฝึกทักษะ-เกมมีความหลากหลาย น่าสนใจ			
- แบบฝึกทักษะ-เกมใช้ฝึกทักษะและวัดผล ได้ตรงตามจุดประสงค์			
- แบบฝึกทักษะ-เกมช่วยในการจดจำทำให้ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านการเขียน			
บัตรคำ บัตรภาพ			
- บัตรคำ บัตรภาพ มีขนาดเหมาะสม			
- บัตรคำ บัตรภาพ สื่อความหมายของคำ ได้ชัดเจน			
- บัตรคำ บัตรภาพ ช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำ ได้ง่ายและแม่นยำขึ้น			
- บัตรคำ บัตรภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์			
แบบทดสอบ			
- แบบทดสอบสามารถใช้วัดความสามารถ ในการเขียนคำได้			
- แบบทดสอบสามารถวัดความเข้าใจใน การเลือกคำที่เขียนถูกต้องได้			
- แบบทดสอบมีความยาก ง่าย เหมาะสม กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับชั้น ม.๑			

ตารางแสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือพัฒนาความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย

ข้อ	ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	IOC
	แผนการสอน				
๑	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแผนการสอนมีความน่าสนใจ	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๒	แผนการสอนมีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๓	แผนการสอนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๔	แผนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้จริง	+๑	+๑	+๑	๑.๐
	นิทานอ่านง่าย				
๕	เนื้อหาของนิทานอ่านง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนในระดับชั้น ม.๑	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๖	นิทานอ่านง่ายมีขนาดพอเหมาะ ภาพชัดเจน มีสีสันสวยงามน่าสนใจ สื่อความหมายได้ดี	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๗	นิทานอ่านง่ายสื่อความหมายของคำศัพท์ให้เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๘	นิทานอ่านง่ายชวนให้ผู้เรียนจดจำ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เพื่อสื่อให้ผู้เรียนเขียนได้	+๑	+๑	+๑	๑.๐
	แบบฝึกทักษะ เกม				
๙	แบบฝึกทักษะ เกม มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน	+๑	+๑	+๑	๑.๐

ข้อ	ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	IOC
๑๐	แบบฝึกทักษะ เกม มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๑๑	แบบฝึกทักษะ เกม ใช้ฝึกทักษะและวัดผล ได้ตามจุดประสงค์	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๑๒	แบบฝึกทักษะ เกมช่วยในการจดจำทำให้ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านการเขียน	+๑	+๑	+๑	๑.๐
	บัตรคำ บัตรภาพ				
๑๓	บัตรคำ บัตรภาพ มีขนาดเหมาะสม	+๑	๐	+๑	๐.๖๗
๑๔	บัตรคำ บัตรภาพ สื่อความหมายของคำได้ ชัดเจน	+๑	๐	+๑	๐.๖๗
๑๕	บัตรคำ บัตรภาพ ช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำ ได้ง่ายและแม่นยำขึ้น	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๑๖	บัตรคำ บัตรภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์	+๑	+๑	+๑	๑.๐
	แบบทดสอบ				
๑๗	แบบทดสอบสามารถใช้วัดความสามารถ ในการเขียนคำได้	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๑๘	แบบทดสอบสามารถวัดความเข้าใจในการ เลือกเขียนคำที่ถูกต้องได้	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๑๙	แบบทดสอบมีความยาก ง่าย เหมาะสม กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ในระดับชั้น ม.๑	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๒๐	แบบทดสอบมีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอที่จะใช้วัดความสามารถของนักเรียนได้	+๑	+๑	+๑	๑.๐
	คุณค่าและประโยชน์				
๒๑	ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้าน การเขียน	+๑	+๑	+๑	๑.๐

ข้อ	ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	IOC
๒๒	ช่วยให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลิน สนุกสนานและไม่เกิดความเบื่อหน่าย	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๒๓	ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษา	+๑	+๑	+๑	๑.๐
๒๔	ช่วยให้เกิดความแม่นยำในการเขียนคำ ตามมาตราไทย	+๑	+๑	+๑	๑.๐

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความบกพร่องทางการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของแบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs)

KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs) เป็นแบบคัดกรองที่สร้างขึ้นด้วยความร่วมมือกันของ 2 หน่วยงาน คือ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา (Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development-KUS) และสาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (Faculty of Medicine Siriraj Hospital-SI) เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 อายุระหว่าง 6-13 ปี 11 เดือน ที่มีภาวะสมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder-ADHD) บกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disorders-LD) และออทิสซึม (Autism and Pervasive Developmental Disorders-PDDs)

ส่วนประกอบของแบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs)

แบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs) มีข้อความที่บ่งบอกพฤติกรรมรวม 130 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- ด้านที่ 1 KUS-SI Rating Scale 1: ADHD มีข้อความ 30 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น (ADHD)
- ด้านที่ 2 KUS-SI Rating Scale 2: LD-Reading มีข้อความ 20 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (LD-Reading Disorder)
- ด้านที่ 3 KUS-SI Rating Scale 3: LD-Written Expression มีข้อความ 20 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน (LD-Disorder of Written Expression)
- ด้านที่ 4 KUS-SI Rating Scale 4: LD-Mathematics มีข้อความ 20 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ (LD-Mathematics Disorder)
- ด้านที่ 5 KUS-SI Rating Scale 5: Autism/PDDs มีข้อความ 40 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึม (Autism and PDDs)

คำชี้แจงการใช้แบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs)

ผู้ตอบแบบคัดกรอง และผู้ประเมิน โปรดศึกษารายละเอียดคำชี้แจงการใช้แบบคัดกรองหน้า 11 ให้เข้าใจอย่างละเอียด ก่อนตอบแบบคัดกรองเพื่อความถูกต้องของการประเมินพฤติกรรมนักเรียน

พฤติกรรมภาวะสมาธิสั้น

KUS-SI Rating Scale 1: ADHD

คำชี้แจงการตอบแบบคัดกรอง

กรุณาให้คะแนนทุกข้อความ โดยทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลขที่สามารถอธิบายพฤติกรรมหรือปัญหา ได้เหมาะสมที่สุดตามที่ท่านสังเกตเห็น ให้คะแนนแต่ละข้อความตามระดับความถี่ หรือความรุนแรงของพฤติกรรมหรือปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจัดลำดับดังนี้

ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย ครูไม่เคยพบพฤติกรรมนี้เลย

เล็กน้อย หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย ครูพบพฤติกรรมนี้เล็กน้อย หรือแสดงพฤติกรรม 1-2 ครั้งในช่วงเวลา 6 ชั่วโมง

ค่อนข้างมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก ครูพบพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก หรือแสดงพฤติกรรม 3-4 ครั้ง ในช่วงเวลา 6 ชั่วโมง

บ่อยมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก ครูพบพฤติกรรมนี้บ่อยมาก หรือแสดงพฤติกรรม 5-6 ครั้ง ในช่วงเวลา 6 ชั่วโมง

	ไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย	แสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย	แสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก	แสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก
1. เดินไปเดินมาในเวลายาเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต	0	1	2	3
2. พุดโผล่ ซัดจังหวะเวลาครูสอน	0	1	2	3
3. แหย่ ล้อเสียน แก่ถึงเพื่อน	0	1	2	3
4. หยุกหยิก หรือขุกขยิก อยู่ไม่สุข	0	1	2	3
5. ใจร้อน รุ้วาม	0	1	2	3
6. มักมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	0	1	2	3
7. เล่นแรง	0	1	2	3
8. พุดมาก	0	1	2	3
9. อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	0	1	2	3
10. ทำอะไรโดยไม่คิดก่อนทำ	0	1	2	3
11. ซุกซน ชอบทำอะไรแผลงๆ	0	1	2	3
12. ไม่ยกมือขออนุญาตก่อนถามหรือตอบคำถาม	0	1	2	3
13. รบกวนห้องเรียน	0	1	2	3
14. ไม่รู้จักการรอคอย	0	1	2	3
15. ส่งเสียงดังในห้องเรียน	0	1	2	3

รวมคะแนนดิบ ชม่วูวาม

$$1 + 0 + 0 = 1$$

คำชี้แจงการตอบแบบคัดกรอง

กรุณาให้คะแนนทุกข้อความ โดยทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลข ที่สามารถอธิบายพฤติกรรมหรือปัญหา ได้เหมาะสมที่สุดตามที่ท่านสังเกตเห็น ให้คะแนนแต่ละข้อความตามระดับความถี่ หรือความรุนแรงของพฤติกรรมหรือปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจัดลำดับดังนี้

ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย ครูไม่เคยพบพฤติกรรมนี้เลย

เล็กน้อย หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย ครูพบพฤติกรรมนี้เล็กน้อย หรือแสดงพฤติกรรม 1-2 ครั้ง ในช่วงเวลา 6 ชั่วโมง

ค่อนข้างมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก ครูพบพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก หรือแสดงพฤติกรรม 3-4 ครั้ง ในช่วงเวลา 6 ชั่วโมง

บ่อยมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก ครูพบพฤติกรรมนี้บ่อยมาก หรือแสดงพฤติกรรม 5-6 ครั้ง ในช่วงเวลา 6 ชั่วโมง

	ไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย	แสดงพฤติกรรมเล็กน้อย	แสดงพฤติกรรมค่อนข้างมาก	แสดงพฤติกรรมบ่อยมาก
16. สิ้นเปลืองบ้าน	0	1	2	3
17. ไม่สนใจฟังเวลาครูสอน	0	1	2	3
18. ทำงานช้า	0	1	2	3
19. เหม่อ ใจลอย	0	1	2	3
20. ทำงานสะเพร่า ไม่รอบคอบ	0	1	2	3
21. ต้องถูกเรียกหรือกระตุนบ่อยๆ เพื่อให้ทำงาน	0	1	2	3
22. เฉื่อยชา	0	1	2	3
23. วอกแวกง่าย	0	1	2	3
24. ทำอะไรไม่เรียบร้อย	0	1	2	3
25. ทำหนังสือ อุปกรณ์การเรียน หรือของใช้ส่วนตัวหาย	0	1	2	3
26. ขาดความรับผิดชอบ	0	1	2	3
27. ไม่จดจ่อกับงานที่กำลังทำ	0	1	2	3
28. ช่วงความสนใจสั้น	0	1	2	3
29. ทำงานในห้องเรียนไม่เสร็จ	0	1	2	3
30. ไม่ทำงานส่ง	0	1	2	3

รวมคะแนนดิบ ขาดสมาธิ

$$6 + 10 + 3 = 19$$

รวมคะแนนดิบ พฤติกรรมภาวะสมาธิสั้น (ชนพุ่มวาม และขาดสมาธิ)

20

พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน KUS-SI Rating Scale 2: LD-Reading

คำชี้แจงการตอบแบบคัดกรอง

กรุณาให้คะแนนทุกข้อความ โดยทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลขที่สมควรอธิบายพฤติกรรมหรือปัญหา ได้เหมาะสมที่สุดตามที่ท่านสังเกตเห็น ให้คะแนนแต่ละข้อความตามระดับความถี่ หรือความรุนแรงของพฤติกรรมหรือปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจัดลำดับดังนี้

ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย ครูไม่เคยพบพฤติกรรมนี้เลย (0%)

เล็กน้อย หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย ครูพบพฤติกรรมนี้เล็กน้อย (1-30%)

ค่อนข้างมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก ครูพบพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก (31-70%)

บ่อยมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก ครูพบพฤติกรรมนี้บ่อยมาก (71-100%)

	ไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย	แสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย	แสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก	แสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก
1. อ่านออกเสียงผิดหรือเพี้ยนไป	0	1	2	3
2. อ่านช้า	0	1	2	3
3. ดูกระสับกระส่าย หงุดหงิด หรือเครียดขณะอ่าน	0	1	2	3
4. อ่านข้ามคำที่อ่านไม่ออก	0	1	2	3
5. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้	0	1	2	3
6. อ่านตกๆ หล่นๆ หรืออ่านเพิ่มคำ	0	1	2	3
7. ผันเสียงวรรณยุกต์สับสนหรือผันไม่ได้	0	1	2	3
8. อ่านเสียงเบา หรืออ้อมแอ้มอยู่ในลำคอ	0	1	2	3
9. แทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น	0	1	2	3
10. อ่านโดยใช้วิธีเดาจากภาพหรือจากเนื้อเรื่อง	0	1	2	3
11. อ่านตะกุกตะกัก	0	1	2	3
12. ต้องสะกดคำไปด้วยระหว่างที่อ่าน	0	1	2	3
13. อ่านกลับคำ สลับที่กัน เช่น จิตใจ อ่านเป็น ใจจิต	0	1	2	3
14. สับสนตัวสะกดมาตราต่างๆ เช่น ทาด อ่านเป็น ทา	0	1	2	3
15. อ่านคำควบกล้ำไม่ได้	0	1	2	3
16. สับสนเสียงสระ โดยเฉพาะสระประสม สระลดรูป	0	1	2	3
17. มีความยากลำบากในการจำตัวอักษร สระ หรือคำ	0	1	2	3
18. อ่านคำที่เคยอ่านได้แล้วไม่ได้	0	1	2	3
19. เว้นวรรคตอนในการอ่านไม่ถูกต้อง	0	1	2	3
20. ความสามารถในการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ชั้นเรียนมาก	0	1	2	3

รวมคะแนนดิบ พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน $1 + 32 + 9 = 42$

พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน KUS-SI Rating Scale 3: LD-Written Expression

คำชี้แจงการตอบแบบคัดกรอง

กรุณาให้คะแนนทุกข้อความ โดยทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลขที่สามารถอธิบายพฤติกรรมหรือปัญหา ได้เหมาะสมที่สุดตามที่ท่านสังเกตเห็น ให้คะแนนแต่ละข้อความตามระดับความถี่ หรือความรุนแรงของพฤติกรรมหรือปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจัดลำดับดังนี้

ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย ครูไม่เคยพบพฤติกรรมนี้เลย (0%)

เล็กน้อย หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย ครูพบพฤติกรรมนี้เล็กน้อย (1-30%)

ค่อนข้างมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก ครูพบพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก (31-70%)

บ่อยมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก ครูพบพฤติกรรมนี้บ่อยมาก (71-100%)

	ไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย	แสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย	แสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก	แสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก
1. เขียนตัวหนังสือกลับด้าน	0	1	2	3
2. วาดหัวพยัญชนะหลายรอบ	0	1	2	3
3. เขียนซ้ำ	0	1	2	3
4. ลูกระสับกระส่าย หงุดหงิด หรือเครียดขณะเขียน	0	1	2	3
5. สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่ายๆ	0	1	2	3
6. เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง	0	1	2	3
7. เขียนตกๆ หล่นๆ	0	1	2	3
8. เขียนวรรณยุกต์สับสน เช่น โไม้เอก เป็น โไม้โท	0	1	2	3
9. เขียนคำตามเสียงที่อ่าน เช่น เกษตร เขียนเป็น กะเสด	0	1	2	3
10. เขียนแล้วลบบ่อยๆ	0	1	2	3
11. เขียนหนังสือไม่เป็นตัว	0	1	2	3
12. สับสนพยัญชนะที่คล้ายกัน เช่น ก-ง, พ-ผ, ต-ด	0	1	2	3
13. ต้องสะกดคำไปด้วยระหว่างที่เขียน	0	1	2	3
14. เขียนไม่เว้นวรรค	0	1	2	3
15. เขียนตัวหนังสือไฮ้ไปเอ็นมา หรือไม่อยู่ในเส้นบรรทัด	0	1	2	3
16. เขียนตัวหนังสือสลับที่กัน เช่น เพลง เขียนเป็น พลเง	0	1	2	3
17. เขียนคำควบกล้ำไม่ได้	0	1	2	3
18. เขียนประโศดสั้นๆ โดยใช้คำซ้ำๆ ง่ายๆ ไม่ค่อยให้รายละเอียด	0	1	2	3
19. วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่	0	1	2	3
20. ความสามารถในการเขียนต่ำกว่าเกณฑ์ชั้นเรียนมาก	0	1	2	3

รวมคะแนนดิบ พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน $5 + 16 + 15 = 36$

พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ KUS-SI Rating Scale 4: LD-Mathematics

คำชี้แจงการตอบแบบคัดกรอง

กรุณาให้คะแนนทุกข้อความ โดยทำเครื่องหมาย ส้อมรอบตัวเลขที่สามารถอธิบายพฤติกรรมหรือปัญหา ได้เหมาะสมที่สุดตามที่ท่านสังเกตเห็น ให้คะแนนแต่ละข้อความตามระดับความถี่ หรือความรุนแรงของพฤติกรรมหรือปัญหาที่เกิดขึ้น โดยขีดลำดับดังนี้

ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย ครูไม่เคยพบพฤติกรรมนี้เลย (0%)

เล็กน้อย หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย ครูพบพฤติกรรมนี้เล็กน้อย (1-30%)

ค่อนข้างมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก ครูพบพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก (31-70%)

บ่อยมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก ครูพบพฤติกรรมนี้บ่อยมาก (71-100%)

	ไม่เคยแสดงพฤติกรรมเลย	แสดงพฤติกรรมเล็กน้อย	แสดงพฤติกรรมค่อนข้างมาก	แสดงพฤติกรรมบ่อยมาก
1. ไม้รู้ค่าของตัวเลขในหลักต่างๆ ของจำนวน	☐ 0	1	2	3
2. คัดเลขช้า	☐ 0	1	2	3
3. กระสับกระส่าย หงุดหงิด ไม่มีสมาธิ หรือเครียดขณะทำเลข	0	☐ 1	2	3
4. สับสนปัญหาคณิตศาสตร์ไม่ออก	☐ 0	1	2	3
5. สับสน ไม่เข้าใจเรื่องการลบ การทด	0	1	☐ 2	3
6. คัดเลขตกๆ หล่นๆ	0	☐ 1	2	3
7. คัดเลขในใจง่ายๆ ไม่ได้	0	1	☐ 2	3
8. บวกลบจำนวนโดยเริ่มคิดคำนวณจากตัวเลขในหลักทางซ้ายไปขวา	☐ 0	1	2	3
9. ไม่เข้าใจเรื่องเวลา คูณพิกษาไม่เป็น	0	1	☐ 2	3
10. สับสนในการคิดคำนวณ หรือการทำแบบฝึกหัด	0	☐ 1	2	3
11. สับสน ไม่เข้าใจสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ เช่น >, <, =, ≠	0	1	☐ 2	3
12. จำสูตรคูณไม่ได้	0	☐ 1	2	3
13. เขียนตัวเลขในจำนวนกลับกัน เช่น ๘9 เป็น ๙๘	☐ 0	1	2	3
14. ไม่เข้าใจหลักการทางคณิตศาสตร์ เช่น บวก ลบ หรือ คูณ ทหาร และสูตรต่างๆ	☐ 0	1	2	3
15. เรียงลำดับจำนวนจากน้อยไปมากหรือจากมากไปน้อยไม่ได้	☐ 0	1	2	3
16. ไม่เข้าใจวิธีการชั่ง ตวง วัด	☐ 0	1	2	3
17. ไม่สามารถนำสูตรคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ได้	0	1	☐ 2	3
18. ไม่สามารถประมาณคำตอบได้	0	1	☐ 2	3
19. ตรวจสอบคำตอบไม่เป็น	0	1	☐ 2	3
20. ความสามารถในการคิดคำนวณต่ำกว่าเกณฑ์ชั้นเรียนมาก	0	1	☐ 2	3

รวมคะแนนดิบ พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ $4 + 16 + - = 20$

พฤติกรรมภาวะออทิซึม

KUS-SI Rating Scale 5: Autism/PDDs

คำชี้แจงการตอบแบบคัดกรอง

กรุณาให้คะแนนทุกข้อความ โดยทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลขที่สามารถอธิบายพฤติกรรมหรือปัญหา ได้เหมาะสมที่สุดตามที่ท่านสังเกตเห็น ให้คะแนนแต่ละข้อความตามระดับความถี่ หรือความรุนแรงของพฤติกรรมหรือปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจัดลำดับดังนี้

ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย ครูไม่เคยพบพฤติกรรมนี้เลย (0%)

เล็กน้อย หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย ครูพบพฤติกรรมนี้เล็กน้อย (1-30%)

ค่อนข้างมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก ครูพบพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก (31-70%)

บ่อยมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก ครูพบพฤติกรรมนี้บ่อยมาก (71-100%)

ข้อคำถาม	ไม่เคยแสดงพฤติกรรมเลย	แสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย	แสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก	แสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก	องค์ประกอบ (สำหรับผู้ประเมิน)		
					การสื่อสาร	พฤติกรรม	สังคม
1. เล่นคนเดียว ไม่เล่นกับเพื่อน	0	1	2	3	-	-	0
2. หกกรุ่น สนใจในบางเรื่องมากเป็นพิเศษ	0	1	2	3	-	0	-
3. ไม่รู้จักวิธีปลอบใจเด็กคนอื่น	0	1	2	3	-	0	-
4. ไม่ยอม หรือปรับตัวยาก เวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่คุ้นเคย	0	1	2	3	-	0	-
5. ไม่รู้จักยึดหยุ่น	0	1	2	3	-	0	-
6. ถูกเด็กคนอื่นมองว่าเป็น "ตัวตลกหรือตัวประหลาด"	0	1	2	3	-	-	0
7. มีปัญหาในการพูด หรือการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ	0	1	2	3	-	-	0
8. เล่นกับเด็กคนอื่นเฉพาะสิ่งที่ตัวเองอยากเล่น	0	1	2	3	-	-	1
9. เดินผ่ากลาง ขณะที่คนสองคนกำลังคุยกันอยู่	0	1	2	3	-	0	-
10. ตามคำตามเดิมซ้ำๆ	0	1	2	3	0	-	-
11. พูดเฉพาะเรื่องของตัวเองสนใจ โดยไม่สังเกตว่าเพื่อนเริ่มเบื่อหรือไม่อยากฟัง	0	1	2	3	1	-	-
12. รุ่มร่าม เจาะจะงู ชุ่มซาม มากกว่าเด็กคนอื่น	0	1	2	3	-	0	-
13. จำสิ่งไร้สาระ หรือสิ่งที่ไม่มีความหมาย	0	1	2	3	-	0	-
14. ใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะหรือผู้ฟัง	0	1	2	3	0	-	-
15. ไม่ฟังเพื่อน ถ้าเพื่อนไม่ได้พูดในสิ่งที่เขาสนใจ	0	1	2	3	-	0	-
16. ไม่มีเพื่อนสนิท	0	1	2	3	-	-	0
17. อ่านสีหน้า และอารมณ์ของคนรอบข้างไม่ออก	0	1	2	3	-	0	-
18. ไม่สามารถบอกความรู้สึกของตัวเองให้คนอื่นรับรู้ได้	0	1	2	3	-	-	0
19. ไม่มองหน้า หรือสบตาผู้ฟังเวลาคุย	0	1	2	3	-	-	0
20. มีโลกส่วนตัว หรืออยู่คนเดียวตามลำพัง	0	1	2	3	-	-	0

คำชี้แจงการตอบแบบคัดกรอง

กรุณาให้คะแนนทุกข้อความ โดยทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลขที่สามารถอธิบายพฤติกรรมหรือปัญหา ได้เหมาะสมที่สุดตามที่ท่านสังเกตพบ ให้คะแนนแต่ละข้อความตามระดับความถี่ หรือความรุนแรงของพฤติกรรมหรือปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจัดลำดับดังนี้

ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย ครูไม่เคยพบพฤติกรรมนี้เลย (0%)

เล็กน้อย หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย ครูพบพฤติกรรมนี้เล็กน้อย (1-30%)

ค่อนข้างมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก ครูพบพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก (31-70%)

บ่อยมาก หมายถึง นักเรียนทำหรือแสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก ครูพบพฤติกรรมนี้บ่อยมาก (71-100%)

	ไม่เคยแสดงพฤติกรรมนี้เลย				แสดงพฤติกรรมนี้เล็กน้อย			แสดงพฤติกรรมนี้ค่อนข้างมาก			แสดงพฤติกรรมนี้บ่อยมาก			(สำหรับผู้ประเมิน) องค์ประกอบ		
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	2	3	การสื่อสาร	พฤติกรรม	สังคม
21. ไม่รู้จักสื่อสารหรือเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	①	1	2	3										-	○	-
22. ใช้ภาษาหรือคำพูดที่ฟังแล้วแปลกๆ	①	1	2	3										○	-	-
23. ต้องการเล่นกับเด็กคนอื่น แต่ไม่รู้จักเริ่มอย่างไร	①	1	2	3										-	-	○
24. ไม่รู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ	①	1	2	3										-	○	-
25. มีกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำเหมือนๆ เดิม	①	1	2	3										-	○	-
26. ไม่รับรู้ว่ามีคนอื่นกำลังคิดหรือรู้สึกอย่างไร	①	1	2	3										-	○	-
27. มีพฤติกรรมหรือท่าทางแปลกๆ ซ้ำๆ เช่น สะบัดมือ ตม เคาะ เล่นนิ้ว หนุ่สิ่งของ	①	1	2	3										-	○	-
28. พูดในเรื่องเดิมซ้ำๆ	①	1	2	3										○	-	-
29. ตอบไม่ตรงคำถาม หรือพูดคนละเรื่องกับคู่สนทนา	①	1	2	3										○	-	-
30. เวลาพูด ใช้สรรพนามหรือเรียงคำในประโยคผิด	①	1	2	3										○	-	-
31. ทำเสียงแปลกๆ ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	①	1	2	3										○	-	-
32. แสดงอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	①	1	2	3										-	○	-
33. กลัวในสิ่งที่ไม่ควรกลัว	①	1	2	3										-	○	-
34. ทนต่อเสียงหรือการสัมผัสบางอย่างไม่ได้ ในขณะที่เด็กทั่วไปทนได้	①	1	2	3										-	○	-
35. พูดทวนคำของคู่สนทนา	①	1	2	3										○	-	-
36. พูดด้วยที่ไม่พูดด้วย	①	1	2	3										○	-	-
37. ทำงานกลุ่มไม่เป็น	①	1	2	3										-	-	○
38. ไม่ยอมรับกติกา หรือข้อตกลงในโรงเรียน	①	1	2	3										-	○	-
39. ไม่รู้จักเก็บอารมณ์หรือคำพูด รู้สึกอย่างไรก็แสดงออกให้เห็น	①	1	2	3										-	○	-
40. ไม่รู้จักการแบ่งปันสิ่งของหรือทวงของ	①	1	2	3										-	○	-

รวมคะแนนดิบแต่ละองค์ประกอบ

1 + 0 + 1

รวมคะแนนดิบ พฤติกรรมภาวะออทิซึม (3 องค์ประกอบ)

2

ส่วนที่ ๑: ข้อมูลเพิ่มเติม

กรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเข้าใจพฤติกรรมและการช่วยเหลือนักเรียน

เมื่อ มาดาม ชันจักษ์ และทีม
 ดิฉันได้ อบรม เรียน และดูผลงาน ได้ดูได้ สังเกต
 การสอน การดูแล ทำใจได้ ใจเย็น สอดคล้องใจได้
 ใจเย็น เข้าใจ สอนดี ทางวิชาการ

คำชี้แจงการใช้แบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs)

ส่วน ก. สำหรับผู้ตอบแบบคัดกรอง

- ผู้ตอบแบบคัดกรอง คือ ครู/อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์ อย่างน้อย 2 ท่าน ที่รู้จักนักเรียนเป็นอย่างดี หรือมีโอกาสสอนนักเรียนอย่างใกล้ชิดมาแล้วอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา ร่วมกันประเมินพฤติกรรมนักเรียนดังนี้

1.1 ครู/อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย	ประเมินเฉพาะด้านที่ 1, 2, 3 และ 5
1.2 ครู/อาจารย์ผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์	ประเมินเฉพาะด้านที่ 1, 4 และ 5
1.3 ครู/อาจารย์ผู้สอนทั้งวิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์	ประเมินด้านที่ 1, 2, 3, 4 และ 5
- กรุณากรอกข้อมูลส่วนที่ 1, 2 และประเมินพฤติกรรมนักเรียนทั้ง 6 ด้าน ให้ชัดเจนและครบถ้วนตามความเป็นจริง เพื่อให้สามารถแปลคะแนนมาวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
- กรุณาอ่านคำชี้แจงการตอบแบบคัดกรองแต่ละด้านอย่างรอบคอบ พิจารณาทำความเข้าใจกับข้อความที่บ่งบอกพฤติกรรมรายชื่อ แล้วประเมินข้อความทุกข้อให้สอดคล้องกับระดับพฤติกรรมที่ท่านสังเกตเห็นมากที่สุด ถ้าท่านไม่แน่ใจข้อความใดให้รอสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเพิ่มเติมจนแน่ใจ ก่อนตัดสินใจประเมินข้อความนั้น
- กรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเข้าใจพฤติกรรมและการช่วยเหลือนักเรียนในส่วนที่ 8

ส่วน ข. สำหรับผู้ประเมิน

- ผู้ประเมิน คือ ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา หรือนักจิตวิทยา ที่ได้รับการฝึกอบรมการใช้แบบคัดกรองจากผู้เชี่ยวชาญ
- คำนวณอายุตามปฏิทินของนักเรียน ในส่วนที่ 3
- คำนวณคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมนักเรียนแต่ละด้าน พร้อมบันทึกคะแนนดิบ ในส่วนที่ 5
- นำคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมนักเรียนแต่ละด้านไปแปลงเป็นคะแนนที่ (T-Score) โดยเปิดตารางคะแนนที่ ในคู่มือการใช้แบบคัดกรอง แล้วแปลผลคะแนนแต่ละด้านว่านักเรียนอยู่กลุ่มใดตามเกณฑ์การแปลผลคะแนน ในส่วนที่ 4
- บันทึกข้อมูลผลสรุป (คะแนนดิบ คะแนนที่ และกลุ่ม) ให้ครบทุกช่อง พร้อมกับให้ข้อเสนอแนะเพื่อการช่วยเหลือเพิ่มเติม ในส่วนที่ 5

โครงการวิจัย

“การพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีภาวะออทิซึม สมาธิสั้น
และบกพร่องทางการเรียนรู้”

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ปี 2547

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาสุขภาพเด็กและวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ผศ.ดร.ดาวณี	อุทัยวัฒน์กิจ	หัวหน้าโครงการวิจัย
ผศ.นพ.ชาญวิทย์	พรนภดล	นักวิจัย
ดร.วัจนินทร์	โรหิตสุข	นักวิจัย
นางสาวนิรมล	ยสินทร	นักวิจัย
นางสุพัตรา วงศ์วิเศษ	แอนคราตี	นักวิจัย
นางสาวฐาปณีย์	แสงสว่าง	ผู้ช่วยนักวิจัย
นางสาววีรมลล์	โล้เจริญรัตน์	ผู้ช่วยนักวิจัย

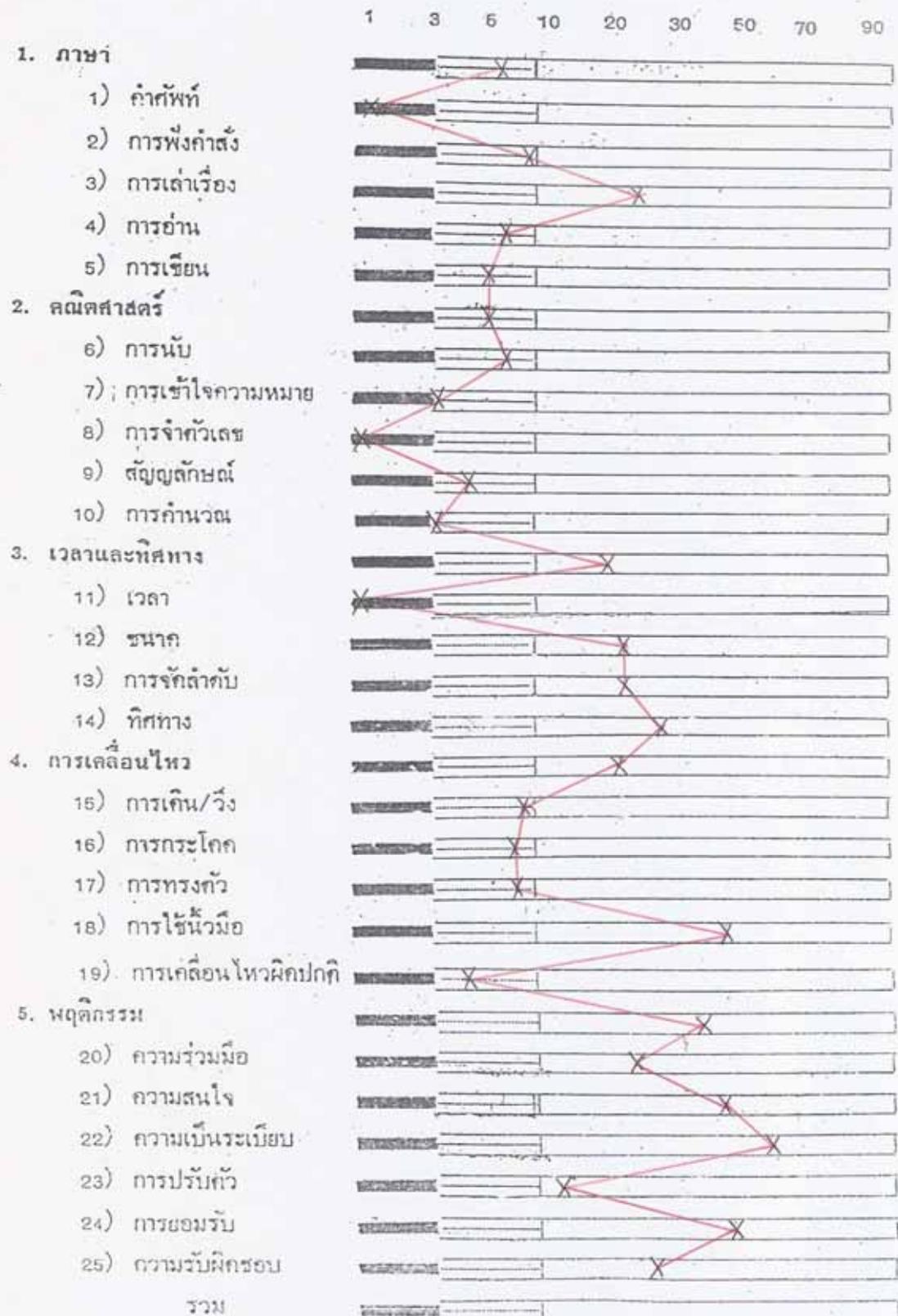
ศูนย์วิจัยสุขภาพเด็กและวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ศูนย์วิจัยการศึกษาเพื่อเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตู้ ปณ. 1050 ปณ.ศ.เกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10903
โทรศัพท์ 0-2942-8800-9 ต่อ 711 0-2942-8200-45 ต่อ 1729
โทรสาร 0-2579-9436

สาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
ถนนพรมานก แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0-2419-7422
โทรสาร 0-2412-7424

ลักษณะ Profile สำหรับเด็ก

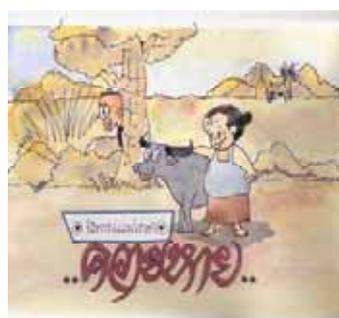
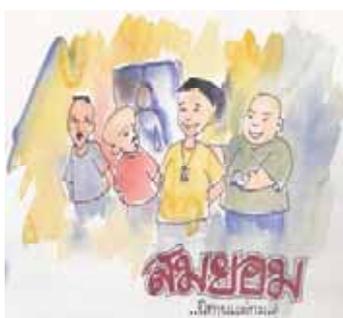
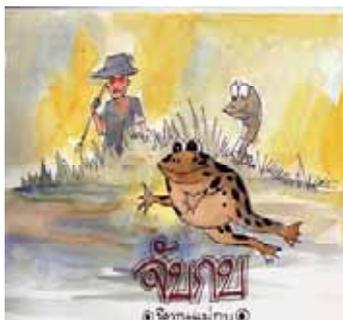
ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาไทย
จาก นิทานอ่านง่าย
ชุดมาตราไทย ๙ แม่

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้(LD)
ด้านการเขียน

คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดการเขียนคำภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย

คำชี้แจงการใช้แบบทดสอบ

๑. เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังการเรียนการสอนเขียนภาษาไทย จากนิทานอ่านง่าย
๒. เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเป็นรายบุคคล
๓. ห้องทดสอบควรเงียบ ไม่มีเสียงดังรบกวน
๔. แบบทดสอบมี ๙ ชุด ใช้เวลาทดสอบ ๖๐ นาที

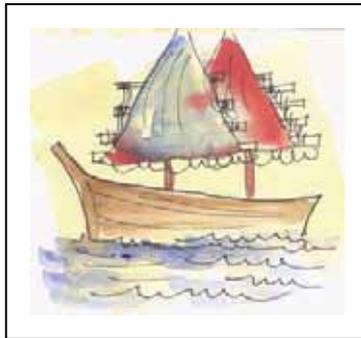
ขั้นตอนการทดสอบ

๑. ครูให้นักเรียนเขียนคำภาษาไทยตามคำบอกทีละชุด จนครบ ๙ ชุด
๒. ครูบันทึกผลการเขียนลงในแบบประเมินการเขียนคำภาษาไทย โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสามารถของนักเรียน ดังนี้
  - เขียนได้ หมายถึง เด็กเขียนคำตามคำบอกได้ถูกต้อง
  - เขียนไม่ได้ หมายถึง เด็กเขียนคำนั้นผิด หรือ เขียนไม่ได้

เกณฑ์การประเมิน

๑. เขียนได้ ให้ค่าละ ๑ คะแนน
๒. เขียนไม่ได้ ให้ค่าละ ๐ คะแนน
๓. นำผลคะแนนที่ได้ไปรวมกับการวัดความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้องรวม ๑๐๐ คะแนน

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
ชุดที่ ๑ มาตราแม่ ก กา
เรื่อง เกตราลำโต

เกตรา

มโหรี

โพล้เพล้

จรรลี

หฤทัย

อรไท

มรคา

สกุณี

พสุธา

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๒ มาตราแม่มก

เรื่อง ลูกนกโพระดก

โพระดก

โฮกปีก

เมฆ

ตกยาก

โครกครอก

กึ่งกึ่ง

โศก

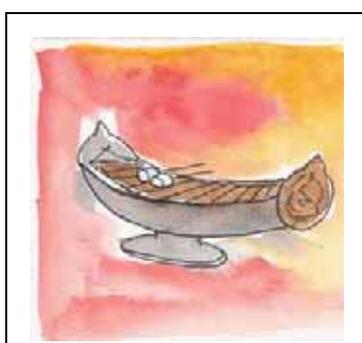
วิเวก

ความทุกข์

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๓ มาตราแม่กด

เรื่อง ระนาดวัด

อัศจรรย์

อูตลุด

หวาดหวั่น

ผาดโผน

พิสูจน์

กุ่ม

โลกธาตุ

ประหลาด

พิณพาทย์

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
ชุดที่ ๔ มาตราแม่กบ
เรื่อง จับกบ

พิภพ

แผ่นดิน

ดาว

บาป

ประกอบ

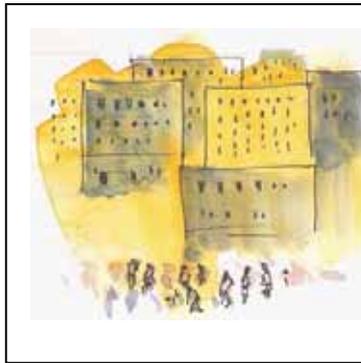
ระจับ

โลก

อับอับ

กลับ

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
ชุดที่ ๕ มาตราแม่กง
เรื่อง หงส์หลงกรุง

หงส์

มะม่วง

ชำเลื่อง

ลำปาง

นกยูง

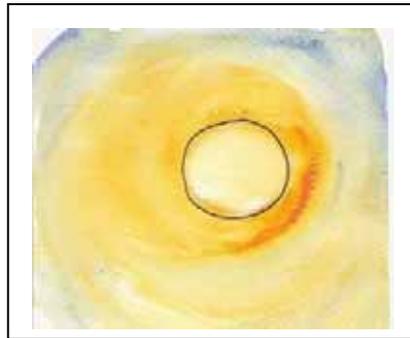
ระหง

เมืองกรุง

เฟื่องฟูง

ย่างเยื่อง

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
ชุดที่ ๖ มาตราแม่กน
เรื่อง จันทรวันเพ็ญ

บริวาร

วันเพ็ญ

พระจันทร์

ตำรา

สะท้อน

ภูบาล

ไพชยนต์

เกสร

พระนคร

นวล

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
ชุดที่ ๗ มาตราแม่กม
เรื่อง สมยอม

ทรงธรรม   เลื่อมใส   ห้อมล้อม

เกษม   เปรมปรีดิ์   อิ่ม

สมบัติ   พร้อมเพรียง   คุ้มครอง

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
ชุดที่ ๘ มาตราแม่เกย
เรื่อง ควายหาย

กั๊ยเข็ย

ขโมย

บ้ายคล็อย

เกย

ร็องรอย

เหน็อย

กระจ็อย

ยายปุ่ย

ควาย

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
 ชุดที่ ๙ มาตราแม่กอกว
 เรื่อง ไม้เรียวเจียวเหวย

ไม้เรียว   เทียว   เสียว

ขวาบเขวียว

เจียวเหวย   ร็วรอย   เจียว

แบบทดสอบการเขียนภาษาไทย
ก่อน- หลังการสอนเขียนจากนิทานอ่านง่าย
ชุดที่ ๑ มาตราแม่ ก กา
เรื่อง เกตวลำไ้โต

.....
คำสั่ง จงเขียนตามคำบอกจากคำศัพท์มาตรา แม่ ก กา

๑.	____	๒.	____	๓.	____
๔.	____	๕.	____	๖.	____
๗.	____	๘.	____	๙.	____

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย
ชุดที่ ๑ มาตราแม่ ก กา
เรื่อง เกตราลำโต

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....
โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑.เกตรา						
๒.มโหรี						
๓.โพล์เพล้						
๔.จรัล						
๕.หญ่ท้ย						
๖.อรไท						
๗.มรคา						
๘.สกุณี						
๙.พสุธา						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....
...../...../.....

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๒ มาตราแม่กก

เรื่อง ลูกนกโพระดก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑.โพระดก						
๒.โฮกปีก						
๓.เมฆ						
๔.ตกยาก						
๕.โครกครอก						
๖. กีกก้อง						
๗. โศก						
๘. วิเวก						
๙. ความทุกข์						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๓ มาตราแม่กต

เรื่อง อนาคต

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑. หวาดหวั่น						
๒. พิสูจน์						
๓. โลกธาตุ						
๔. พิณพาทย์						
๕. กุฎี						
๖. ประหลาด						
๗. อุตลุด						
๘. อัจฉริยะ						
๙. ผาดโผน						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๔ มาตราแม่กบ

เรื่อง จับกบ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....
 โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑. โลก						
๒. ประกอบ						
๓. ลาก						
๔. บาบ						
๕. แผล็บ						
๖. อีบ อีบ						
๗. พิกพ						
๘. ระวัง						
๙. กลับ						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๕ มาตราแม่ง

เรื่อง หงส์หลงกรุง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑. ระหง						
๒. เมืองกรุง						
๓. มะม่วง						
๔. เฟื่องฟุ้ง						
๕. สำอาง						
๖. นกยูง						
๗. ย่างเขื่อง						
๘. ข้าเลื่อง						
๙. หงส์						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๖ มาตราแม่กน

เรื่อง จันทรวันเพ็ญ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑. นวล						
๒. ปริวาร						
๓. สะท้อน						
๔. พระจันทร์						
๕. วันเพ็ญ						
๖. ภูบาล						
๗. พระนคร						
๘. เกสร						
๙. ลำธาร						
๑๐. ไพศยนต์						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๗ มาตราแม่กม

เรื่อง สมยอม

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑.เปรมปรีดี						
๒.พร้อมเพรียง						
๓.ห้อมล้อม						
๔.เลื่อมใส						
๕.คุ้มครอง						
๖.อ้อม						
๗.เกษม						
๘.ทรงธรรม						
๙.สมบัติ						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย
ชุดที่ ๘ มาตราแม่เกย
เรื่อง ควายหาย

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....
โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑. ร่องรอย						
๒. ขโมย						
๓. ยายปู่						
๔. คู้ยเขียน						
๕. กระจ้อย						
๖. เกย						
๗. เหนื่อย						
๘. ป่ายคล้อย						
๙. ควาย						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....
...../...../.....

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ชุดที่ ๙ มาตราแม่เกอว

เรื่อง ไม่เรียวเจียวเหวย

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....
 โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑.ไม่เรียว						
๒.เทียว						
๓.เสียว						
๔.ชวาบเขวียว						
๕.เจียวเหวย						
๖.ร็วรอย						
๗.เขียว						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

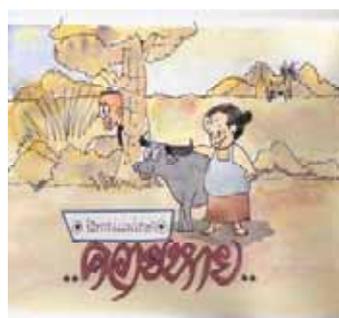
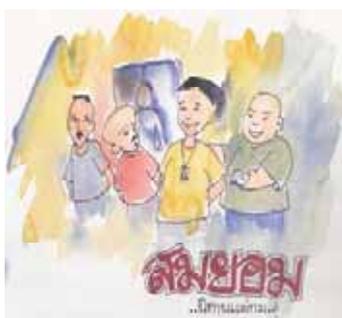
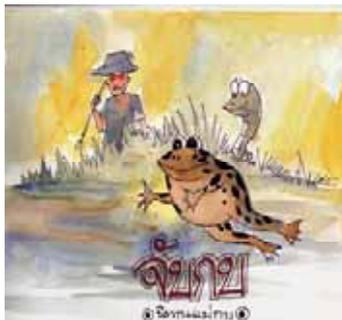
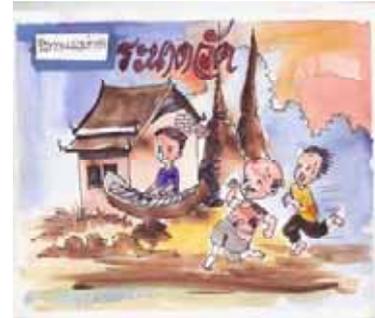
.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง
จาก นิทานอ่านง่าย
ชุดมาตราไทย ๙ แม่

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้(LD)
ด้านการเขียน

**คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้องจากนิทานอ่านง่าย
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)
ด้านการเขียน**

คำชี้แจงการใช้แบบทดสอบ

๑. เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังการเรียนการสอน
เขียนคำภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย
๒. เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเป็นรายบุคคล
๓. ห้องทดสอบควรเงียบ ไม่มีเสียงดังรบกวน
๔. แบบทดสอบมี ๒ ชุด ใช้เวลาทดสอบ ๓๐ นาที

ขั้นตอนการทดสอบ

๑. ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียน โดยให้นักเรียนเขียนชื่อ – นามสกุล ของตัวเองลง
ในแบบทดสอบ
๒. ครูอ่านคำชี้แจงให้ฟัง ก่อนให้นักเรียนลงมือทำแบบทดสอบ
๓. นำผลการตรวจแบบทดสอบไปกรอกลงในแบบประเมินการวัดความเข้าใจใน
การเลือกคำที่เขียนถูกต้อง โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความสามารถของ
นักเรียน ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

๑. ตอบคำถามคำที่เขียนถูกต้องได้ ให้ข้อละ ๑ คะแนน
๒. ตอบคำถามคำที่เขียนถูกต้อง ไม่ได้ ให้ข้อละ ๐ คะแนน
๓. นำผลคะแนนที่ได้ไปรวมกับการวัดความสามารถในการเขียน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่ถูกต้อง

ชุดที่ ๑ เลือกเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย จำนวน ๑๐ ข้อ
คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่เป็นคำตอบที่เขียนได้ถูกต้อง

๑. พิ - พบ หมายถึง แผ่นดิน

ก. พิภพ	ข. พิภพ
ค. พิพภ	ง. ภิภพ
๒. เก - สอน หมายถึง ส่วนในของดอกไม้

ก. เกสร	ข. เกศร
ค. เกสอน	ง. เกศอน
๓. ริว - รอย หมายถึง ลักษณะเป็นแนวเป็นทาง

ก. ริวรอย	ข. ริวลอย
ค. ลิวรอย	ง. ลิวลอย
๔. โลก - กะ - ทาด หมายถึง แผ่นดิน

ก. โลกทาดุ	ข. โลกทาส
ค. โลกธาตุ	ง. โลกทาด
๕. พิ - สูด หมายถึง ชี้แจงให้รู้เหตุผล

ก. พิสูจน์	ข. พิศูจน์
ค. พิสูด	ง. พิสูจน์
๖. เมก หมายถึง ใอน้ำที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนลอยอยู่ในอากาศ

ก. เมค	ข. เมก
ค. เมฆ	ง. เมฆ
๗. เปรม - ปรี หมายถึง อิมอกอิมใจ ปลาบปลื้ม

ก. เปมปี	ข. เปรมปรี
ค. เปรมปี	ง. เปรมปรีดี
๘. เฟื่อง - ฟุ้ง หมายถึง ขจรไป แพร่หลาย

ก. เฟื่องฟุ้ง	ข. เฟื่องฟุ้ง
ค. เฟื่องฟุ้ง	ง. เฟื่องฟุ้ง

๙. กระ - จ้อย หมายถึง น้อยหรือเล็กน้อย

ก. กระจ้อย

ค. กระจ่อย

ข. กระจ้อย

ง. กระจอย

๑๐. หะ-รี-ไท หมายถึง หัวใจ

ก. หรีไท

ค. หฤทัย

ข. หฤไท

ง. หฤไทย

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเขียนคำที่ถูกต้อง

ชุดที่ ๒ เติมคำที่เขียนถูกต้องลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์
คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่เป็นคำตอบที่เขียนถูกต้อง

๑. ในวัดร้างมีเสียง.....บรรเลงโหยหวนตอนกลางคืนทำให้ทุกคน.....ใจ
ก. พิณพาด อัสจรรย์	ข. พิณพาท อัสจรรย์
ค. พิณพาทย์ อัสจรรย์	ง. พิณพาทย์ อัสจรรย์
๒. มี.....มีดครีမ်และเสียงฟ้าร้องดัง.....
ก. เมฆ โคกครอก	ข. เมฆ โคกคอก
ค. เมก โครกครอก	ง. เมฆ โครกครอก
๓. ในวัดร้างมีเสียง.....ทำให้วังหนีกันอย่าง.....
ก. ประหลาด อุดตะหลุด	ข. ประลาด อุดหลุด
ค. ประหลาด อุดลุด	ง. ประหลาด อุดตะลุด
๔. เมธีกำลังเสาะหา.....ลำโตเพื่อไว้ใช้ไซ้.....
ก. เพตรา มะโหรี	ข. เกตรา มโหรี
ค. เกตรา มโหรี	ง. เกตา มโหรี
๕. ....รู้สึก.....จึงนอนหัว.....บนขนอนไม้
ก. เจ้าทวย เน้อย เกอย	ข. จ้าวทวย เหน้อย เกย
ค. เจ้าทวย เหน้อย เกอย	ง. เจ้าทวย เหน้อย เกย
๖. ตากับยายหวังได้.....จับกับไป.....อาหาร
ก. ลาบ ปะกอบ	ข. ลาก ปะกอบ
ค. ราก ประกรอบ	ง. ลาก ประกอบ
๗. เสียงของ.....ไพเราะจับใจคล้ายเสียงของ.....
ก. สกุนี ออระไท	ข. สกุนี อรไท
ค. สกุนี ออระไท	ง. สกุนี อรไท
๘. จนเวลา.....แล้วยังไม่พบ.....ของ.....ที่หายไป
ก. ป้ายค้อย ร่องลอย ควาย	ข. ป้ายค้อย ล่องรอย ควาย

ค. ป้ายคิ้ว ร่องรอย ควาย   ง. ป้ายคิ้ว ล่องลอย ควาย

๙. เสียง.....ของครูตั้ง.....

ก. ไม้เลี้ยว ขวามเขี้ยว

ข. ไม้เรียว ขวับเขี้ยว

ค. ไม้เรียว ขวามเขี้ยว

ง. ไม้เรียว ขวามเขี้ยว

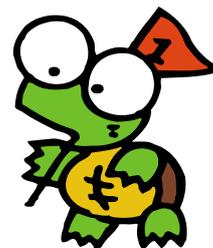
๑๐. นกยูงยืนสูง.....มีท่าทาง.....สวยงามมาก

ก. ระหง ลำอาง

ข. ระหง ลำอางค์

ค. ระหงส์ สัมอาง

ง. ระหง สัมอางค์

แบบทดสอบวัดการเขียนคำภาษาไทยและความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง
จากนิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย ๙ แม่

แบบประเมินวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง
ชุดที่ ๑ มาตราแม่ ก กา
เรื่อง เกตวลำโต

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....
โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
ข้อที่ ๑						
ข้อที่ ๒						
ข้อที่ ๓						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....
...../...../.....

แบบประเมินการวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

ชุดที่ ๒ มาตราแม่กก

เรื่อง ลูกนกโพระตก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
ข้อที่ ๑						
ข้อที่ ๒						
ข้อที่ ๓						
ข้อที่ ๔						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบประเมินการวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

ชุดที่ ๓ มาตราแม่กด

เรื่อง วรรณคดี

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
ข้อที่ ๑						
ข้อที่ ๒						
ข้อที่ ๓						
ข้อที่ ๔						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....
...../...../.....

แบบประเมินการวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง
ชุดที่ ๔ มาตราแม่กบ
เรื่อง จับกบ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../
โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
ข้อที่ ๑						
ข้อที่ ๒						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....
...../...../.....

แบบประเมินวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

ชุดที่ ๕ มาตราแม่ง

เรื่อง หงส์หลงกรุง

ชื่อ.....นามสกุล.....มัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึกความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
ข้อที่ ๑						
ข้อที่ ๒						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

แบบประเมินวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

ชุดที่ ๙ มาตราแม่เกอว

เรื่อง ไม้เรียวเจียวเหวย

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำศัพท์	ผลการเขียน ก่อนเรียน		บันทึกความ บกพร่อง	ผลการเขียน หลังเรียน		บันทึก ความ บกพร่อง
	เขียนได้	เขียนไม่ได้		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
ข้อที่ ๑						
ข้อที่ ๒						

บันทึกผลเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

...../...../.....

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการสอนที่ ๑

ครั้งที่ ๑ คำศัพท์มาตราแม่ ก กา จากหนังสือนิทานอ่านง่าย เรื่อง เกตวลำโต
จำนวน ๙ คำ ได้แก่ เกตรา มโหรี โพล์เพล้ จรลี สมอ อรไท มรคา สกุณี พสุธา
วันที่.....เดือน .....พ.ศ.....เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนศึกษานิทานอ่านง่ายแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโตแล้ว จะต้องมีความสามารถดังนี้

๑. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและอ่านได้
๒. อ่านคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านได้
๓. จับคู่คำศัพท์จากบัตรภาพและบัตรคำจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานอ่านง่าย มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต

คำศัพท์ในมาตรา แม่ ก กา จำนวน ๙ คำ ได้แก่ เกตรา มโหรี โพล์เพล้ จรลี

สมอ อรไท มรคา สกุณี พสุธา

สื่อการเรียนการสอน

๑. หนังสือนิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต
๒. บัตรคำ
๓. บัตรภาพ
๔. แบบทดสอบก่อนเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ทดสอบก่อนเรียนวัดการเขียนและความเข้าใจในการเขียน

๒. นำเข้าสู่บทเรียนโดยการนำหนังสือนิทานอ่านง่าย มาตราแม่ ก กา เรื่อง ภาตราล่ำโต มาให้นักเรียนดูแล้วชวนสนทนาเกี่ยวกับภาพในเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนตั้งใจฟังเรื่องที่ครูจะเล่า

ขั้นสอน

๑. ครูเปิดหนังสือนิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา เรื่อง ภาตราล่ำโตให้นักเรียนดูทีละหน้าพร้อมกับอ่านแบบเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังทีละหน้าจนจบเรื่อง
๒. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่าจากนิทานที่ฟัง
๓. ครูให้ความรู้เรื่องการอ่านคำในมาตราแม่ ก กา พร้อมนำบัตรภาพ คำศัพท์ในมาตราแม่ ก กา จากเรื่อง ภาตราล่ำโต ให้นักเรียนดูทีละภาพ แล้วบอกคำศัพท์ให้นักเรียนทราบจนครบทุกภาพ ให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ตามครู
๔. ครูนำบัตรคำศัพท์ในมาตราแม่ ก กา ให้นักเรียนดูพร้อมอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้น ให้นักเรียนออกเสียงตามครูทีละคำจนครบทุกคำ
๕. ครูให้นักเรียนนำบัตรคำศัพท์วางใต้บัตรภาพที่สื่อความหมายตรงกัน
๖. ให้นักเรียนจับคู่คำตามบัตรคำศัพท์และบัตรภาพด้วยตนเอง ถ้านักเรียนจับคู่คำไม่ได้ ครูจะจับคู่ให้นักเรียนดูอีกครั้ง

ขั้นสรุป

๑. ครูสลับบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ใหม่แล้วให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ให้ถูกต้อง
๒. เมื่อนักเรียนวางบัตรคำ บัตรภาพถูกต้องหมดทุกคำแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนคำศัพท์จากนิทาน จำนวน ๓ ชุด

การประเมินผล

๑. นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง ๘๐ %
๒. นักเรียนจับคู่บัตรภาพ และ บัตรคำ บอกความหมายของคำ ในมาตราแม่ ก กา ได้ถูกต้อง ๘๐ %
๓. ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึกการเขียน

แผนการสอนที่ ๒

ครั้งที่ ๒ คำศัพท์มาตราแม่ ก กา จากหนังสือนิทานอ่านง่าย เรื่อง เกตวลำโต
จำนวน ๙ คำ ได้แก่ เกตรา มโหรี โพล้เพล้ จรลี สมอ อรไท มรคา สกุณี พสุธา
วันที่.....เดือน .....พ.ศ.....เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนศึกษานิทานแม่ ก กา เรื่องเกตวลำโต นักเรียนจะต้องมีความสามารถดังนี้

๑. เล่านิทานและลำดับเหตุการณ์นิทานมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโตได้
๒. เขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เป็นคำจากคำศัพท์มาตราแม่ ก กา ได้
๓. เขียนคำศัพท์จากแบบฝึกการเขียนคำมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต
จำนวน ๙ คำ ได้

เนื้อหา

นิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต
คำศัพท์ในมาตราแม่ ก กา จำนวน ๙ คำ ได้แก่ เกตรา มโหรี โพล้เพล้
จรลี สมอ อรไท มรคา สกุณี พสุธา

สื่อการเรียนการสอน

๑. หนังสือนิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต
๒. บัตรคำ
๓. บัตรภาพ
๔. บัตรคำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
๕. กระดานแม่เหล็ก
๖. แบบฝึกการเขียน จำนวน ๓ ชุด

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย เรื่อง เกตวลำโต มาทบทวนโดยให้นักเรียนเล่าให้ครูฟังพร้อมลำดับเหตุการณ์

ขั้นสอน

๑. ครูทบทวนคำศัพท์และความหมายจากนิทานมาตราแม่ ก กา ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์จากบัตรคำและบัตรภาพ พร้อมอ่านออกเสียงอีกครั้ง

๒. ครูอธิบาย หลักการเขียนคำ ตามมาตราไทย แม่ ก กา จากหนังสือนิทานอ่านง่าย โดยครูแยกการเขียนคำ คำอ่านของคำศัพท์โดยใช้บัตรคำพยัญชนะ บัตรคำสระ บัตรคำวรรณยุกต์ ติดบนกระดานแม่เหล็ก

๓. ครูสอนเป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนนักเรียนฝึกเขียนคำด้วยตนเองจนครบทุกคำ คำใดเขียนสะกดผิดครูให้นักเรียนฝึกซ้ำ ๆ จนเขียนได้ถูกต้อง เช่น

เกตรา เขียนแยกคำเป็น ก + ทร + า อ่านว่า เพ + ตรา

มโหรี เขียนแยกคำเป็น ม + โห + ร + ี อ่านว่า มะ + โห + รี

๔. ให้นักเรียนหาคำศัพท์มาตราไทย มาตราแม่ ก กา จากหนังสือนิทานอ่านง่าย เรื่อง เกตวลำโต จำนวน ๙ คำ ที่ได้ศึกษามาแล้ว แล้วเขียนบันทึกลงในกระดาษ ครูตรวจผลงานการเขียนของนักเรียนถ้าคำใดเขียนสะกดผิด ครูให้แก้ไขซ้ำใหม่เพื่อฝึกทักษะการเขียนใหม่

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนคำศัพท์จากนิทานแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต จำนวน ๔ ชุด

การประเมินผล

๑. นักเรียนเขียนคำจากบัตรคำ ในมาตราแม่ ก กา ได้ถูกต้อง ๘๐%
๒. ตรวจแบบฝึกการเขียน โดยให้นักเรียนตรวจสอบจากบัตรคำ และหนังสือนิทานมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต

แผนการสอนที่ ๓

ครั้งที่ ๓ คำศัพท์มาตราแม่ ก กา จากหนังสือนิทานอ่านง่าย เรื่อง เกตวลำโต
จำนวน ๙ คำ ได้แก่ เกตรา มโหรี โพล์เพล้ จรลี สมอ อรไท มรคา สกุกุณี พสุธา
วันที่.....เดือน .....พ.ศ..... เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนศึกษานิทานอ่านง่ายมาตรา แม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโตแล้ว นักเรียน
จะต้องมีความสามารถดังนี้

๑. เขียนคำมาตราแม่ ก กา จากเกมได้ ถูกต้อง
๒. เขียนคำศัพท์มาตราแม่ ก กา จากนิทานอ่านง่าย เรื่อง เกตวลำโตได้
๓. ทำแบบฝึกการเขียนจากนิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก.กา เรื่อง เกตวลำโต คำศัพท์ในมาตราแม่ ก.กา จำนวน
๙ คำ ได้แก่ เกตรา มโหรี โพล์เพล้ จรลี สมอ อรไท มรคา สกุกุณี พสุธา

สื่อการเรียนการสอน

๑. หนังสือนิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต
๒. แบบฝึกการเขียน จำนวน ๓ ชุด
๓. เกมบันไดนักเขียน
๔. บัตรคำ
๕. บัตรภาพ
๖. บัตรคำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
๗. กระดานแม่เหล็ก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนเล่นเกมบันไดนักเขียน .

ขั้นสอน

๑. ครูชูบัตรภาพคำศัพท์จากนิทานมาตราแม่ ก กา ให้นักเรียนค้นหาหาบัตรคำให้ตรงกับบัตรภาพทั้ง ๙ คำ ถ้าผิดให้นักเรียนฝึกเขียนใหม่ โดยให้นักเรียนแก้ไขจากบัตรคำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. ครูให้นักเรียนอ่านและศึกษานิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา เพื่อทบทวนการเขียนคำศัพท์อีกครั้ง โดยให้นักเรียนหยิบบัตรคำ ตามความหมายที่ครูออกเสียงทั้ง ๙ คำ ถ้านักเรียนหยิบบัตรคำผิดให้เลือกใหม่จนถูกต้อง พร้อมให้ดูบัตรภาพและหนังสือนิทานประกอบ แล้วฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์จากบัตรคำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ใหม่ให้ตรงกับภาพและความหมาย

ขั้นสรุป

นักเรียนฝึกการเขียนคำศัพท์นิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตราลำไย ๙ คำ โดยทำแบบฝึกการเขียน จำนวน ๓ ชุด

การประเมินผล

๑. จากการเล่นเกมเขียนคำมาตราแม่ ก กา ได้ถูกต้อง ๘๐%
๒. นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์จากบัตรคำ บัตรภาพ ในมาตราแม่ ก กา ได้ถูกต้อง ๘๐%
๓. ตรวจผลงานจากการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนได้ถูกต้อง ๘๐ %

แผนการสอนที่ ๔

ครั้งที่ ๔ คำศัพท์มาตราแม่ ก กา จากหนังสือนิทานอ่านง่าย เรื่อง เกตวลำโต
จำนวน ๙ คำ ได้แก่ เกตรา มหรี โพล์เพล้ จรลี สมอ อรไท มรคา สกุกณี พสุธา
วันที่.....เดือน .....พ.ศ..... เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนศึกษานิทานอ่านง่ายแม่ ก กา เกตวลำโต แล้ว จะต้องมีความสามารถดังนี้

๑. ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านและฟังได้
๒. เขียนคำมาตราแม่ ก กา จำนวน ๙ คำ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต

คำศัพท์ในมาตราแม่ ก กา จำนวน ๙ คำ ได้แก่ เกตรา มหรี โพล์เพล้ จรลี
สมอ อรไท มรคา สกุกณี พสุธา

สื่อการเรียนการสอน

๑. แบบทดสอบการเขียนหลังเรียน
๒. หนังสือนิทานอ่านง่ายมาตราแม่ ก.กา เรื่อง เกตวลำโต
๓. บัตรคำ
๔. บัตรภาพ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนอ่านนิทานแล้วเล่าเรื่องเพื่อทบทวนเนื้อเรื่อง

ขั้นสอน

๑. เมื่อนักเรียน อ่านเรื่องจากนิทานแล้ว ครูให้นักเรียนบอกคำศัพท์จากมาตราแม่ ก กา จากนิทานทั้ง ๙ คำ ที่ได้เรียนมาแล้วจากบัตรคำและบัตรภาพ

๒. ครูทบทวนคำศัพท์มาตราแม่ ก กา จากแบบฝึกการเขียนที่ได้ฝึกการเขียนจากแบบฝึกทั้ง ๑๐ ชุด โดยเลือกคำที่เขียนผิดนำมาฝึกให้นักเรียนเขียนใหม่ จนเขียนถูกต้อง

ขั้นสรุป

ครูนำแบบทดสอบการเขียนและวัดความเข้าใจในการเลือกเขียนคำที่เขียนถูกต้องหลังเรียนให้นักเรียนทำ

การประเมินผล

๑. นักเรียนทำแบบทดสอบการเขียนหลังเรียนได้ถูกต้อง ๘๐ %
๒. นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง
๓. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานแล้วเล่าเรื่องเพื่อทบทวนเนื้อเรื่อง

ขั้นตอนการสอนแต่ละสัปดาห์

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๑. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่ ก กา เรื่อง เกตรา ลำโต	๑	จันทร์ ๒๖ พ.ย.๕๐	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบเล่า แล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทานอ่านง่าย เล่มที่ ๑ มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตราลำโต ศึกษาคำศัพท์ และความหมายของคำ จำนวน ๙ คำ คือ เกตรา มโหรี โพล์เพล้ จรลี หญ่ทัย อรไท มรคา สกุกณี พสุธา จากบัตร คำ บัตรภาพ เพื่อช่วยในการเขียนคำ
	๒	อังคาร ๒๗ พ.ย.๕๐	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย,บัตรภาพ,บัตรคำ จากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๑ เรื่อง เกตราลำโต เพื่อให้นักเรียนศึกษาความหมายของคำและ มาตราแม่ ก กาจากคำศัพท์จำนวน ๙ คำ แล้วฝึกเขียนจากแบบฝึกการเขียน
	๓	พุธ ๒๘ พ.ย.๕๐	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมบันไดนักเขียน ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	พฤหัสบดี ๒๙ พ.ย.๕๐	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	ศุกร์ ๓๐ พ.ย.๕๐	บันทึกผลหลังสอน

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๒. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่กก เรื่อง ลูกนก โพระดก	๑	จันทร์ ๓ ธ.ค. ๕๐	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบเล่า แล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทานอ่านง่าย เล่มที่ ๒ มาตราแม่กก เรื่อง ลูกนกโพระดก แล้วศึกษาคำศัพท์และความหมายของคำ จำนวน ๙ คำคือ โพระดก ไชกปีก เมฆ ตกยาก โครกครอก กิกก้อง วิเวก ความ ทุกข์ โศก จากบัตรคำ บัตรภาพ เพื่อช่วยใน การเขียนคำ
	๒	อังคาร ๔ ธ.ค.๕๐	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย,บัตรภาพ,บัตรคำ จากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๒ เรื่อง ลูกนก โพระดกเพื่อให้นักเรียนศึกษาเรื่องความหมาย ของคำและมาตราตัวสะกดแม่กกจากคำศัพท์ จำนวน ๙ คำ แล้ว ฝึกเขียนคำจากแบบฝึก การเขียน
	๓	พฤหัสบดี ๖ ธ.ค.๕๐	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมดูภาพเขียนเร็ว ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	ศุกร์ ๗ ธ.ค.๕๐	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	เสาร์ ๘ ธ.ค.๕๐	บันทึกผลหลังการสอน

หมายเหตุ วันพุธที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๐ หยุดวันเฉลิมพระชนมพรรษา

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๑. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่กด เรื่อง ระนาดวัด	๑	อังคาร ๑๑ ธ.ค. ๕๐	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบ เล่าแล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทาน อ่านง่าย เล่มที่ ๓ มาตราแม่กด เรื่อง ระนาด วัด แล้วศึกษาคำศัพท์ และความหมายของ คำ จำนวน ๙ คำ คือ อัศจรรย์ หวาดหวั่น โลกธาตุ พิณพาทย์ ผาดโผน พิสุจน์ กุฎี ประหลาด อุดลุด จากบัตรคำ บัตรภาพ เพื่อช่วยในการเขียนคำ
	๒	พุธ ๑๒ ธ.ค. ๕๐	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย, บัตรภาพ, บัตรคำจากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๓ เรื่อง ระนาดวัด เพื่อให้ นักเรียนศึกษาเรื่อง ความหมายของคำและมาตราตัวสะกด แม่กดจากคำศัพท์จำนวน ๙ คำ แล้วฝึก เขียนคำจากแบบฝึกการเขียน
	๓	พฤหัสบดี ๑๓ ธ.ค. ๕๐	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมฝึกเข้าใจคำ ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	ศุกร์ ๑๔ ธ.ค. ๕๐	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	เสาร์ ๑๕ ธ.ค. ๕๐	บันทึกผลหลังการสอน

หมายเหตุ วันจันทร์ที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๐ หยุดวันรัฐธรรมนูญ

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๑. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่กบ เรื่อง จับกบ	๑	จันทร์ ๑๗ ธ.ค. ๕๐	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบ เล่าแล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทาน อ่านง่าย เล่มที่ ๔ มาตราแม่กบ เรื่อง จับ กบ แล้วศึกษาคำศัพท์และความหมาย ของคำจำนวน ๙ คำ คือ พิภพ แผล็บ ลาก บาบ โลก ระงับ ประกอบ อับอับ กลับ จากบัตรคำ บัตรภาพ เพื่อช่วยใน การเขียนคำ
	๒	อังคาร ๑๘ ธ.ค. ๕๐	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย, บัตรภาพ ,บัตรคำจากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๔ เรื่อง จับกบ เพื่อให้นักเรียนศึกษาเรื่อง ความหมายของคำและมาตราตัวสะกด แม่กบ จากคำศัพท์จำนวน ๙ คำ แล้ว ฝึกเขียนคำจากแบบฝึกการเขียน
	๓	พุธ ๑๙ ธ.ค. ๕๐	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมลูกไก่หาแม่ ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	พฤหัสบดี ๒๐ ธ.ค. ๕๐	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	ศุกร์ ๒๑ ธ.ค. ๕๐	บันทึกผลหลังการสอน

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๑. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่กง เรื่อง หงส์หลงกรุง	๑	จันทร์ ๒๔ ธ.ค. ๕๐	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบ เล่าแล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทาน อ่านง่าย เล่มที่ ๕ มาตราแม่กง เรื่อง หงส์ หลงกรุง แล้วศึกษาคำศัพท์ และความหมาย จำนวน ๙ คำคือ มะม่วง ซ้ำเลื่อง ย่าง เยื้อง ส้าอาง เมืองกรุง ระหง เฟื่องฟุ้ง หงส์ นกยูง จาก บัตรคำ บัตรภาพ เพื่อ ช่วยในการเขียนคำ
	๒	อังคาร ๒๕ ธ.ค. ๕๐	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย,บัตรภาพ, บัตรคำจากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๕ เรื่อง หงส์หลงกรุงเพื่อให้นักเรียนศึกษาเรื่อง ความหมายของคำและ มาตราตัวสะกด แม่กงจากคำศัพท์จำนวน ๙ คำ แล้ว ฝึก เขียนคำจากแบบฝึกการเขียน
	๓	พุธ ๒๖ ธ.ค. ๕๐	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมลำดับเหตุการณ์นิทานสนุก ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	พฤหัสบดี ๒๘ ธ.ค. ๕๐	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	ศุกร์ ๒๙ ธ.ค. ๕๐	บันทึกผลหลังการสอน

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๑. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่กน เรื่อง จันทร์วันเพ็ญ	๑	พุธ ๒ ม.ค.๕๐	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบเล่า แล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทานอ่านง่าย เล่มที่ ๖ มาตราแม่กน เรื่อง จันทร์วันเพ็ญ แล้ว ศึกษาคำศัพท์และความหมายของคำจำนวน ๑๐ คำ คือ พระจันทร์ สุริยัน เกสร ลำธาร สะท้อน ภูบาล สะท้อน บริวาร ไพชยนต์ นวล จากบัตรคำ บัตรภาพ เพื่อช่วยใน การเขียนคำ
	๒	พฤหัสบดี ๓ ม.ค.๕๐	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย,บัตรภาพ,บัตรคำ จากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๖ เรื่อง จันทร์ วันเพ็ญเพื่อให้นักเรียนศึกษาเรื่องความหมาย ของคำและมาตราตัวสะกดแม่กนจากคำศัพท์ จำนวน ๑๐ คำ แล้วฝึกเขียนคำจากแบบฝึก การเขียน
	๓	ศุกร์ ๔ ม.ค.๕๐	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมตลาดนัดมาตรา ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	เสาร์ ๕ ม.ค.๕๐	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	เสาร์ ๕ ม.ค.๕๑	บันทึกผลหลังการสอน

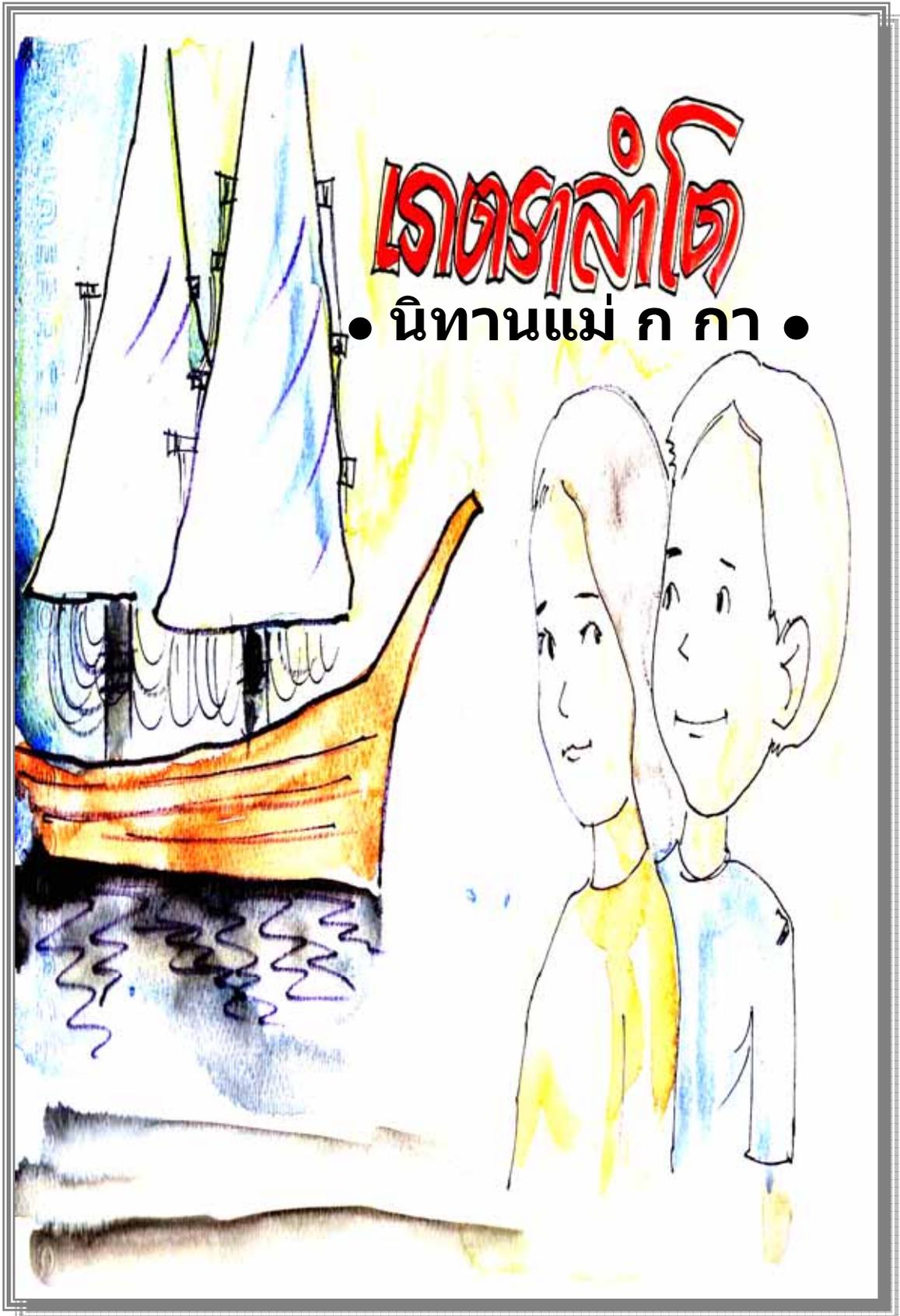
หมายเหตุ วันจันทร์ที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วันอังคารที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๑. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่กม เรื่อง สมยอม	๑	จันทร์	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบเล่า แล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทานอ่านง่าย เล่มที่ ๗ มาตราแม่กม เรื่อง สมยอม แล้ว ศึกษาคำศัพท์และความหมายของคำจำนวน ๙ คำ ทรงธรรม เลื่อมใส ห่อมล้อม เกษม เปรมปรีดิ์ พร้อม สมเด็จ สมยอม อิ่ม จาก บัตรคำ บัตรภาพ เพื่อช่วยในการเขียนคำ
	๒	อังคาร	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย,บัตรภาพ,บัตรคำ จากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๗ เรื่อง สมยอม เพื่อให้นักเรียนศึกษาเรื่องความหมายของคำ และมาตราตัวสะกดแม่กมจากคำศัพท์จำนวน ๙ คำ แล้ว ฝึกเขียนคำจากแบบฝึกการเขียน
	๓	พุธ	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมสนุกกับมาตรา ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	พฤหัสบดี	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	ศุกร์	บันทึกผลหลังการสอน

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๑. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่เกย เรื่อง ควายหาย	๑	จันทร์	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบเล่า แล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทานอ่านง่าย เล่มที่ ๘ มาตราแม่เกย เรื่อง ควายหาย แล้ว ศึกษาคำศัพท์และความหมายของคำจำนวน ๙ คำ คือ คู้ยเขี้ย บ้ายคล้อย เหนือย กระจ้อย เกย ควาย ยายปุย ขโมย ร่องรอย จากบัตรคำ บัตรภาพ เพื่อช่วยใน การเขียนคำ
	๒	อังคาร	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย,บัตรภาพ,บัตรคำ จากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๘ เรื่อง ควายหาย เพื่อให้นักเรียนศึกษาเรื่องความหมายของคำ และมาตราตัวสะกดแม่เกยจากคำศัพท์ จำนวน ๙ คำ แล้ว ฝึกเขียนคำจากแบบฝึก การเขียน
	๓	พุธ	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมขบวนมาตราไทย ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	พฤหัสบดี	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	ศุกร์	บันทึกผลหลังการสอน

สัปดาห์/เรื่อง	ครั้งที่	วัน	รายการสอน
๑. หนังสือนิทานอ่าน ง่ายชุดมาตราไทย แม่เกว เรื่อง ไม้เรียวเจี๊วเหวย	๑	จันทร์	ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนฟังครูเล่านิทานโดยการอ่านแบบเล่า แล้วตอบคำถามปากเปล่าจากนิทานอ่านง่าย เล่มที่ ๙ มาตราแม่เกว เรื่อง ไม้เรียว เจี๊วเหวย แล้วศึกษาคำศัพท์และความหมาย ของคำจำนวน ๗ คำ ไม้เรียว ขวาบเขวียว เจี๊วเหวย เที้ยว เสียว เขียว รี้วรอย จาก บัตรคำ บัตรภาพ เพื่อช่วยในการเขียนคำ
	๒	อังคาร	ครูนำหนังสือนิทานอ่านง่าย,บัตรภาพ,บัตรคำ จากนิทานอ่านง่ายเล่มที่ ๙ เรื่อง ไม้เรียว เจี๊วเหวยเพื่อให้นักเรียนศึกษาความหมาย ของคำและมาตราตัวสะกดแม่เกว จาก คำศัพท์จำนวน ๗ คำ แล้ว ฝึกเขียนคำจาก แบบฝึกการเขียน
	๓	พุธ	ทบทวนการเขียนคำศัพท์ เล่นเกมถอนขนช้าง ทำแบบฝึกการเขียน
	๔	พฤหัสบดี	ทดสอบระหว่างเรียนและสอนเสริม
	๕	ศุกร์	บันทึกผลหลังการสอน

เราทำได้

• นิทานแม่ ก กา •

หนังสือนิทานอ่านง่าย สำหรับพัฒนาความสามารถทาง การอ่านและการเขียน

เล่มที่ ๑

มาตราตัวสะกด แม่ ก กา เรื่อง
เกตราลำโต

ใช้ประกอบการเรียน การสอน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

เรื่อง โดย นางวรัญญา เอี่ยมสำอางค์

นางสาวดารณี ดีทวี

ภาพประกอบ โดย นายณรงค์ พวงศรีทอง

คำนำ

ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) ด้านการอ่านและการเขียนในระดับมัธยมศึกษาจะมีความยากลำบากในการเรียนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากไม่สามารถอ่าน และเขียนบทเรียนตามระดับชั้นของตนเองได้ เกิดความสับสนไม่เข้าใจ สื่อความหมายผิดพลาดจนบางครั้งกลายเป็นเรื่องขบขันสำหรับเพื่อน จำเป็นที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือ เพื่อให้อ่านออกเขียนได้โดยเร่งด่วน จึงได้จัดทำหนังสือนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ พร้อมบัตรคำ บัตรภาพ แบบฝึกทักษะและเกมเพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนแก่นักเรียนกลุ่มนี้ และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนปกติอื่น ๆ ที่มีปัญหาในการอ่านและเขียน โดยให้หนังสือนิทานอ่านง่ายช่วยในการสื่อความหมายและจดจำคำศัพท์ได้มากและง่ายขึ้นจนเกิดความจำระยะยาวได้ในที่สุด

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้ที่สนใจจะแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) หรือเด็กปกติที่มีปัญหาการอ่าน และการเขียน จะได้รับประโยชน์จากหนังสือนิทานอ่านง่ายชุดนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ผู้จัดทำ

คำอธิบายประกอบนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่

หนังสือนิทานอ่านง่ายชุดนี้ ใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือ นักเรียนปกติที่มีความบกพร่องทางการอ่าน และการเขียน อันสืบเนื่องมาจากความไม่แม่นยำในเรื่อง สระ และตัวสะกดบางตัวที่ยาก เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ผู้จัดทำจึงได้จัดทำหนังสือนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ โดยนำคำศัพท์ส่วนหนึ่งมาจากเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของสุนทรภู่ พร้อมจัดทำ บัตรภาพ บัตรคำ แบบฝึกทักษะ และเกม สำหรับหนังสือนิทานอ่านง่ายแต่ละเล่มเพื่อใช้ฝึกทักษะแก่ผู้เรียน

หนังสือนิทานอ่านง่าย ชุดมาตราไทย ๙ แม่ ดังนี้

๑.	นิทานมาตราแม่ ก กา	เรื่อง	เกตราล้าโต
๒.	นิทานมาตราแม่ กก	เรื่อง	ลูกนกโพระดก
๓.	นิทานมาตราแม่ กค	เรื่อง	ระนาดวัด
๔.	นิทานมาตราแม่ กบ	เรื่อง	จับกบ
๕.	นิทานมาตราแม่ กง	เรื่อง	หงส์หลงกรุง
๖.	นิทานมาตราแม่ กน	เรื่อง	จันทร์วันเพ็ญ
๗.	นิทานมาตราแม่ กม	เรื่อง	สมยอม
๘.	นิทานมาตราแม่ เกย	เรื่อง	ควายหาย
๙.	นิทานมาตราแม่ เกอว	เรื่อง	ไม้เรียวเจี๊วเหวย

ลักษณะและวิธีใช้

หนังสือนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่ เป็นหนังสือที่ใช้คู่กับแบบฝึกทักษะ บัตรคำ บัตรภาพ และเกมโดยผู้สอนสามารถเลือกหรือประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมกับขั้นการพัฒนาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือเด็กปกติที่มีความบกพร่องทางการอ่าน และการเขียน

มาตราแม่ ก กา

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกด ประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์ แต่จะมีรูปวรรณยุกต์หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

ตัวอย่างคำที่สะกดในแม่ ก กา

คำที่สะกดใน แม่ ก กา	พยัญชนะต้น	สระ	รูปวรรณยุกต์	เสียง วรรณยุกต์
จ	จ	า	๑	โท
หนา	หน	า	-	จัตวา
ถ้ำ	ถ	า	๑	โท
ระ	ร	ะ	-	ตรี
สู้	ส	ุ	'	เอก
ประ	ปร	ะ	-	เอก

เมธิเสาะหา
เพื่อไว้ใช้โชว์

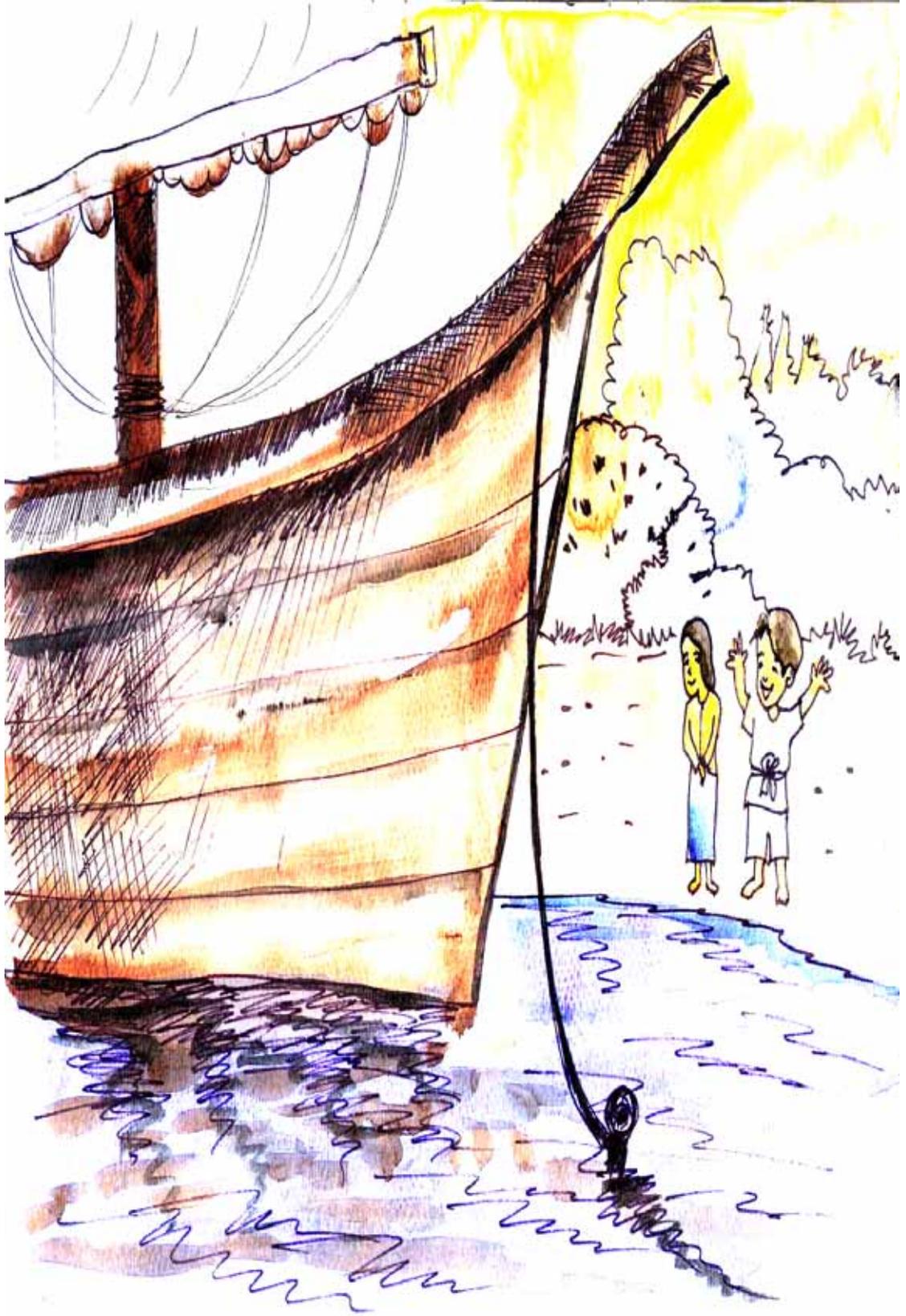
ภทราลำโต
วงมโหรี

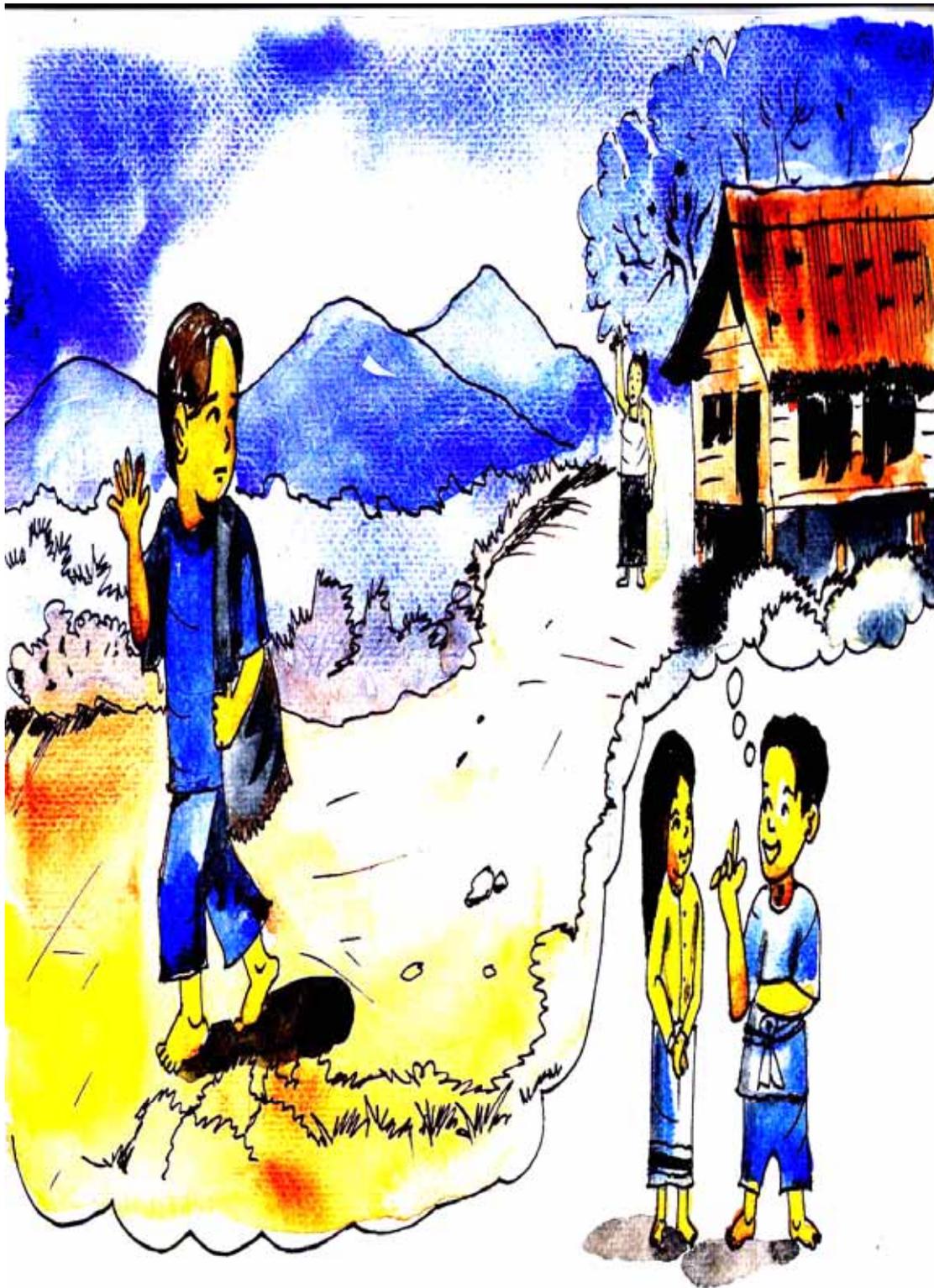
พบเมื่อโพล้เพล้ ธิบจลล
ทอดสมออยู่ที่ ธรณืไม่ไกล

ไปถึงไอ้โฮ มโหฬารไซ้
ได้เจออรไท วิไลตระการ

จึงพร่ำร่ำว่า   วาจาขับขาน
เดินทางมานาน   จากมรคาไกล

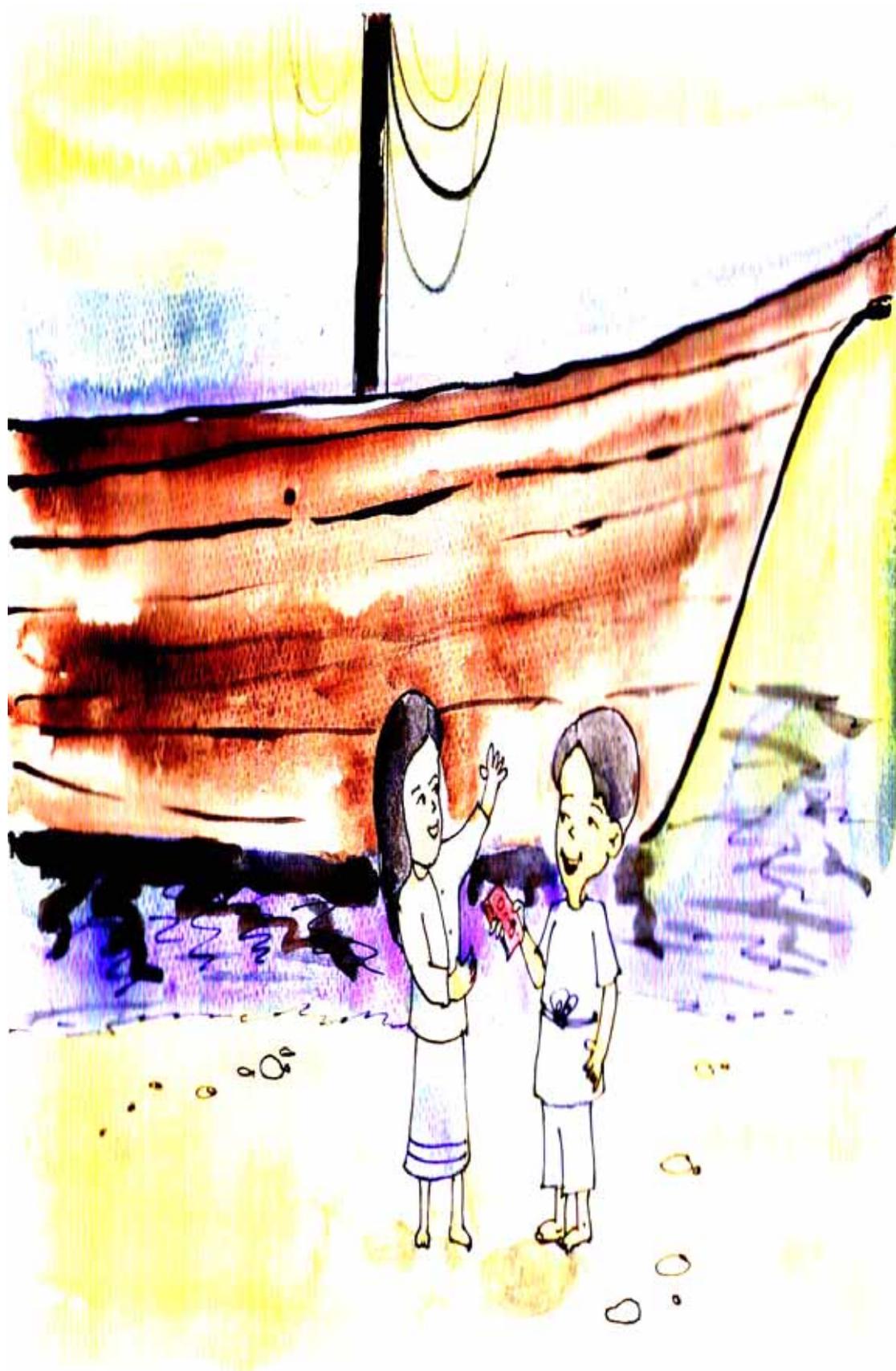
อยากได้เรื่องนี้ ขอพี่ได้ไหม
พี่จะนำไป ใช้โชว์มโหรี

เสียงนางไพเราะ เหมาะเจาะเหลือที่
ดังเสียงสกุณี พาทิวาจา

น้องจะขายให้ ก็ได้พี่จำ
เพราะทั้งปสุธา หาใดไม่มี

น้องมีฤทธิ์   ใจตรงกับพี่
ชอบมโหรี   หาโตเปรียบปาน
เรามาช่วยกัน   สร้างสรรค์เพลงหวาน
จบคำนิทาน   แม่ ก กา เอย

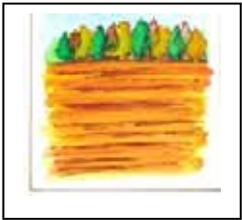
คำศัพท์

จรลี = เดินเยื้องกราย

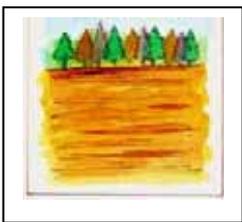
เกตรา = เรือสำเภา

ธรณี = แผ่นดิน

มรคา = ทาง, ช่อง,
ถนน

พสุธา = ผู้ทรงไว้ทรัพย์
คือ แผ่นดิน

มโหรี = วงเครื่องดีดสี่
ตีเป่าที่มีขับร้อง รวมเป็น
พวกเดียวกัน

โพล้เพล้ = ที่เปล่าเปลี่ยว
ทुरกันดาร

มโหฬาร = ยิ่งใหญ่
กว้างใหญ่

เมธี = นักปราชญ์

เสาะหา = ค้นหา

สกุณี = นก

หฤทัย = หัวใจ

สมอ = ขงหนักที่ล่ามโซ่
หรือเชือกอยู่กับเรือ เวลา
จอดเรือใช้ทอดลงไปใต้น้ำ
ให้เกาะดินเพื่อไม่ให้เรือ
เคลื่อนไปที่อื่น

อรไท = นางผู้เป็นใหญ่,
นางผู้มีสกุล

นิทานอ่านง่าย

ชุด
มาตราไทย ๙ แม่

เล่มที่

๑

สำหรับนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการเรียนรู้(LD)
ด้านการอ่านและการเขียน

เล่ม ๑ ลวดลายดี

เล่ม ๒ ลูกนกโพระตก

เล่ม ๓ ระนาดวัด

เล่ม ๔ จับกบ

เล่ม ๕ หงส์หลงกรุง

เล่ม ๖ จันทร์วันเพ็ญ

เล่ม ๗ สมยอม

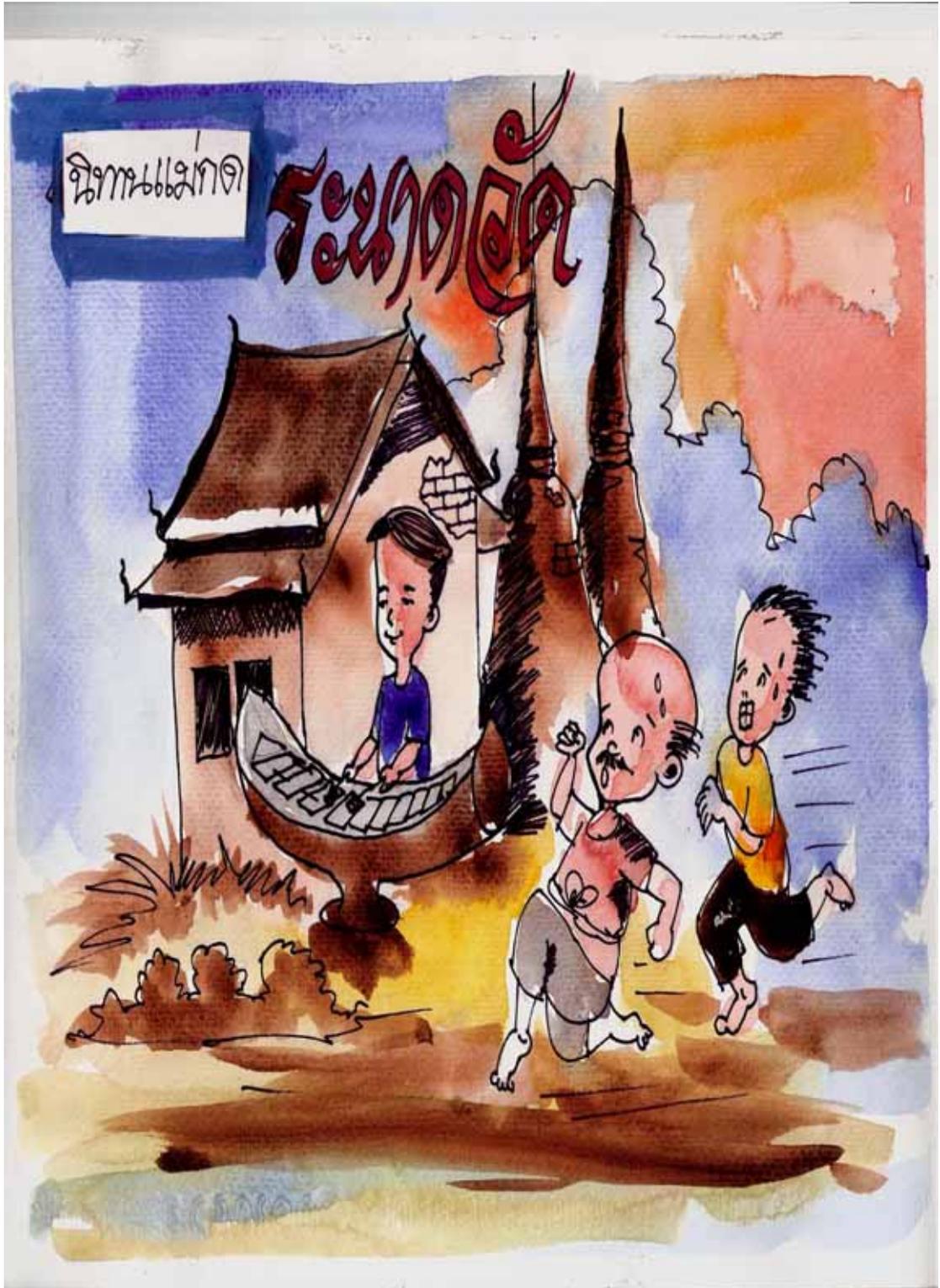

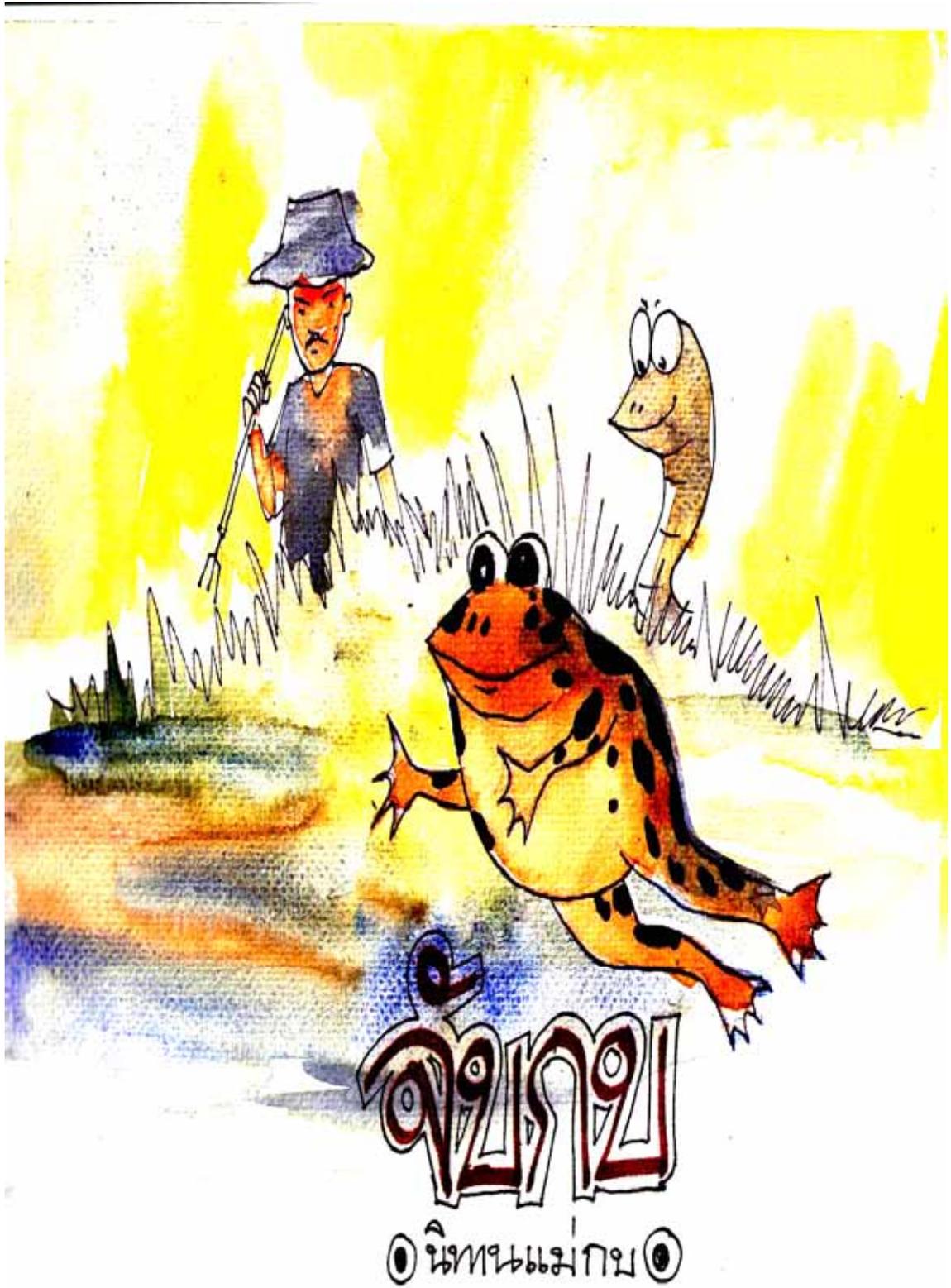
เล่ม ๘ ควายหาย

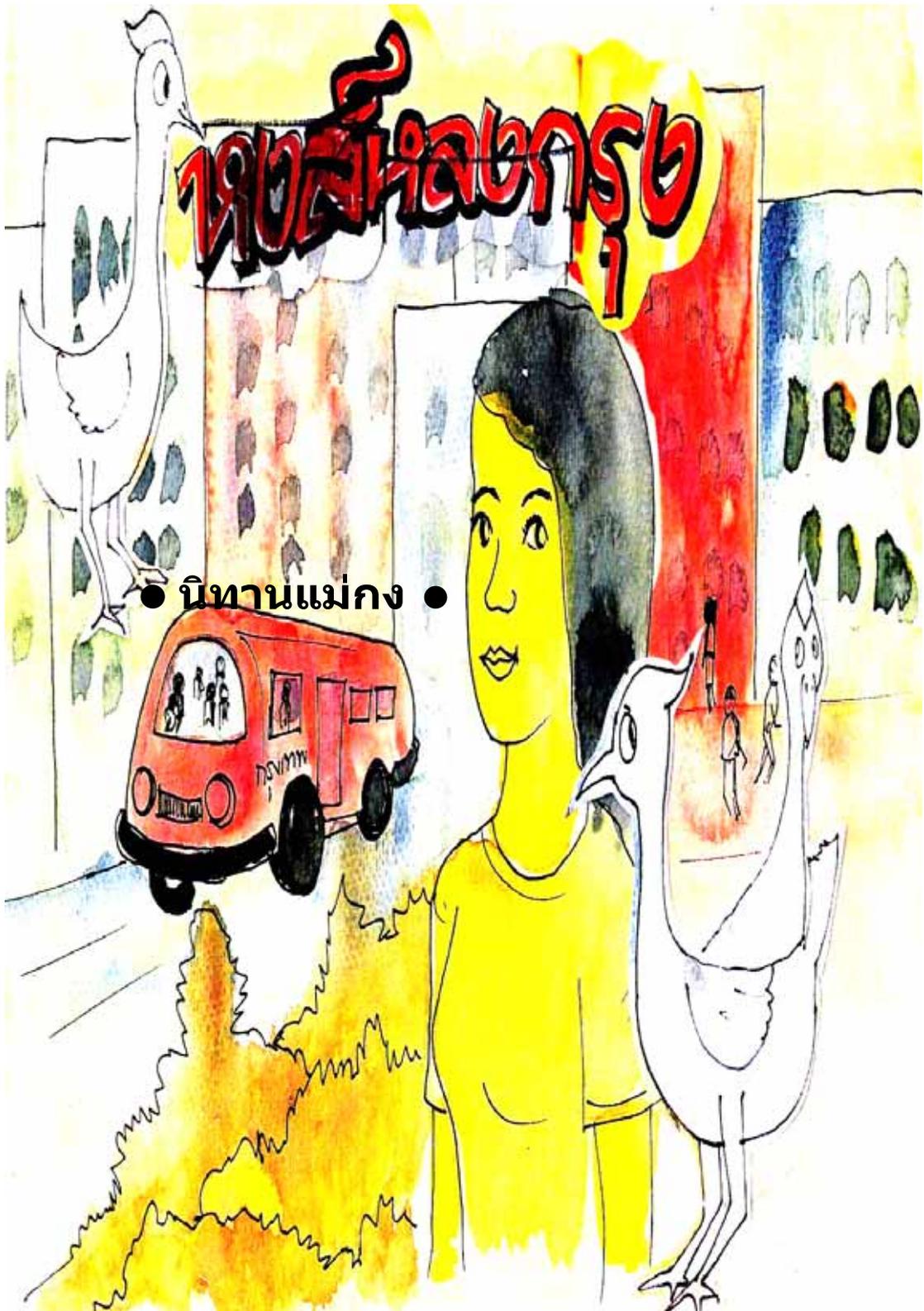

เล่ม ๙ ไม้เรียวเจี๊วเหวย

● นินทานแมก ●

๒๖๘ จากทรอกนเพอญ

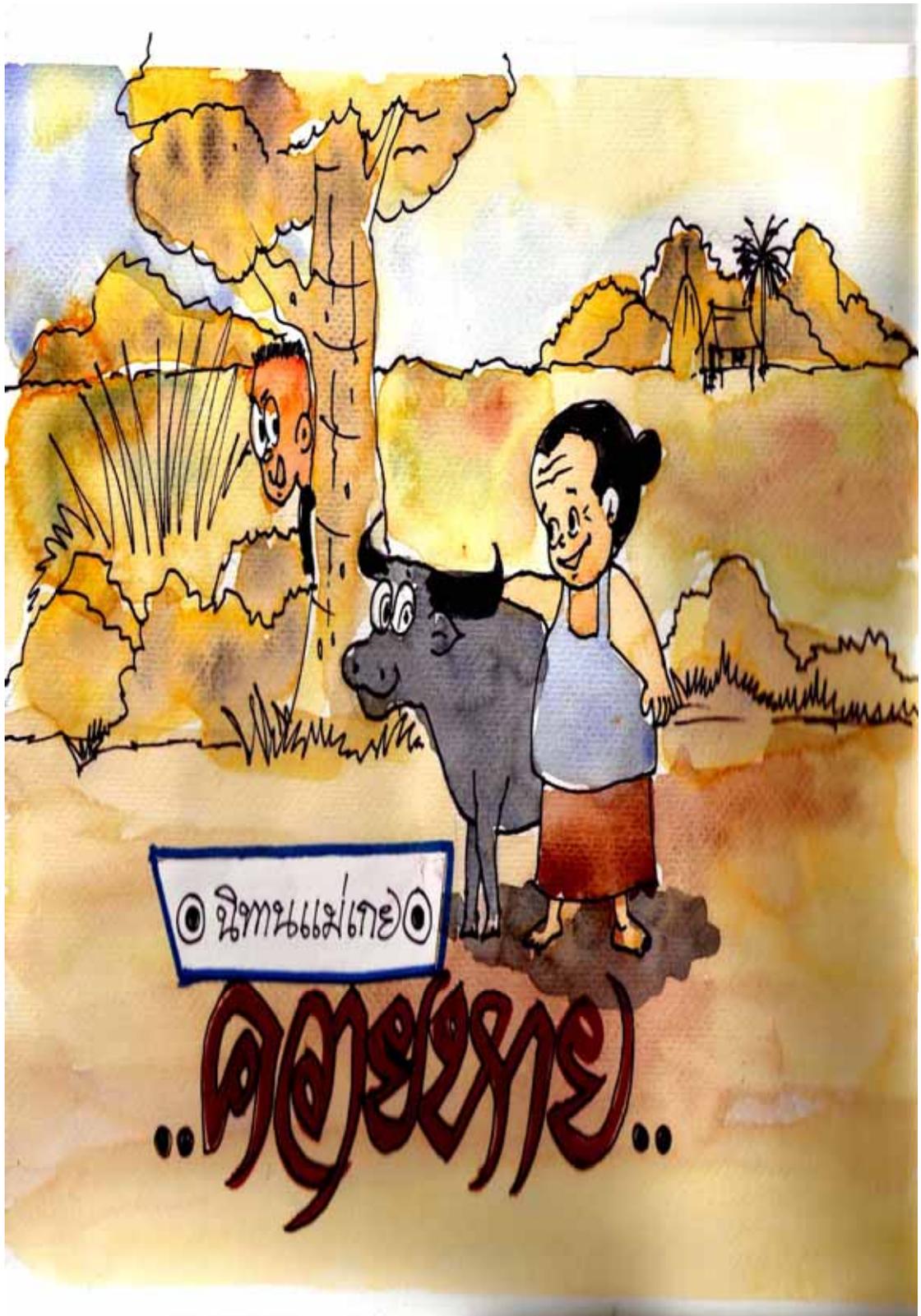
• นิทานแม่กน •

สมชายภูมิ

..นิทานแม่กม..

“แม่สอนลูกอย่างไร..”

©พิมพ์แม่และลูก ©

นิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตราคำโต

เกตรา

มโหรี

โพล้เพล้

จรัส

หฤทัย

อรไท

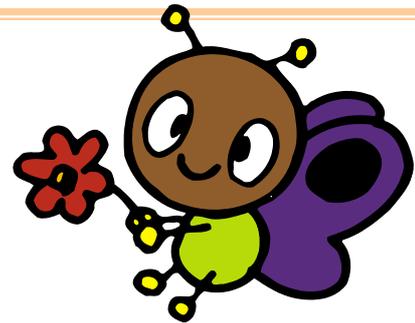
มรคา

สกุณี

พสุธา

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ กก เรื่อง ลูกนกโพระดก

โพระดก

ไฮกปัก

เมฆ

ตกขาก

โครกครอก

โศก

ก๊กก้อง

วิเวก

ความทุกข์

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ กด เรื่อง ระบายวัด

อัครรย์

อุตุตุ

หวาดห้วน

โลกธาตุ

พิณพาทย์

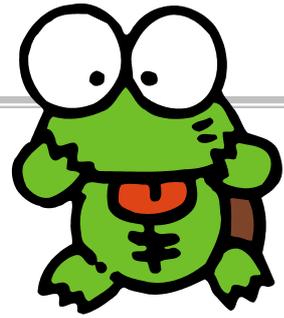
ผาดโผน

พิสุจน์

กฏี

ประหลาด

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ กบ เรื่อง จับกบ

พิกพ

แผลล

ลาก

บาป

โลภ

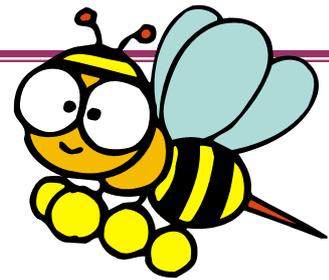
กลับ

ระงับ

ประกอบ

อับอับ

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ กง เรื่อง หงส์หลงกรุง

หงส์

มะม่วง

ชำเลือง

ย่างเยื้อง

สำอาง

เมืองกรุง

ระหง

เฟื่องฟุ้ง

นกยูง

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ กน เรื่อง จันทรวันเพ็ญ

พระจันทร์

วันเพ็ญ

เกษตร

ลำธาร

สะท้อน

ภูบาล

พระนคร

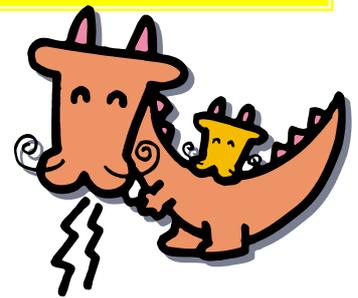
บริวาร

ไพชยนต์

นวล

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ กม เรื่อง สมยอม

ทรงธรรม

เลื่อมใส

ห้อมล้อม

เกษม

เปรมปรีดิ์

พร้อมเพรียง

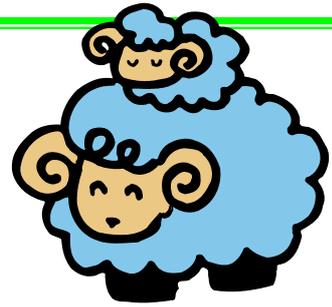
สมบัติ

คุ้มครอง

อิม

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ เกย เรื่อง ควายหาย

ขโมย

คู้ยเขีย

เกย

บ้ายคล้อย

เหน้อย

กระจ้อย

ควาย

ยายปุย

ร่อยรอย

บัตรคำศัพท์มาตราแม่ เกอว เรื่อง ไม้เรียวเจียวเหวย

ไม้เรียว

ขวาบเขวียว

เจียวเหวย

เทียว

เสียว

เขียว

ร็วรอย

ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่ ก กา เรื่อง เมตตาลำไย

สกุณี

มรคา

พสุธา

เมตรา

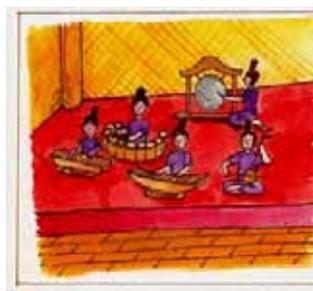
หฤทัย

อรไท

จรลี

มโหรี

โพล้เพล้

ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่กก เรื่อง ลูกนกโพระดก

โพระดก

โศกปึก

กึกก้อง

วิเวก

โครกครอก

เมฆ

โศก

ตกยาก

ความทุกข์

ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่กต เรื่อง ระนาดวัด

อศจรรย

กุฎี

ผาดโผน

พิสุจน์

หวาดหวั่น

ประหลาด

อตุลุด

พินพาทย์

โลกธาตุ

ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่กบ เรื่อง จับกบ

อ๊บบ๊บบ

โลก

กลับ

แพดึบ

ลาก

ระงับ

บาศ

พิภพ

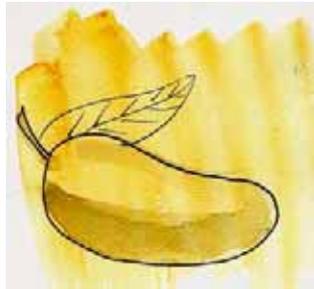

ประกอบ

ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่ง เรื่อง หงส์หลงกรุง

หงส์

มะม่วง

นกยูง

เมืองกรุง

ชำเลื่อง

ระหง

ย่างเขื่อง

เฟื่องฟุ้ง

ลำอาง

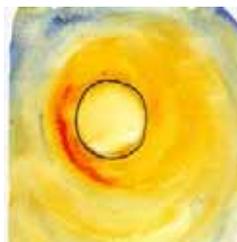
ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่กน เรื่อง จันทรวันเพ็ญ

ไพชยนต์

นวล

วันเพ็ญ

ลำธาร

พระนคร

เกสร

ภูบาล

บริวาร

พระจันทร์

สะท้อน

ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่กม เรื่อง สมยอม

สมบัติ

ทรงธรรม

ห้อมล้อม

คุ้มครอง

เลื่อมใส

พร้อมเพรียง

เกษม

อิม

เปรมปรีดี

ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่เกย เรื่อง ควางหาย

ควาย

กระจ๊อย

คู้ยเจี๋ย

เหน้อย

เกย

จโมย

ยายปุย

บ้ายคล้อย

ร๋องรอย

ตัวอย่างบัตรภาพคำศัพท์ มาตราแม่กอกว เรื่อง
ไม้เรียวเจี๊วเหวย

ไม้เรียว

รีวรอย

เจี๊ว

เที๊ว

เสี๊ว

เจี๊วเหวย

ขวาบเขวี๊ว

บัตรคำ

บัตรภาพ

บัตรคำ บัตรภาพจากนิทานอ่านง่ายชุดมาตราไทย ๙ แม่

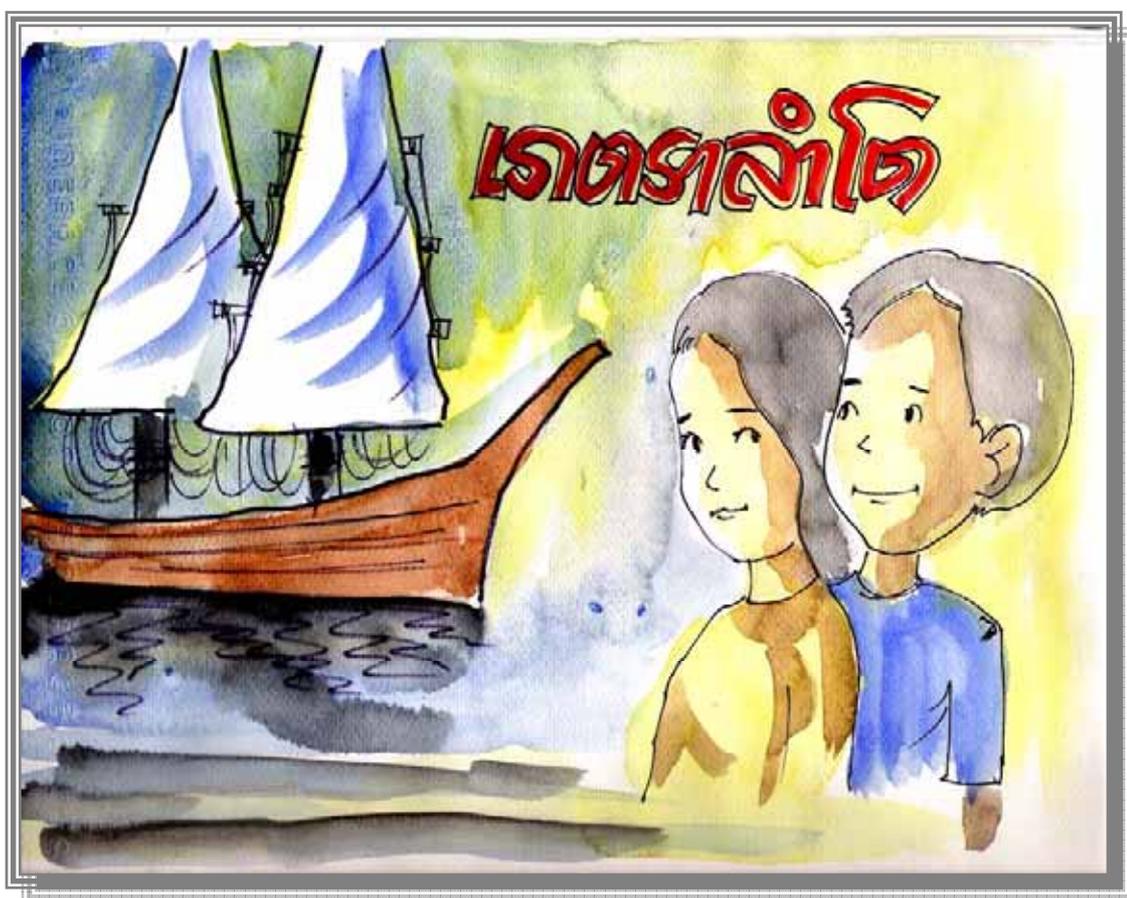

แบบฝึกทักษะการเขียนประกอบหนังสือนิทานอ่านง่าย

ชุดมาตราไทย ๙ แม่

เล่มที่ ๑

เรื่อง เกตวลำโต

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)

ด้านการเขียน

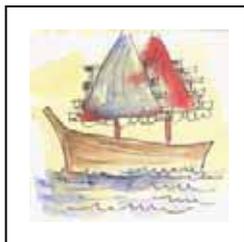
แบบฝึกการเขียน

มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตุราลำโต

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

คำสั่ง จงเขียนคำศัพท์มาตรา แม่ ก กา ตามคำอ่านที่กำหนดให้

๑.

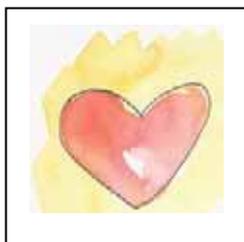
คำอ่าน

เพ - ตรา

คำเขียน

_____

๒.

คำอ่าน

หะ - รี่ - ไท

คำเขียน

_____

๓.

คำอ่าน

มอ - ระ - คา

คำเขียน

_____

๔.

คำอ่าน

พะ - สุ - ทา

คำเขียน

_____

๕.

คำอ่าน

สะ - กุ - นี

คำเขียน

_____

๖.

คำอ่าน

โพล์ - เพล็

คำเขียน

_____

๗.

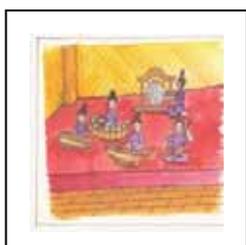
คำอ่าน

จอ - ระ - ธิ

คำเขียน

_____

๘.

คำอ่าน

มะ - โห - รี

คำเขียน

_____

๙.

คำอ่าน

ขอ - ระ - ไท

คำเขียน

_____

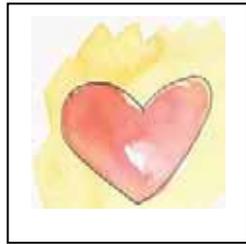
แบบฝึกการเขียน

มาตราแม่ ก กา เรื่องเกตุราลำโต

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

คำสั่ง จงเติมตัวสะกดมาตรา แม่ ก กา และเขียนเป็นคำศัพท์ให้สมบูรณ์

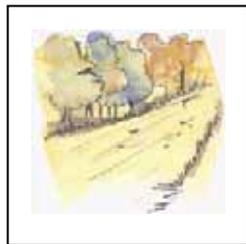
๑.

หมายถึง หัวใจ

ห_____ทัย คำเขียน _____

๒.

หมายถึง ทางเดิน

มรด_____ คำเขียน _____

๓.

หมายถึง แผ่นดิน

พสุธ_____ คำเขียน _____

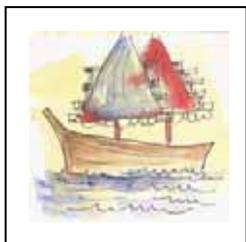
๔.

หมายถึง นก

_____กู่ฉนี้ คำเขียน _____

๙.

หมายถึง

เรือ

___ตร___

คำเขียน

_____

๖.

หมายถึง

วง

ดีดสีตีเป่า

ม___หรี

คำเขียน

_____

๗.

หมายถึง

เปล่าเปลี่ยว

เวลาพลบค่ำ

___พล้___พล้

คำเขียน

_____

๘.

หมายถึง

นางงาม

หรือ ผู้หญิง

อร___ท

คำเขียน

_____

๑.

หมายถึง

เที่ยวไป

จร___

คำเขียน

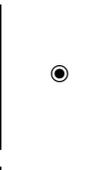
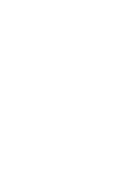
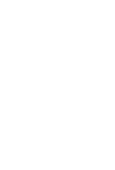
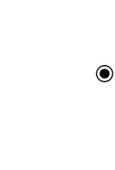
_____

แบบฝึกการเขียนคำ

มาตราแม่ ก กา เรื่องเกตุราลำโต

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

คำสั่ง จงโยงคำศัพท์ให้ตรงกับภาพ

๑.		☐	☐	โพลีเพลส
๒.		☐	☐	หญ่หญ่
๓.		☐	☐	มรรคา
๔.		☐	☐	เกตุร่า
๕.		☐	☐	มให้ร่
๖.		☐	☐	จรรล่
๗.		☐	☐	สกุณ่
๘.		☐	☐	อรไถ
๙.		☐	☐	พสุธา

แบบฝึกการเขียน

มาตราแม่ ก กา

เรื่องเกตุร่ำโต

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และ
เสียงวรรณยุกต์ แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

คำสั่ง จงเขียนคำศัพท์มาตรา แม่ ก กา จากคำอ่านและภาพที่กำหนดให้ลงในช่องว่าง

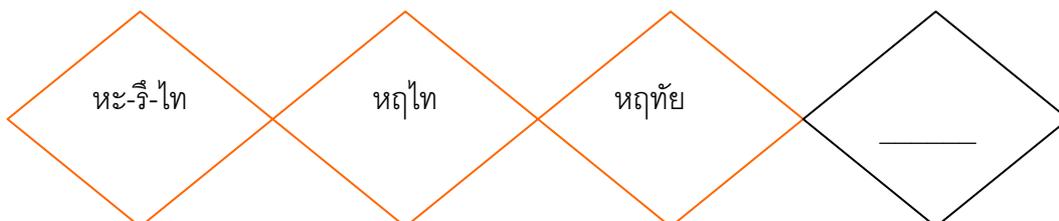
คำอ่าน	คำเขียน
๑. เพ-ตรา	.....
๒. จอ - ระ - ลี	.....
๓. มอ-ระ-คา	.....
๔. โพล้-เพล้	.....
๕. พะ-สุ-ทา	.....
๖. ออ-ระ-ไท	.....
๗. หะ-รี-ไท	.....
๘. มะ-ไห-รี	.....
๙. สะ- กุ - นี	.....

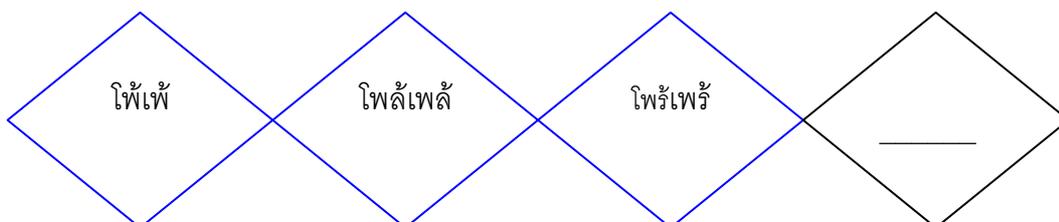
แบบฝึกการเขียน

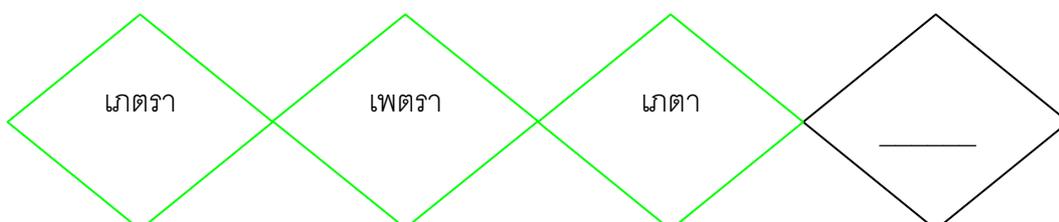
มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต

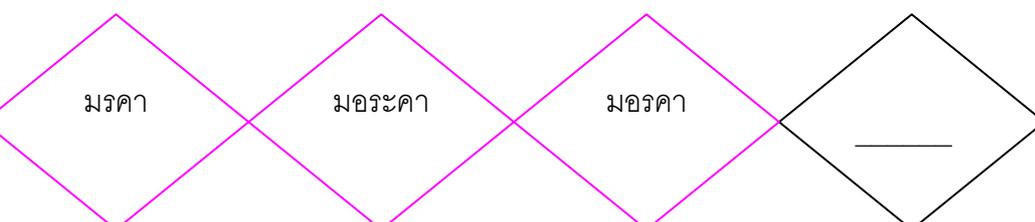
แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์ แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

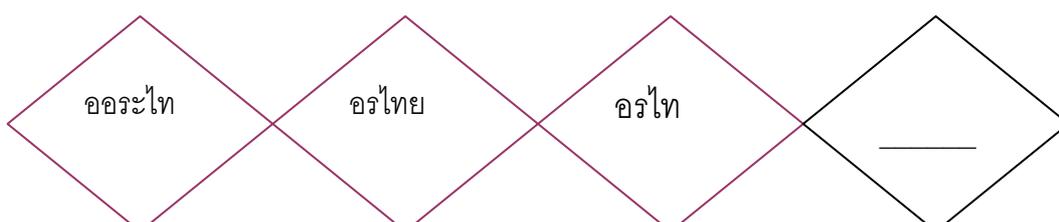
คำสั่ง จงเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้องในมาตรา แม่ ก กา เขียนลงในช่องว่าง

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖. มโหรี   มะโหรี   มโหลี   _____

๗. จอระลี   จรลี   จรวรี   _____

๘. สกฺุณนี   สกฺุณี   สกฺุณี   _____

๙. พศุฑธา   พศุฑา   พะศุฑา   _____

แบบฝึกการเขียน

มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์ แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

คำสั่ง จงเลือกคำในมาตราแม่ ก กาที่กำหนดให้ไปเขียนในช่องว่างหลังความหมายให้ถูกต้อง

ไฟล์เพล	อรไท	หญทัย
จรรลี	มรคา	เกตรา
มโหรี	พสุธา	สกุณี

ความหมาย		คำศัพท์
๑. ทางเดิน	=	_____
๒. เรือ	=	_____
๓. แผ่นดิน	=	_____
๔. หัวใจ	=	_____
๕. นก	=	_____
๖. เปล่าเปลี่ยว	=	_____
๗. เทียบไป	=	_____
๘. วงดีดสีตีเป่า	=	_____
๙. ผู้หญิง	=	_____

แบบฝึกการเขียน

มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์ แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

คำสั่ง จงอ่านความหมายที่กำหนดให้แล้วเขียนคำศัพท์มาตรา แม่ ก กา ลงใน ให้ถูกต้อง

๑. ทางเดิน =

ม			า
๒. ผู้หญิง =

อ		ุ	
๓. แผ่นดิน =

	ึ		
๔. เรือ =

	ู	อ	
๕. วงเครื่องดีดสี่ตีเป่า =

ม			อ
๖. หัวใจ =

	ุ		ย
๗. เปล่าเปลี่ยว =

	พ		เ		ล
๘. นก =

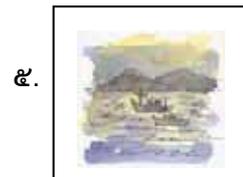
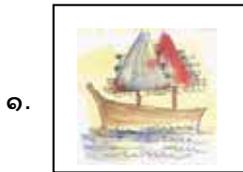
	ก	
๙. เทียวไป =

จ		ล

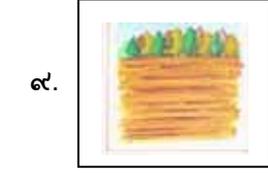
แบบฝึกการเขียน

มาตราแม่ ก กา เรื่องเกตุราลำโต

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียง
วรรณยุกต์ แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้
คำสั่ง จงนำคำที่กำหนดให้เขียนได้รูปภาพให้ถูกต้อง

หุทัย
จรวด
เกตุรา
มรคา
มโหรี
อรไท
พสุธา
โพล้เพล้
สกุณี

แบบฝึกการเขียน

มาตราแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต

แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์ แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์จากนิทานแม่ ก กา เรื่อง เกตวลำโต แล้วนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำประพันธ์ที่สมบูรณ์

หุทัย

สกุณี

จรัล

โพล้เพล้

มรคา

พสุธา

มโหรี

อรไท

เกตรา

เมื่อเสาะหา

เพื่อใช้ไว้โชว์

พบเมื่อ_____

ทอดสมออยู่ที่

ไปถึงไอ้โฮ

ได้เจอ_____

จึงพรั่ำว่า

เดินทางมานาน

อยากได้เรื่อนี้

พีนำไป

เสียงนางไพเราะ

ดังเสียง_____

น้องจะขายให้

เพราะทั้ง_____

น้องมี_____

ชอบมโหรี

เรามาช่วยกัน

_____ลำโต

วง_____

รีบ_____.

กรณีไม่ไกล

มโหรีฟ้าไร้ไร้

วิไลตระการ

วาจาขับขาน

จาก_____ไกล

ขอพี่ได้ไหม

ใช้โชว์_____

เหมาะเจาะเหลือที่

พาที่วาจา

ก็ได้พี่จำ

หาใดไม่มี

ใจตรงกับพี่

หาใดเปรียบปาน

สร้างสรรค์เพลงหวาน

จับคำนิทาน

แม่ ก กา เอย

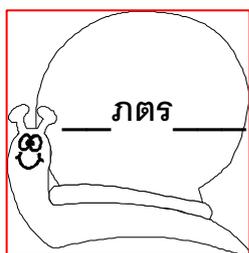
แบบฝึกการเขียน

มาตราแม่ ก กา เรื่องเกตุร่ำโต

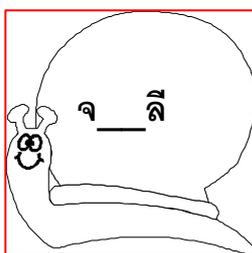
แม่ ก กา เป็นมาตราไทยที่ไม่มีตัวสะกดประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์ แต่จะมีรูปวรรณยุกต์ หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

คำสั่ง จงเติมพยัญชนะและสระที่หายไป

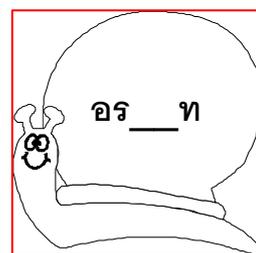
๑.

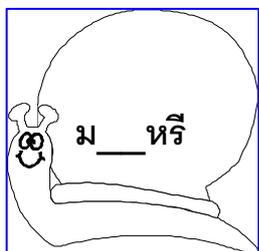
๒.

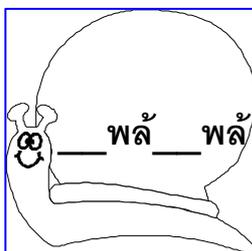
๓.

๔.

๕.

๖.

๗.

๘.

๙.

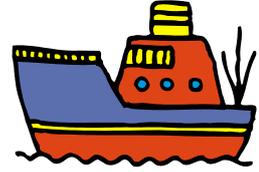

แบบทดสอบการเขียนก่อนทดลอง- หลังทดลองระหว่างสัปดาห์

ชุดที่ ๑ มาตราแม่ ก กา

เรื่อง เกตราลำโต

ตอนที่ ๑ (แบบทดสอบการเขียน)

คำสั่ง จงเขียนคำศัพท์ตามคำบอกมาตราแม่ ก กา

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖.

๗.

๘.

๙.

ตอนที่ ๒ (แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเลือกคำที่เขียนถูกต้อง)

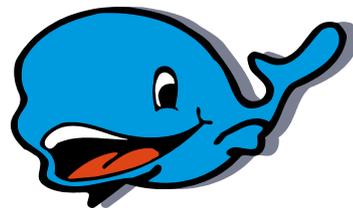
คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่เป็นคำตอบที่เขียนถูกต้อง

๑. เมื่อกำลังเสาะหา _____ ลำโตเพื่อใช้ไชร่วง _____
ก. เพตรา	มะโหรี	ข. เกตรา	มโหลี
ค. เกตรา	มโหรี	ง. เกตา	มโหพี

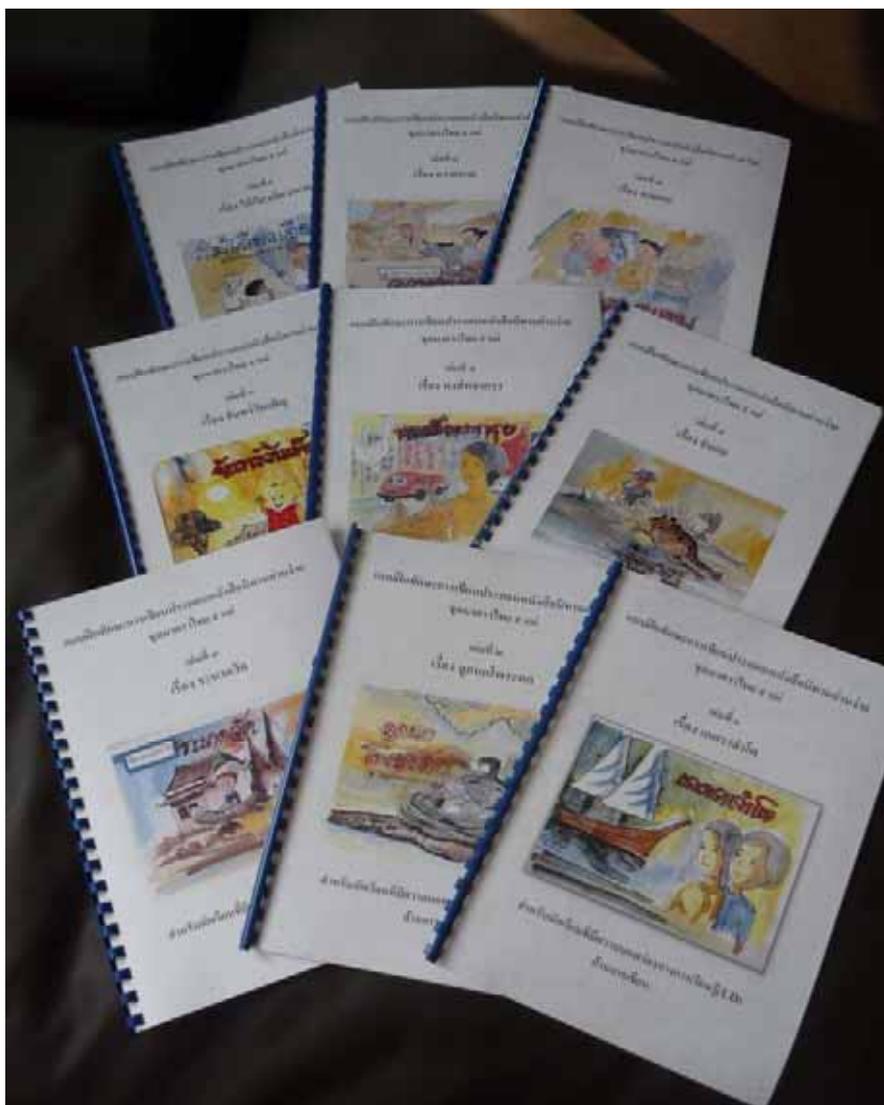
๒. เสียงของ _____ ไพเราะจับใจคล้ายเสียงของ _____
ก. สะกุนณี	อระไท	ข. สกุนี	อรไท
ค. สกุนณี	อระไท	ง. สกุนี	อรไท

3. หะ-รี-ไท หมายถึง หัวใจ

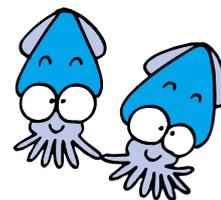
ก. หรีไท	ข. หฤไท
ค. หฤทัย	ง. หฤไทย

แบบฝึกทักษะการเขียนคำภาษาไทยจากนิทานอ่านง่าย
ชุดมาตราไทย ๙ แม่

เกมตลาดนัดมาตรา

จุดประสงค์

- ฝึกทักษะการอ่านออกเสียง/ การเขียน และรู้ความหมายคำตามมาตรา

วิธีดำเนินการ

- ครูจัดมุมร้านค้า ๙ ร้าน ตามมาตราไทย ๙ แม่ วางสินค้าซึ่งเป็นบัตรภาพหรือบัตรคำในแต่ละมาตราไว้ตามต้องการ
- กำหนดเวลาในการซื้อสินค้าไว้ประมาณ ๓ นาที นักเรียนต้องซื้อสินค้าได้ ๕ ชิ้นขึ้นไป
- ให้นักเรียนซื้อสินค้าโดยต้องอ่านออกเสียงคำหรือเขียนชื่อสินค้าซึ่งเป็นสินค้าในแต่ละมาตราให้ถูกต้อง โดยต้องบอกความหมายของคำให้ถูกต้องด้วย ถ้าอ่าน /เขียนไม่ถูก หรือบอกความหมายไม่ได้จะไม่สามารถซื้อสินค้าได้ ต้องไปซื้อร้านมาตราอื่น ๆ แทนหมุนเวียนไปเรื่อย ๆ
- หากนักเรียนซื้อสินค้าได้มากขึ้นในเวลาที่กำหนดจะได้รางวัล

อุปกรณ์ / สื่อ

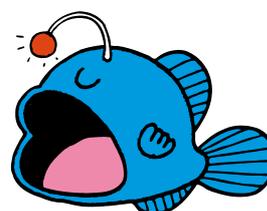
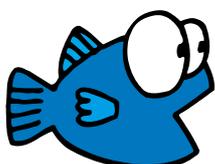
- รูปภาพ เช่น โพระดก เมตรา กบ ควาย
- บัตรคำตามรูปภาพ

การประเมินผล

- ตรวจสอบและสังเกตความถูกต้อง จากการอ่านออกเสียงคำ/ การเขียนคำ และการบอกความหมายคำของนักเรียนขณะทำกิจกรรม
- การร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

- ครูสามารถจัดร้านค้าที่ละ ๑ ร้านตามแต่ละมาตราได้

เกม โลกมาตราไทย

จุดประสงค์

๑. ฝึกอ่านและจำแนกคำในมาตราไทยได้อย่างรวดเร็ว
๒. เพื่อให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับเรื่องที่เรียน

วิธีดำเนินการ

๑. ครูติดบัตรคำมาตราไทย ๙ แม่ แม่ละ ๓ คำ ไว้บนกระดานแม่เหล็ก สมมุติเป็นโลก
๒. ครูอธิบายกติกาให้นักเรียนทราบ คือ
  - มาตราไทยบนกระดานแม่เหล็กประกอบด้วยคำศัพท์ในมาตราไทย ๙ แม่ แม่ละ ๓ คำ
  - เมื่อครูชูบัตรชื่อมาตราใด ให้นักเรียนหยิบบัตรคำในมาตรานั้นออกมาให้เร็วที่สุด พร้อมทั้งอ่านให้ครูฟัง ถ้าหยิบและอ่านได้ถูกต้องได้ ๑ คะแนน
  - ทำไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะครบทุกมาตรา
  - ครูและนักเรียนช่วยกันนับคะแนนที่ได้
  - ให้รางวัลถ้านักเรียนสามารถทำได้ดี

อุปกรณ์ / สื่อ

๑. บัตรคำมาตราไทย
๒. บัตรชื่อมาตราไทย

การประเมินผล

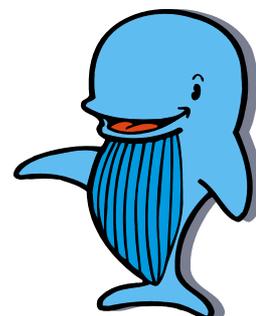
๑. การอ่านและจำแนกคำในมาตราได้ถูกต้องและรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะ

๑. ปรับเปลี่ยนเล่นที่ละมาตราได้ โดยเปลี่ยนเป็นหาพยัญชนะท้ายพยางค์ตามมาตราตัวสะกดแต่ละมาตราแทน หรือให้เลือกคำในมาตราที่ต้องการออกมาจากมาตราอื่น ๆ ก็ได้

เกม ขบวนการมาตราไทย

จุดประสงค์

๑. ฝึกอ่านและจำมาตราไทย
๒. เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน

วิธีดำเนินการ

๑. ครูติดบัตรคำชื่อมาตราไทยให้นักเรียน ๑ แม่ บนกระดานแม่เหล็ก เช่น แม่กบ
๒. ครูนำคำศัพท์ในมาตราไทยทั้ง ๙ แม่มาใส่กล่องคละเคล้ากัน แม่ละ ๕ คำ
๓. จับเวลา ๕ นาทีให้นักเรียนค้นหาคำศัพท์ตามบัตรคำ มาตราไทยที่ให้ไว้ นำมาต่อ

แถวบนกระดานแม่เหล็ก

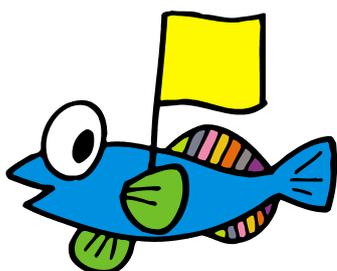
๔. ถ้านักเรียนหาคำได้ครบทุกคำภายในเวลาที่กำหนด ครูให้คำชมเชย
๕. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่หามาได้
๖. หมุนเวียนเล่นไปที่ละมาตราจนครบทั้ง ๙ แม่

อุปกรณ์ / สื่อ

๑. บัตรคำชื่อมาตราไทย
๒. บัตรคำศัพท์ในมาตราไทยทั้ง ๙ แม่

การประเมินผล

๑. ตรวจสอบความถูกต้องของการอ่านบัตรคำศัพท์ตามหัวเรื่อง

เกม บันไดนักอ่าน/บันไดนักเขียน

จุดประสงค์

๑. ฝึกการอ่านและเขียนคำตามมาตราตัวสะกดและมาตราแม่ ก.กา
๒. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการอ่านและเขียนคำ

วิธีดำเนินการ

๑. กำหนดบันได ๙ ขั้น โดยใช้ขั้นแรกเป็นชื่อชั้นมาตราไทย 1 แม่
๒. ให้นักเรียนอ่านหรือเขียนคำในมาตรานั้นทีละคำ ถ้าอ่านหรือเขียนได้ให้นำไปติดเป็นบันไดขั้นที่ ๒ - ๓ - ๔ ไปเรื่อยๆ
๓. คำใดที่อ่านหรือเขียนไม่ได้ให้แยกไว้และหาคำใหม่อ่านหรือเขียนแทนไปจนกว่าจะติดคำบนบันไดขั้นสุดท้าย จึงจบเกม
๔. ครูนำคำที่นักเรียนอ่านและเขียนไม่ได้มาสอนการอ่านและการเขียนเพิ่มเติม

อุปกรณ์ / สื่อ

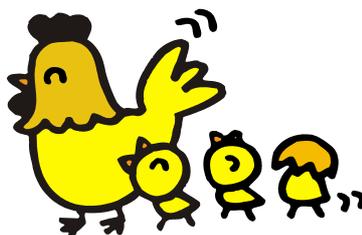
๑. แผนภูมิบันได ๙ ขั้น ของนักอ่าน/นักเขียน
๒. บัตรคำ

การประเมินผล

๑. ดูจากการอ่านบัตรคำ
๒. ดูจากการเขียนคำ

เกม ลูกไก่หาแม่

จุดประสงค์

๑. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดต่างๆได้
๒. นักเรียนสามารถวิเคราะห์คำต่าง ๆ ได้ว่าเป็นตัวสะกดในมาตราใด

วิธีดำเนินการ

๑. ให้นักเรียนเลือกบัตรคำรูปแม่ไก่มา ๑ บัตรจากทั้งหมด ๙ บัตร ตามมาตราไทย
๒. ครุณำบัตรคำรูปลูกไก่ ที่มีคำในมาตราต่าง ๆ มาวางสลับคละเคล้ากัน
๓. ให้นักเรียนเลือกบัตรคำรูปลูกไก่ที่ตรงตามแม่ไก่ที่เลือกไว้
๔. ครูตรวจสอบคำที่นักเรียนหามาว่าถูกต้องหรือไม่
๕. ให้นักเรียนอ่านหรือเขียนคำศัพท์ตามบัตรคำที่เลือกมา

อุปกรณ์ / สื่อ

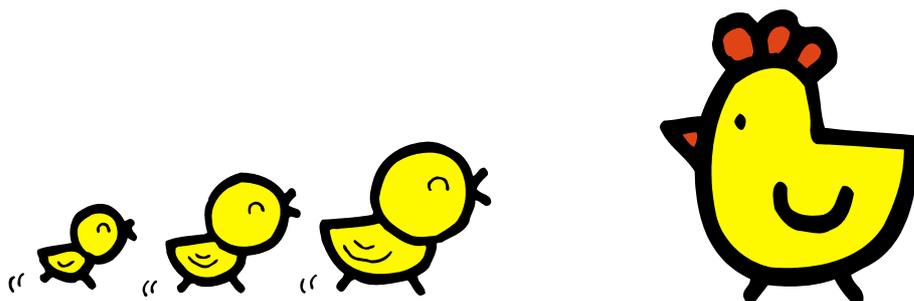
๑. บัตรคำรูปแม่ไก่ ๙ บัตร ได้แก่ แม่กก กด กบ กง กน กม เกย เกอว และ แม่ ก กา
๒. บัตรคำรูปลูกไก่จำนวน ๒๑ คำ เขียนคำศัพท์ที่ใช้ตัวสะกดในมาตราต่าง ๆ ลงไปแม่ละ ๓ คำ

การประเมินผล

๑. ดูความถูกต้องจากการเลือกลูกไก่ไปหาแม่ไก่

ข้อเสนอแนะ

๑. สามารถเปลี่ยนแม่ไก่และบัตรคำให้นักเรียนเล่นที่ละแม่ได้จนครบ ๙ แม่

เกม ฝึกเข้าใจคำ

จุดประสงค์

1. ฝึกการอ่าน การเขียน และความเข้าใจความหมายของคำ

วิธีดำเนินการ

1. ครูเลือกบัตรภาพคำศัพท์และบัตรคำมา ๑ มาตรา
2. วาง บัตรภาพคำศัพท์ตามจำนวนที่ต้องการ
3. แจกบัตรคำให้นักเรียนตามจำนวนภาพที่ครูวาง
4. ให้นักเรียนอ่านคำในบัตรคำทีละบัตร คำใดที่อ่านได้ให้วางทับลงไปบนบัตรภาพคำศัพท์ที่คิดว่ามีความหมายตรงกับคำในบัตรคำ

ทุกภาพ

5. ฝึกให้นักเรียนเขียนคำตามบัตรคำที่อ่านพร้อมบอกความหมายของคำ

อุปกรณ์ / สื่อ

1. บัตรภาพคำศัพท์
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. ดูการฝึกอ่านและการวางบัตรคำลงบนบัตรภาพที่ตรงกับคำที่อ่าน
2. ดูจากการเขียนคำและบอกความหมายของคำ

ข้อเสนอแนะ

1. ปรับเปลี่ยนเป็นวางบัตรคำและให้หาบัตรภาพคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับบัตรคำวางแทนได้
2. ให้อธิบายความหมายของบัตรคำหรือบัตรภาพคำศัพท์เพิ่มเติมได้
3. สามารถปรับเปลี่ยนเล่นไปจนครบทุกมาตราได้

เกม ดูภาพอ่านเร็ว/ดูภาพเขียนเร็ว

จุดประสงค์

๑. การอ่าน/เขียนคำและบอกความหมายได้ถูกต้อง
๒. เพื่อความสนุกสนานและเพลิดเพลิน

วิธีดำเนินการ

๑. ให้นักเรียนนั่งตรงหน้าครู
๒. ครูยกบัตรภาพคำศัพท์ให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่านคำหรือเขียนคำให้เร็วภายใน ๕ วินาที เมื่ออ่านหรือเขียนได้ให้บอกความหมายของคำศัพท์
๓. ครูแยกคำที่นักเรียนอ่านหรือเขียนได้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ไว้ ๑ กอง และคำที่นักเรียนอ่านหรือเขียนไม่ได้และบอกความหมายไม่ได้ไว้อีก ๑ กอง
๔. เมื่อหมดคำศัพท์ให้นำคะแนนคำที่นักเรียนอ่านได้

อุปกรณ์ / สื่อ

๑. บัตรภาพคำศัพท์ตามมาตรา

การประเมินผล

๑. ดูจากการอ่านหรือเขียนคำศัพท์ได้เร็วและถูกต้อง

เกม สนุกกับมาตรา

จุดประสงค์

๑. ฝึกอ่าน/จำแนกคำในมาตราต่าง ๆ
๒. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

วิธีดำเนินการ

๑. ครูแจกบัตรคำมาตราที่ต้องการให้นักเรียน เช่น มาตราแม่ ก กา
๒. ครูนำบัตรภาพคำศัพท์ในมาตราที่ต้องการให้นักเรียนถือไว้
๓. ครูนำบัตรคำที่ตรงกับภาพเก็บไว้ที่ครูและครูจะยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านหรือดูบัตรคำแล้วให้หาบัตรภาพให้ตรงกับบัตรคำโดยเร็วที่สุด
๔. ทำเช่นนี้ไปจนหมดบัตรคำ บัตรภาพ แล้วสรุปผลการอ่าน/การจำแนกคำและการจับคู่ภาพกับคำให้ตรงกัน

อุปกรณ์ / สื่อ

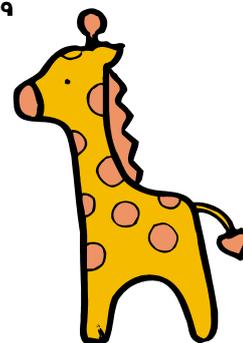
๑. บัตรคำตามมาตรา
๒. บัตรภาพตามคำศัพท์

การประเมินผล

๑. ดูจากการอ่านคำ
๒. ดูจากการจับคู่ภาพ

เกม ลำดับเหตุการณ์นิทานสนุก

จุดประสงค์

๑. ฝึกทักษะการอ่าน/การจับใจความสำคัญ
๒. ฝึกการลำดับเหตุการณ์ / เรื่องราว

วิธีดำเนินการ

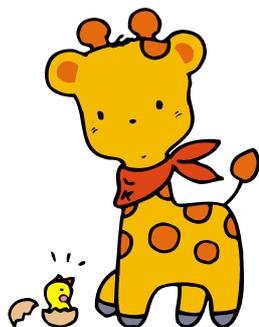
๑. ให้นักเรียนอ่านนิทานอ่านง่ายชุดมาตรฐานภาษาไทยในเรื่องที่ครูกำหนดให้แล้วให้นักเรียนพยายามจับใจความสำคัญของเรื่อง
๒. ครูแจกภาพจากนิทานหรือแถบประโยคให้นักเรียน ๕ ภาพหรือ ๕ แถบประโยคแล้วให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ตามนิทานเรื่องที่ทำอ่าน
๓. ถ้านักเรียนเรียงได้ถูกต้องครูให้คำชมเชย

อุปกรณ์ / สื่อ

๑. นิทาน
๒. แถบประโยค

การประเมินผล

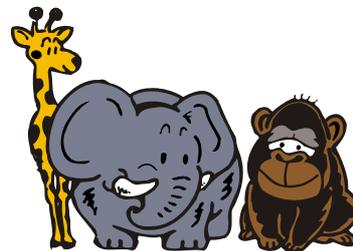
๑. ดูจากการเรียงลำดับเหตุการณ์ / เรื่องราวจากภาพหรือจากแถบประโยคได้ถูกต้อง

เกม ถอนชนช้าง

จุดประสงค์

๑. ฝึกอ่านออกเสียงคำตามมาตราได้ถูกต้องชัดเจน
๒. ฝึกตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

วิธีดำเนินการ

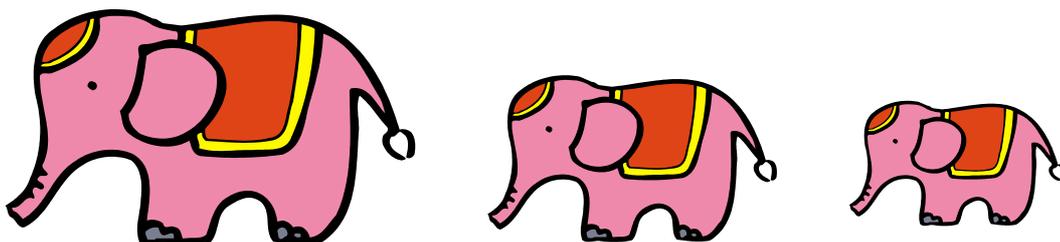
๑. ครูเตรียมภาพช้างต่างๆซึ่งเจาะรูที่ตัวและส่วนต่างๆ เหมือนรูขุมขนของช้างแล้วเขียน คำ / ประโยค / ข้อความ หรือคำถามจากเนื้อเรื่อง ตามมาตราต่างๆ ที่ต้องการให้นักเรียนอ่านหรือตอบคำถามลงในฉลาก แล้วพับสอดในรูกระดาษรูปช้างที่เจาะไว้
๒. ให้นักเรียนเลือกดึงกระดาษจากภาพช้างส่วนใดส่วนหนึ่งมาทีละ ๑ ชิ้น แล้วเปิดฉลาก
๓. อ่านคำ / กลุ่มคำ / ประโยค / ข้อความหรือคำถามให้ครูฟัง ถ้าอ่านถูกต้องให้ ๑ คะแนน
๔. เมื่ออ่านได้ครบทุกคำหรือตอบคำถามได้ครบทุกข้อ ครูรวมคะแนนที่ได้และให้คำชมเชย

อุปกรณ์ / สื่อ

๑. รูปช้างทำจากกระดาษแข็ง
๒. กระดาษฉลากเขียนข้อความ / คำศัพท์/คำถาม

การประเมินผล

๑. ดูจากการอ่านคำ / กลุ่มคำ / ประโยค / ข้อความ / การตอบคำถาม ได้ถูกต้องชัดเจน

ตัวอย่างเกม

ตัวอย่างเกม

ตัวอย่างเกม

ตัวอย่างเกม

คู่มือการเล่นเกม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวดารณี ดีทวี
วันเดือนปีเกิด	๑๑ มกราคม ๒๕๐๓
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	๓๗/๑๓ หมู่ ๒ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ๑๐๑๕๐
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม ๖๙ หมู่ ๔ ตำบลวัดแค อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๒๐
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. ๒๕๓๑	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสังคมศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. ๒๕๔๖	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยา การศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. ๒๕๒๘	ครูสอนภาษาไทย โรงเรียนศึกษาสมบูรณ์อนุสรณ์ กรุงเทพฯ ฯ
พ.ศ. ๒๕๓๖	ครูสอนภาษาไทย โรงเรียนนาครประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. ๒๕๓๘	อาจารย์ ๑ ระดับ ๓ โรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดชลบุรี
ปัจจุบัน	ครูอันดับ คศ. ๒ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม จังหวัดนครปฐม